

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Защита на личните данни при обработването им в изборния процес	3
Инициатива на КЗЛД за проучване на практиката на държавите членки на Шенгенското пространство при провеждане на информационната кампания за правата на гражданите по отношение на ШИС	4
Становище на Работната група по чл. 29 относно понятието „съгласие”	5
Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно съобщението на Европейската комисия, озаглавено „Всеобхватен подход за защита на личните данни в Европейския съюз“	6
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	9
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	10
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	12
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	77
ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ	134

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРИ ОБРАБОТВАНЕТО ИМ В ИЗБОРНИЯ ПРОЦЕС

На 23 октомври 2011г. ще се проведат изборите за президент и вицепрезидент на Република България, както и изборите за общински съветници и кметове на общини и кметства. Във връзка с това и с цел спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни се произнесе със становища по поставени актуални въпроси по приложението на ЗЗЛД във връзка с Изборния кодекс, а на свое редовно заседание, проведено на 03.08.2011г., изрази официално **становище със задължителни указания към всички участници в изборния процес по отношение обработването на лични данни при провеждане на изборите.**

Изборният кодекс определя организацията и реда за провеждане на избори за народни представители, президент и вицепрезидент на републиката, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници, кметове на общини и кметства, както и условията за избиране на членове на Европейския парламент от Република България. В изпълнение на своите законоустановени правомощия, Централната изборителна комисия, Районните изборителни комисии, Общинските изборителни комисии и Секционните изборителни комисии осъществяват обработване на лични данни, като видът, целите и средствата за това обработване са определени в Изборния кодекс. Налице са и други субекти, които също имат нормативно установено задължение да обработват определен обем от лични данни във връзка с провеждането на избори. Такива са инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс, политическите партии, както и Главна дирекция ГРАО на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

Въпреки че, обработването на личните данни на всички субекти, участващи в изборния процес (ЦИК, районните, общинските и секционните изборителни комисии, ГРАО, политически партии и инициативни комитети) е в изпълнение на тяхно нормативно установено задължение, произтичащо от Изборния кодекс, за тях не отпадат задълженията и отговорностите по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Целта на Закона за защита на личните данни е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

ЗЗЛД задължава администратора на лични данни (регистриран в КЗЛД или освободен от регистрация от КЗЛД) да предприеме технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение и разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В изборния процес администратори на лични данни са Централната изборителна комисия, Районните изборителни комисии, Общинските изборителни комисии, инициативните комитети и политическите партии, които осъществяват политическа дейност и участват във всички видове избори самостоятелно или в коалиция с други партии. За всички администратори на лични данни възниква задължението да се регистрират в Комисията за защита на личните данни по реда на чл.17, ал.1 от ЗЗЛД, **с изключение на инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс, които КЗЛД освободи от задължение за регистрация със свое решение**, прието на редовно заседание на 22.06.2011 г. Освобождаването на даден администратор от задължение за регистрация не изключва изпълнението на всички други негови задължения, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

Не е налице правоприемство между Централната изборителна комисия (ЦИК) и другите такива комисии, създавани с отменените Закон за избиране на народни представители, Закон за избиране на членове на Европейския парламент от Република България, Закон за местните избори и Закон за избиране на президент и вицепрезидент на републиката. В тази връзка ЦИК не може да се ползва от регистрацията на други изборителни комисии по отменените закони, въпреки че, като цяло, тя осъществява функциите на несъществуващите към момента изборителни комисии, създадени по посочените по-горе отменени закони.

Районните и общинските изборителни комисии се явяват самостоятелни администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал.2 от ЗЗЛД. **Секционните изборителни комисии** в страната и извън страната се явяват обработващи лични данни спрямо съответната общинска изборителна комисия, респ. ЦИК. Обработващият лични данни, както и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или обработващия, което има достъп до лични данни, може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон не е предвидено друго. **Районните и общинските изборителни комисии**, в качеството си на администратори на лични данни, имат задължение за подаване на заявление за регистрация по образец, утвърден от КЗЛД. Подаването на заявлението може да стане по пощата или на място в приемната на КЗЛД. В случай, че се изпращат по пощата, то **необходимите за попълване формуляри могат да бъдат изтеглени от сайта на КЗЛД**.

При установяване на нарушения или на допуснати грешки в хода на изборите, и при осъществяване на своята контролна дейност, Комисията за защита на личните данни има правомощия да издаде задължителни предписания във връзка със защитата на личните данни, да наложи временна забрана за обработването на данни (след предварително уведомяване на съответния администратор на лични данни), или да наложи административни наказания по глава осма от ЗЗЛД.

ИНИЦИАТИВА НА КЗЛД ЗА ПРОУЧВАНЕ НА ПРАКТИКАТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ НА ШЕНГЕНСКОТО ПРОСТРАНСТВО ПРИ ПРОВЕЖДАНЕ НА ИНФОРМАЦИОННАТА КАМПАНИЯ ЗА ПРАВАТА НА ГРАЖДАНЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ШИС

През юли 2010 г., вследствие на отправена препоръка от Групата за оценка по Шенген, Комисията за защита на личните данни стартира мащабна информационна кампания във връзка с правата и задълженията на гражданите по отношение на личните им данни, обработвани в Шенгенската информационна система (ШИС). Кампанията включва, както публикации в електронните и печатни издания, така и поместване на банери в информационни сайтове с висока степен на посещаемост и сайтове на партньорски организации от държавния и неправителствен сектор, препращащи към специализираната рубрика на КЗЛД „Шенгенско пространство”. Отпечатани и разпространени са информационни брошури.

През 2011 г., КЗЛД включи информационната кампания по Шенген в плана за обучение на администратори и обработващи лични данни в национална част на Шенгенската информационна система (Н.ШИС).

С цел постигане на по-голяма ефективност и конкретика в разговорите с администраторите на лични данни в Н.ШИС, както и за улесняване упражняването на правата на гражданите по отношение на ШИС, Комисията за защита на личните данни отправи запитване към други държави

за споделяне на тяхната практика при провеждането на информационни кампании по отношение правата на гражданите в ШИС.

Въпросите се отнасят до цялостната методика на информиране на обществото за Шенгенската информационна система – форми за информиране, съдържание, партньори и тяхното участие.

От интерес за КЗЛД са образците на формуляри, улесняващи упражняването правото на гражданите на достъп, поправка и заличаване на отнасящи се до тях данни в ШИС.

Друг въпрос се отнася до процедурата при извършване на запитвания на граждани от трети страни относно съдържащи се за тях данни в Шенгенската информационна система.

Съществен е въпросът за обратната връзка с обществото и евентуална статистика за резултатите от провежданата информационна кампания. Как се отчита обществената осведоменост в страната и какъв е броят на получените запитвания на граждани за информация относно данни в ШИС.

Към момента се получават отговори от страните, до които КЗЛД е отправила запитването и се извършва техният анализ с цел набелязване на нови стъпки в информационната кампания на Комисията за защита на личните данни във връзка с правата на гражданите по отношение на Шенгенската информационна система.

СТАНОВИЩЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТНОСНО ПОНЯТИЕТО „СЪГЛАСИЕ”

На 13 юли 2011 г. Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕК прие становище относно понятието „съгласие”. Становището предлага кратка предистория на развитието на концепцията за даване на съгласие, дефиниция и обстоен анализ на понятието „съгласие” и неговите основни аспекти – свободно предоставено, по специфичен въпрос, недвусмислено, ясно изразено и информирано.

Даването на съгласие от страна на физическите лица е ключов елемент в областта на защитата на личните данни. То е едно от основанията, които легитимират обработването на личните данни. В текста на становището, европейските органи за защита на данните уточняват какво представлява понятието „съгласие” и дават препоръки какви конкретни изменения трябва да се предвидят в новата правна рамка в областта на защитата на личните данни.

Според европейските органи за защита на данните, съгласието изисква въвеждането на механизми, които не оставят съмнение относно намерението на физическите лица да изразят своето съгласие. Единствено явното волеизявление представлява валидно изразено съгласие. Например, когато дадено физическо лице се регистрира в социална мрежа и настройките на профила му автоматично позволяват разкриването на неговата лична информация на „всички приятели на приятелите”, от това не може да се заключи, че този потребител е дал своето изрично съгласие. Съгласието трябва да се дава преди стартирането на обработването на данни и преди всяко ново използване на тези данни.

Европейските органи за защита на данните също така подчертават, че правото да се оттегли съгласието трябва да бъде гарантирано. В допълнение, за да стане възможно извършването на информиран избор, физическите лица трябва да бъдат уведомени относно обработването на техните данни, което прави качеството и достъпността на този тип информация от първостепенно значение. Естествено, в тази връзка, особено внимание трябва да се обръща на малолетни и непълнолетни лица.

Не на последно място, администраторите на лични данни трябва да могат да докажат получаването на валидно съгласие.

Пълният текст на становището на Работната група по чл. 29 (WP187) е публикуван на сайта на Европейската комисия.

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО СЪОБЩЕНИЕТО НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ, ОЗАГЛАВЕНО „ВСЕОБХВАТЕН ПОДХОД ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“

На 4 ноември 2010 г. Европейската комисия прие съобщение, озаглавено „Всеобхватен подход за защита на личните данни в Европейския съюз“ (по-нататък наричано „съобщението“). Целта на съобщението е да представи подходът на Комисията за преразглеждане на правната система на ЕС за защита на личните данни във всички области на дейност на Съюза, като се отчитат по-специално предизвикателствата, произтичащи от глобализацията и новите технологии.

ЕНОЗД изразява по принцип удовлетворение от съобщението, тъй като е убеден, че преразглеждане на настоящата правна рамка за защита на личните данни в ЕС е необходимо, за да се гарантира ефективна защита в едно постоянно развиващо се информационно общество.

В настоящото становище се прави оценка на решенията, предложени в съобщението. ЕНОЗД подкрепя съобщението, но е същевременно критичен по някои аспекти. Той отбелязва, че съобщението изключва от общия инструмент някои области, като обработването на данните от институциите и органите на ЕС. ЕНОЗД настоява Комисията да поеме задължението да изгради напълно цялостна архитектура в краткосрочна и уточнена времева рамка, в случай, че реши наистина да остави настрана някои области на този етап

Съобщението описва контекста на преразглеждането на правилата за защита на данните става. Въз основа на това описание ЕНОЗД идентифицира четирите основни фактора, определящи средата, в която се извършва преразглеждането:

- развитието на технологиите;
- глобализацията;
- Лисабонският договор;
- успоредни процеси на развитие, протичащи в международните организации.

Силната рамка за защита на данните е необходимо следствие от значението, което Лисабонският договор отдава на защитата на данните. Тя служи обаче и на по-широките публични и частни интереси в информационното общество с повсеместното обработване на данни. От голямо значение е разпоредбите за защита на данните да бъдат съставени по такъв начин, че в максимално възможна степен да подкрепят активно, а не да пречат на други законни права и интереси. Важни примери за други законни интереси са силната европейска икономика, сигурността на лицата, както и отчетността на правителствата. Спазването на принципите на защита на данните може освен това да гарантира, че правоприлагащите органи ще работят на принципите на правовата държава. Силната рамка за защита на данните дава възможност на правителствата да спазват своите задължения и да носят отговорност

като част от доброто управление.

Според ЕНОЗД регламентът като единен инструмент, който е пряко приложим в държавите-членки, е най-ефикасният начин да се защити основното право за защита на данните и да се постигне повече сближаване във вътрешния пазар.

ЕНОЗД счита, че новият правен инструмент за защита на данните трябва, в рамките на възможното, да бъде формулиран по неутрален в технологично отношение начин. Това предполага правата и задълженията на различните субекти да бъдат формулирани по общ и неутрален начин, така че да останат по принцип валидни и приложими, независимо от технологията, избрана за обработване на личните данни.

ЕНОЗД подкрепя напълно всеобхватния подход към защита на данните, който е не само надслов, но и отправна точка на съобщението и по необходимост включва разширяването на общите правила за защита на данните с полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Той обаче отбелязва също така, че Комисията не възнамерява да включи всички дейности по обработване на данни в този общ правен инструмент. По-специално, няма да бъде включено обработването на данни от институциите, органите, службите и агенциите на ЕС. ЕНОЗД настоява, ако Комисията стигне до заключение, че включването на обработване на равнището на ЕС в общия правен инструмент няма да бъде възможно, да поеме задължението да предложи адаптиране на Регламент (ЕО) № 45/2001 във възможно най-кратък срок, за предпочитане до края на 2011 г. Също тъй важно е Комисията да гарантира, че няма да изостанат други области, и по-специално:

- защитата на данни в общата външна политика и политиката на сигурност въз основа на член 39 от ДЕС,
- секторно-специфичните режими на защита на данните за органи на ЕС, като Европол, Евроюст и за крупни информационни системи, доколкото се нуждаят от адаптиране към новия правен инструмент,
- Директива 2002/58/ЕО за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, доколкото се нуждае от адаптиране към новия правен инструмент.

ЕНОЗД приветства поетото от Комисията задължение да разгледа начините за постигане на по-нататъшна хармонизация на защитата на данни на равнището на ЕС и определя областите, в които има спешна необходимост от по-нататъшна и по-добра хармонизация: определения, основания за обработване на данни, права на лицата, за които се събират данни, международни предавания и органи за защита на данните.

ЕНОЗД предлага да бъдат разгледани следните алтернативи за опростяване и/или намаляване на обхвата на изискванията за уведомяване (регистрация на АЛД):

- ограничаване на задължението за уведомяване до специфични видове обработване, свързани със специфични рискове,
- задължение за проста регистрация, изискващо от администраторите на лични данни да се регистрират (за разлика от разширената регистрация на всички операции по обработване на данни),
- въвеждане на стандартен общоевропейски формуляр за уведомяване.

В своето становище ЕНОЗД подкрепя изложеното в съобщението предложение за засилване на правата на физическите лица. Той прави следните предложения:

- В законодателния акт може да се включи принцип на прозрачността. По-важно е обаче да се засилят съществуващите разпоредби, свързани с прозрачността (като настоящите членове 10 и 11 от Директива 95/46/ЕО).
- В общия инструмент следва да бъде включена разпоредба за уведомяване при нарушения на сигурността на личните данни, която разширява задължението, включено в преразгледаната Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации за някои доставчици, като го отнася до всички администратори на лични данни.

- Трябва да бъдат изяснени границите на съгласието. Следва да се помисли за разширяване на случаите, в които се изисква изрично съгласие, както и за приемане на допълнителни правила за интернет средата.

- Следва да се въведат допълнителни права, като преносимост на данните и правото да бъдеш забравен, по-специално за интернет услугите.

- Интересите на децата трябва да бъдат по-добре защитени с няколко допълнителни разпоредби, отнасящи се конкретно до събирането и по-нататъшното обработване на данни на деца.

- В законодателството на ЕС трябва да бъдат въведени механизми за колективна защита при нарушаване на правилата за защита на данните, които да оправомощават квалифицирани структури да подават искове от името на групи физически лица.

Новата рамка трябва да съдържа стимули за администраторите на лични данни да включват проактивни мерки за защита на данните в своите работни процеси. ЕНОЗД предлага да се въведат общи разпоредби за отчетност и „неприкосновеност на личния живот още при разработването“. Следва да бъде въведена и разпоредба относно схеми за сертифициране при спазване на неприкосновеността на личния живот.

В един всеобхватен инструмент, включващ полицията и правосъдието, може да има специални правила, които вземат надлежно предвид особеностите в този сектор в съответствие с Декларация 21, приложена към Лисабонския договор. Специфични предпазни мерки трябва да се въведат за компенсации на лицата, за които се събират данни, като им се предостави допълнителна защита в област, в която обработването на лични данни поради самото си естество е по-натрапчиво. Новата правна рамка следва да бъде колкото е възможно по-ясна, по-проста и по-последователна. Следва да се избягва нарастване на броя на различните режими, прилагани например към Европол, Евроюст, ШИС и Прюм. ЕНОЗД разбира, че съгласуването на правилата от различните системи ще трябва да се извърши внимателно и постепенно.

ЕНОЗД подкрепя напълно целта на Комисията да реши въпроса за статута на органите за защита на данните (ОЗД) и да засили независимостта, ресурсите и правомощията им по прилагане на законодателството. Той препоръчва:

- кодифициране в новия правен инструмент на същественото понятие за независимостта на ОЗД, както то е определено от СЕО (Съдът на Европейския съюз),
- изискване в законодателството за предоставяне на достатъчно ресурси на ОЗД,
- даване на органите за защита на данните на хармонизирани правомощия за разследване и санкциониране.

ЕНОЗД настоява Комисията да приеме във възможно най-кратък срок становище относно въпроса за надзора на органите на ЕС и големите информационни системи, като вземе предвид, че всички надзорни органи следва да отговарят на необходимите критерии за независимост, ресурси и правомощия по прилагане на законодателството. ЕНОЗД подкрепя модела на „съгласуван надзор“.

Новият правен инструмент трябва да изясни критериите, определящи приложимото законодателство. Трябва да се гарантира, че данни, които се обработват извън границите на ЕС, остават под юрисдикцията на ЕС, когато е налице обосновано искане за прилагане на законодателството на ЕС. Ако правната рамка приеме формата на регламент, ще има едни и същи правила във всички държави-членки и няма да е толкова важно да се определя приложимото законодателство (в рамките на ЕС). ЕНОЗД подкрепя напълно целта да се осигури по-единен и последователен подход по отношение на трети държави и международни организации. Задължителните фирмени правила следва да бъдат включени в правния инструмент.

В краткосрочен план, докато процедурата на преразглеждане продължава, усилията следва да бъдат насочени към осигуряване на пълното и ефективно прилагане на настоящите правила, които ще останат в сила до приемането на бъдещата рамка.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2011 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през юли и август 2011 г. са извършени общо 132 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 176 от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За отчетния период извършените предварителните проверки са 122 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 121 администратори, а за 1 процедурата е прекратена на различни основания.

След решението на КЗЛД да откаже вписване на администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, поради непотърсена кореспонденция или получена кореспонденция, без да са изпратили документи за извършване на проверката 13 са изпратили изискваната документация, проверките са извършени и администраторите са вписани в регистъра.

През отчетния период приключиха планови проверки на администрацията на Министерски съвет и „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, гр. Пловдив. При проверката на администрацията на Министерски съвет не бяха открити нарушения на ЗЗЛД, а проверката на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, гр. Пловдив приключи с издаване на задължителни предписания. В процес на приключване е проверката на Главна дирекция „Гранична полиция“ към Министерство на вътрешните работи, където бяха извършени проверки на ГКПП – Калотина, ГКПП – Капитан Андреево и ГКПП – Гюешево.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2011 г.“ започна проверката на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, гр. София.

За отчетния период са съставени 2 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 11 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД остава неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 4 от ЗЗЛД (обработването на лични данни е започнало преди подаване на заявление за регистрация) и чл. 23 (не са предприели мерки за защита на личните данни и/или не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ”

През месеците юли и август 2011 г. отдел „Регистър и архив” е извършвал своите обичайни дейности по поддържането и обработването на информацията в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

През месеците юли и август 2011 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 2 276 заявления за регистрация на администратори на лични данни.

На графиката е илюстриран броят на въведените в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране) заявления на администратори на лични данни:

Администраторите, които са заявили обработване на данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД (т.нар. „чувствителни данни”) подлежат на проверка по чл. 176 от ЗЗЛД. Отдел „Регистър и архив” изготвя списък на тези администратори и го предава на отдел „Контрол и административно-наказателни производства” за извършване на проверката. Графиката илюстрира броя подадени за проверка администратори на лични данни, които са заявили обработване на данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД.

Според резултата от проверката комисията:

- вписва администратора на лични данни в регистъра;
- дава задължителни предписания относно условията за обработване на лични данни и воденето на регистър на лични данни;
- отказва вписването.

Администраторите, които не са заявили обработване на данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД се предлагат за вписване и след решение на Комисията им се издава на уникален идентификационен номер и биват вписани в „Регистъра на АЛД и на водените от тях регистри с лични данни“. Към настоящия момент в регистъра са вписани над 119 128 АЛД, като за последните два месеца техният брой е 6 116.

Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 20 160, като за последните два месеца техният брой е 3 451. На графиката е илюстрирано съотношението на освободените от регистрация АЛД за периода 01.01.2011 г. – 31.08.2011 г. спрямо целия период до 31.12.2010 г.

Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на комисията.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЕ
№ 1741/2011 г.
гр. София, 30.06.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № 1741/12.04.2011 г. от Л.А.С. срещу “К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Жалбоподателката Л.А.С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Г. неправомерно обработва нейни лични данни и съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

В началото на февруари 2011 г. при заплащане на сметката си за мобилни услуги жалбоподателката установява, че на нейно име на 19.11.2010 г. е регистриран трети договор за сим карта с номер *****, за който твърди, че не е сключвала. Уведомена е, че всички повиквания ще бъдат блокирани, а месец по-късно по ел. поща ѝ е изпратен копие от въпросния договор, за който г-жа Л.А.С. твърди, че подписът ѝ в него е фалшифициран. По случая сезира 5-то РПУ на СДВР.

Л.А.С. сезира Комисията за предприемане на действия в нейната компетентност.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, както и с оглед спазването на принципа за процесуална икономия и бързина се предприеха следните действия:

С писмо изх. №1741/11/09.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД от 5- то РПУ е изискано да предостави удостоверение за образувано производство, както и информацията относно резултатите от него.

С писмо вх. № 1741/11/27.05.2011 г. от страна на 5-то РПУ уведомяват, че по случая има образувано производство с рег. № 4174/11 г., по което тече проверка.

С писмо изх. 1741/11/09.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД от “К.Б.М.” ЕАД е изискано становище по случая, представяне на относимите писмени доказателства, включително заверено копие от сключения с Л.А.С. договор за мобилни услуги за номер *****.

От страна на мобилния оператор с писмо вх. № 1741/11/27.05.2011 г. се предоставя исканата информация, която потвърждава изнесеното от жалбоподателката.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима, но не може да бъде разгледана по същество по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр.

с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите от прокурорската проверка, както и последващото ѝ прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Спира административното производство по жалба с рег. № 1741/12.04.2011 г. от Л.А.С. срещу “К.Б.М.” ЕАД.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2020/2011 г.

гр. София, 05.07.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 22.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. №2020/02.05.2011г. от Л.С.М. от гр. К. срещу “К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Жалбоподателката Л.М. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Г. неправомерно обработва нейни лични данни и съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

На 27.04.2011 г. жалбоподателката получава писмо от Г., с което е уведомена, че дължи 128.10 лв. и се приканва доброволно да заплати посочената сума. Копие от писмото се прилага към жалбата.

Г-жа М. твърди, че никога не е сключвала договор с посочения мобилен оператор, а ползва предплатени услуги.

От извършената справка установява, че в регистрите на Г. фигурира информация за сключен с нея договор през м. януари 2011 г., което според твърденията в жалбата не отговаря на истината.

Жалбоподателката сезира прокуратурата в гр. К.

Моли за съдействие за изясняване на случая.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, както и с оглед спазването на принципа за процесуална икономия и бързина се предприеха следните действия:

С писмо изх. № 2020/11/03.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД от РП- гр. К. е изискано да предостави удостоверение за образувано производство, както и информация относно резултатите от него.

С писмо вх. № 2020/11/13.06.2011 г. от страна на РП- гр. К. уведомяват, че по случая има образувано производство с рег. № 950/11 г. по описа на КРП, по което тече проверка.

С писмо изх. 2020/11/03.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД от “К.Б.М.” ЕАД е изискано становище по случая, представяне на относимите писмени доказателства, включително заверено копие от сключения с Л.М. договор за мобилни услуги.

От страна на мобилния оператор не предоставят исканата информация.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима, но не може да бъде разгледана по същество по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите от прокурорската проверка, както и последващото ѝ прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Спира административното производство по жалба с рег. № 2020/02.05.2011 г. от Л.С.М. от гр. К. срещу “К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 573/2011 г.
гр. София, 15.07.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 573/07.02.2011 от адв. П.К.- процесуален представител на С.И., С.И., Г.И., С.И., В.М. и В. М. срещу „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД.

С Решение от 30.03.2011 г. (Протокол № 15) Комисията конституира като заинтересована страна „С.“ АД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество на 20.04.2011 г.

Жалбоподателите – не се представляват от процесуалния си представител адв. П.К.

„С.“ АД не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнително доказателства за целите на настоящото административно производство.

За „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД се явява Е.П.Б. - старши юрисконсулт, с конкретно пълномощно № 92-2765 от 07.04.2011 г. по разглежданото административно производство.

Жалбоподателите С.И., С.И., Г.И., В.М. чрез процесуалния си представител адвокат К. сезират Комисията с жалба, в която излагат твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от страна на „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, като фактическата обстановка по случая е следната:

Във връзка с претърпени вреди от ПТП и оспорване основателността и размера на изплатеното от „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД обезщетение жалбоподателите завеждат граждански дела.

На 26.01.2011 г. в качеството ѝ на процесуален представител на жалбоподателите, с писмо изх. № 94-А-257/21.01.2011 г. адв. К. е уведомена от „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, че във връзка с процесното ПТП за изплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, служебно са открити лични банкови сметки в „С.“ АД на името на доверителите ѝ.

Жалбоподателите считат, че за откриване на банкова сметка на малолетно дете е необходимо неговият ЕГН, както и този на родителя му - законен представител, който в случая последните не са предоставяли. Твърдят, че за откриване на такава на името на малолетно дете е нужно предоставяне на удостоверение за раждане, което законните представители не са предоставяли на застрахователното дружество.

В жалбата се твърди, че действията на „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД по използване на личните данни на жалбоподателите и предоставянето им на „С.“ АД, представляват заплаха за живота, личността и здравето им и настояват Комисията да приложи предвидените в закона санкции.

В условията на служебното начало от страните са изискани становища, доказателства и пояснения, свързани с изясняване на фактическата и правна страна на жалбата.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писмо изх. № 573/11/14.02.2011 г. на Председателя на КЗЛД с оглед отстраняване нередовностите на жалбата от адв. К. са изискани доказателства за представителната ѝ власт по отношение на жалбоподателите. Копия от пълномощните се представят в указания срок с писмо вх. № 573/11/21.02.2011 г.

С писмо изх. № 573/11/02.03.2011 г. на Председателя на КЗЛД от „С.“ АД е изискано становище по изложените в жалбата факти, както и информация относно реда и начина, по които е уредено откриването на банкова сметка на трето лице, условията при които е допустимо извършването на тази операция, както и копие от вътрешните актове, където е регламентирано това действие.

С писмо вх. № 573/11/14.03.2011 г. от страна на банката изразяват становище за неоснователност на жалбата, като излагат мотиви в неговата подкрепа. Сочи се, че съгласно чл. 271 от Кодекса на застраховането застрахователят е длъжен в срок от 3 месеца да се произнесе по предявената претенция по застраховката, като в този срок следва да определи и изплати размера на обезщетението. Позовават се и на разпоредбата на чл. 97 от ЗЗД, с която законодателят предвижда в случай на забава парите да се оставят в банка и без разрешение от съда, като в този случай следва да разполага с минимум информация за извършването на тази услуга. В изпълнение на тези нормативни разпоредби между ДЗИ и С. е сключен договор, по силата на който застрахователят може да поиска от банката откриване на сметка за изплащане на обезщетения на увредените лица и наследници на починали лица за претърпени неимуществени вреди вследствие ПТП, по силата на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. За целта ДЗИ изпраща до С. писмено искане с имената и ЕГН на физическите лица. От своя страна банката е задължена да открие банкова сметка на посоченото физическо лице в съответствие с вътрешнобанковите правила и процедури за откриване на сметка. Поради тази причина и с оглед спазването на Закона за мерките срещу изпирането на пари, банката блокира постъпилата сума до явяването на титуляра на сметката и до представяне на документ за самоличност. За спазването на тези договорености банката е разработила инструкция за приложение на договора. Копия от двата документа се прилагат към писмото с изразеното становище.

Изрично в становището се излагат подкрепени със съответните писмени доказателства твърдения, че процесуалния представител на жалбоподателите адв. Б. е поканен писмено на заседанието на Застрахователната комисия при „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, ЦУ на 16.11.2010 г. за разглеждане на претенциите на увредените лица и определяне на обезщетения от застрахователя, а така също с писмо изх. № 94-А-257/21.01.2011 г. на същият е предоставена информация за решението и за плащането на определените обезщетения.

С писмо вх. № 573/11/15.03.2011 г. от страна на „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД се изразява становище за неоснователност на жалбата, като се излагат мотиви сходни с тези на С.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество Комисията счита жалбата за неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателите твърдят, че личните им данни неправомерно са предоставени от „ДЗИ- Общо застраховане“ ЕАД на „С.“ АД без наличието на тяхното съгласие за това, с което се преследват собствени цели. Ангажираният доказателствен материал по случая не потвърждава твърденията за търпени вреди в резултат на действията на застрахователното дружество във връзка с изплатените обезщетения.

Недоказани и непотвърдени остават твърденията, че за откриване на разплащателни сметка на името на непълнолетните жалбоподатели са използвани копия от удостоверение им за раждане.

От фактическа и правна страна безспорно се установява следното:

Във връзка с настъпило на 03.03.2010 г. ПТП с участието на застрахован в „ДЗИ- Общо застраховане“ ЕАД автомобил, на 30.11.2010 г. е проведено заседание на Централната застрахователно-медицинска комисия при „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, на която се определят размера на застрахователните обезщетения на жалбоподателите. Така определените обезщетения са преведени по открити банкови сметки на С.Г.И., С.Л.И., С.Г.И., В.Д.М. и В.И.М.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява за-

щитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физически лица, действащи чрез процесуалния си представител адв. К., жалбоподателите сезират КЗЛД с жалба, в която протестират срещу считаното от тях за неправомерно обработване на личните им данни от страна на „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, изразяващо се в използването на лични данни - име и ЕГН, за служебно откриване на сметки в „С.“ АД, където им са изплатени застрахователните обезщетения, с чийто размер те не са съгласни.

„ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. В правомощията на администратора е да обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагането им на обработващ лични данни, като във втория случай в чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД законодателят е предвидил и реда, по който следва да бъдат уредени тези взаимоотношения, а именно - в писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните.

Откриването на банкови сметки на физически лица по искане от „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД до „С.“ АД, се извършва на основа на сключен между тях договор № ДГ-09-0168 от 09.03.2009г.

Целта е осигуряване възможност на застрахователя да изпълни задължението си по чл.271, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса на застраховането - окончателно да се произнесе по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, като определи и изплати размера на обезщетението, в тримесечен срок от предявяването на претенцията.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо, при условие, че е „необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение за администратора на лични данни“.

В случая задължението на застрахователя за изплащане на обезщетение за вреди при настъпило застрахователно събитие по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е нормативно установено в Кодекса на застраховането- чл. 193, ал. 1 и по чл. 271, ал. 1 и ал. 2 от КЗ.

Не се доказват изложените в жалбата твърдения за накърняване правата и законните интереси на жалбоподателите чрез неправомерното обработване на личните им данни за собствените цели на застрахователното дружество. Видно от писмо на „ДЗИ- Общо застраховане“ ЕАД с изх. № 94-А-257/02.11.2010 г. процесуалният представител на жалбоподателите е уведомен за заседанието на Застрахователната медицинска комисия, с чието решение се определя размера на обезщетенията и реда за тяхното изплащане. Невъзможността на адв. Б. да присъства на заседанието на посочената комисия поради ангажираност, респ. да възрази за реда и начина на обработване на личните данни на доверителите му, не следва да се вменява във вина на администратора на лични данни по отношение обработването на жалбоподателите данни. Никой не може да черпи права от собственото си бездействие и своевременно неполагане на необходимата грижа за защита на интересите си. В подкрепа на този извод се явява обстоятелството, че жалбоподателите не се възползват и от предоставената им от чл. 34а ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД възможност да възразят пред администратора на лични данни срещу обработването на техните лични данни.

Превеждането на суми в полза на трети лица е действие на застрахователя, чиято цел е изпълнение на задължението му за плащане на обезщетение по договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Превеждането на дължимите суми по сметка на увредените лица е в тяхна полза, респ. откриването на банкови сметки е с оглед удовлетворяването на претенциите им, техните имена и ЕГН-та са използвани за нуждите на плащането.

Несъгласието на жалбоподателите с определените им от застрахователя суми е несъотносимо към предмета на жалбата пред Комисията и не обуславя изпълнението на задължението на застрахователя па чл. 193, ал. 1 и по чл. 271, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса на застраховането. Претенциите за по-висок размер на дължимото обезщетение се разглеждат по реда на гражданското производство.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с рег. № 573/07.02.2011 от адв. П.К. - процесуален представител на С.И., С. И, Г.И., С.И., В.М. и В.М. срещу „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8446/2011 г.

гр. София, 19.07.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав:Председател: Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 04.05.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 8446/14.06.2010 г., подадена от В.Б. срещу “Р.К.2“ ЕООД.

Председателят на КРС В.Б. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от „Р.К.2“ ЕООД, на чийто интернет адрес <http://www.radiok2.bg/ondex.php?k2=1=106> е публикуван обвинителен акт по досъдебно производство № 56/2009 г. по описа на Следствен отдел при СГП. В акта се съдържа информация, представляваща лични данни на жалбоподателя - ЕГН, адрес по местоживее, образование, професия, месторабота.

Жалбоподателят моли Комисията да предприеме необходимите мерки в рамките на нейните правомощия.

От служебно извършената справка, резултатите от които са отразени в доклад №8450/14.06.2010 г., се потвърждава истинността на твърдените в жалбата факти, като се уточнява, че на сайта на Р.К.2 е публикувана хипервръзка към пълното съдържание на въпросния обвинителен акт, който се намира на различен адрес.

С писмо изх. № 8446/29.06.2010 г. от Р.К.2 е изискано становище по случая. Писмото е върнато с отметка „непотърсено“, поради което ответната страна е уведомена със съобщение, публикувано на сайта на КЗЛД. С писмо вх. № 8446/10/23.08.2010 г. от страна на радиото представят становище, в което подробно описва обществения отзвук на случая, предмет на наказателно преследване срещу В.Б.

С писмо изх. № 8446/30.09.2010 г. от „П.“ ЕООД е поискана информация относно клиента, ползващ хоста на който е качен обвинителния акт.

С писмо вх. № 8446/10/04.10 г. от „П.“ ЕООД посочват, че клиента ползващ посоченият хост и адрес е „ИИ-ТВ“ ООД.

С решение от 10.11.2010 г. (Протокол № 38) Комисията обявява жалбата за допустима като конституира като ответни страни “Р.К.2“ ЕООД и “ИИ-ТВ“ ООД.

На 15.12.2010 г. жалбата се поставя на разглеждане на открито заседание на КЗЛД, за което страните са редовно уведомени. В устното си изложение управителят на „Радио К-2“ ЕООД и на „ИИ-ТВ“ ООД г-жа И.Б. излага противоречиви твърдения относно начина по който се е сдобила с обвинителния акт, поради което КЗЛД решава с оглед изясняване на фактическата обстановка по случая да изиска информация от Софийска градска прокуратура относно лицата, на които е бил предоставен въпросният обвинителен акт.

С писмо вх. № 8446/10/14.01.2010 г. от страна на СГП се съобщава, че лицата, имали достъп до материалите по досъдебно производство № 56/2009 г. по описа на Следствен отдел при СГП, пр. пр. вх. № 9671/2008 г. по описа на СГП, са органът по разследването, наблюдаващият прокурор, обвиняемите и техните защитници. Делото в момента е в съдебна фаза, поради което СГП не разполага с протоколите за предявяване му и на свидетеля И.Б. Съобщава се, че обвинителния акт ведно с материалите по делото е изпратен в СГС-НО с писмо на СГП от 25.02.2010 г. с преписи за съда и обвиняемите.

Информация относно лицата, имали достъп до материалите по НОХД № 1034/2020 г., НО, 14 състав, е изискана и от СГС. С писмо вх. № 8446/10/27.04.2011 г. от СГС предоставя исканата информация, сред които е и И.Б. (свидетел по делото) и се сочи, че делото е образувано на 01.03.2010 г.

Събраните доказателства в рамките на административното производство по жалбата не потвърждават твърденията на г-жа Б., че обвинителният акт срещу В.Б. в пълния му вид е разпространен от трети лица преди датата на публикуването му в интернет страницата на Р.К.2.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Съдържащите се в публикувания на горепосочения сайт обвинителен акт по досъдебно производство № 56/2009 г. по описа на Следствен отдел при СГП лични данни на жалбоподателя- ЕГН, адрес по местоживееене, образование, професия, месторабота, го идентифицират еднозначно, поради което попадат под закрилата на ЗЗЛД.

Съхраняването и разпространението на лични данни на В.Б., съдържащи се в обвинителния акт са действия по „обработване на лични данни“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД. Законът урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни.

В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

„ИИ-ТВ“ ООД е подало Заявление за регистрация в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, като е заявило поддържане на 2 регистъра. Дружеството притежава издадено от КЗЛД удостоверение под № 114602.

„Р.К.2“ ЕООД не е подало Заявление за регистрация в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, но притежава качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, обработвайки лични данни чрез интернет страницата <http://www.radiok2.bg>, поддържана за журналистически цели.

Жалбата съдържа всички посочени в чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА реквизити, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес.

Видно от жалбата и приложените към нея доказателства, обработването на личните данни на жалбоподателя чрез тяхното съхраняване се извършва от „ИИ-ТВ” ООД в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. По отношение на обработването на личните данни на жалбоподателя чрез тяхното съхранение законодателят е предвидил в задължение на администратора на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване (чл. 23 от ЗЗЛД). В конкретния случай, чрез допускане създаването на хипервръзка чрез интернет страницата на Р.К.2, администраторът на лични данни - „ИИ-ТВ” ООД не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на данните, съдържащи се в обвинителен акт по досъдебно производство № 56/2009 г. по описа на Следствен отдел при СГП, от неправомерен достъп и разпространение до неограничен кръг от лица. Видно от представените писмени доказателства администраторът на лични данни „ИИ-ТВ” ООД не е съобразил действията си по обработване личните данни на жалбоподателя с изискванията на посочената разпоредба. Посоченото обстоятелство съставлява нарушение на чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Едновременно с посоченото по-горе, „Р.К.2” ЕООД чрез поместване на хипервръзката към пълното съдържание на обвинителен акт по досъдебно производство №56/2009 г. по описа на Следствен отдел при СГП е осъществило действия по обработване на личните данни на жалбоподателя чрез тяхното разпространение в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона за защита на личните данни.

Макар и обработването на личните данни на жалбоподателя в случая да е допустимо с оглед на обществен интерес и журналистическите цели, то следва да бъде съобразено с принципа на реципрочност на данните, закрепен в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД. Ответните страни по жалбата е следвало да заличат информацията относно ЕГН на жалбоподателя, местоживеене, тъй като последната се явява прекомерна с оглед на преследваните с разпространението на обвинителния акт цели. Информацията относно името и длъжността на жалбоподателя следва да се счита за достатъчна за идентифицирането му от широката публика, с което би се оправдала и журналистическата цел в случая.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

1) Уважава жалба с рег. № 8446/14.06.2010 г. от В.Б. срещу „Р.К.2” ЕООД ;

2) На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева на “ИИ-ТВ” ЕООД, БУЛСТАТ 130859257, адрес на седалище- гр. София, ж.к. Разсадник-Коньовица, бл. 30, вх. А, ет. 3, ап. 7, с управител И.А.Б. за това, че на 10.07.2010 г. в гр. София, в качеството си на администратор на лични данни, притежаващ удостоверение № 114602, е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като е допуснал създаването на хипервръзка чрез интернет страницата на Р.К.2 до пълното съдържание на обвинителен акт по досъдебно производство № 56/2009 г. по описа на Следствен отдел при СГП, на интернет-страницата на дружеството в нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

3) На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 10 500 (десет хиляди и петстотин) лева на „Р.К.2” ЕООД, ЕИК 201097164, адрес на седалище- гр. София, ж.к. Разсадника, бл. 30, вх. А, ет. 3, ап. 7, с управител И.А.Б. за това, че на 10.07.2010 г. в гр. София, в качеството си на администратор на лични данни, е разпространил личните данни на В.Б. чрез създаване на достъп посредством интернет страницата <http://www.radiok2.bg> до обвинителен акт по досъдебно

производство № 56/2009 г. по описа на Следствен отдел при СГП, на интернет-страницата на дружеството в нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№12/2010 г.

София, 20.07.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 22.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №Ж-12/28.01.2010г., подадена от И.К.И. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 18.05.2011г.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба от И.К.И. чрез адв. Б.С. срещу “Е.К.М.Б.” ЕООД.

Жалбата, с която е сезирана Комисията е адресирана до “Е.К.М.Б.” ЕООД, Комисия за защита на потребителите и “Е.М.” ООД.

В жалбата е описано, че имало сключен договор между “Е.К.М.Б.” ЕООД и жалбоподателката, за предоставяне на услуга-кабелна телевизия. Жалбоподателката е отправила покана на 12.04.2009г. до фирмата, като я е уведомила, че сключения между тях договор е прекратен, считано от 20.04.2009г.

На 08.01.2010г. с адвокат С. се е свързал служител от “Е.М.” ООД, който я е уведомил, че дружеството е натоварено да събира вземания на Е.К.. Адвокат С., била информирана, че клиентката й И.К.И. дължи сума за цифрова телевизия за периода 01.02.2009г. до 31.04.2009г. в размер на 95.70 лв. В жалбата се сочи, че разпространяването на личните данни на доверителката й от страна на Е.К. на трето лице, което в случая се явява “Е.М.” ООД, без нейното съгласие е извършено в противоречие на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни. Твърди се, че не е налице, нито едно от условията визирани в чл.4 от ЗЗЛД, за допустимост на обработване на личните данни на жалбоподателката.

Изложени са твърдения в насока за паричните задължения на доверителката на адв. С. към Е.К.

С жалбата се иска КЗЛД да установи, че “Е.К.М.Б.” ЕООД е предоставил личните данни на И.К.И. без нейно съгласие на трето лице, което е в нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата, като доказателства са приложени следните документи: покана от И.К.И. до

„Е.К.” ЕАД от 12.04.2009г.; преводно нареждане от 27.11.2007г.; вносна бележка към банкова сметка от 29.11.2009г. и преводно нареждане /без дата/.

При извършената проверка на редовността на жалбата се установи, че същата не е подписана. От съдържанието ѝ може да се направи обосновано предположение, че жалбата е подадена от адв. Б.С. Към жалбата не е приложено пълномощно, от което да се установи по безспорен начин, че адв. С. е упълномощена от И.К.И.

Във връзка с констатираните нередности в жалбата са изпратени писма на 05.02.2010г. до адв. С. и до И.К.И., с които са уведомени, че жалбата не съдържа реквизитите посочени в чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация и приложенията към нея, съгласно чл.86, ал.1 от АПК.

Писмото, с което адв. С. е уведомена за пороците, от които страда жалбата е получено от нея на 09.02.2010г., видно от известие за доставка. Сроктът, в който е следвало да ги отстрани е изтекъл на 12.02.2010г.

Писмото, с което жалбоподателката И.К.И. е уведомена, че жалбата ѝ не отговаря на изискванията на закона се е върнало в цялост с отбелязване от пощата, че писмото е „непотърсено”.

Във връзка с направените констатации и непостъпването на подписана жалба, КЗЛД със свое решение №Ж-12/24.03.2010г. е оставила без разглеждане жалбата и е прекратила административното производство.

Срещу решението на КЗЛД е подадена жалба от процесуалния представител на жалбоподателката. С определение №2857/25.02.2011г. на Върховен административен съд, V отделение, постановено по адм.д.№7771/2010г. се отменя решението на КЗЛД и административната преписка са връща за произнасяне по същество.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от „Б.М.Е.Б.” ЕАД /правоприемник на „Е.К.М.Б.” ЕООД/, Комисия за защита на потребителите и „Е.М.” ООД.

На 15.04.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от „Б.М.Е.Б.” ЕАД, в което се изтъкват следните факти и аргументи:

На 31.01.2009г. в дома на жалбоподателката са инсталирани услугите цифрова телевизия МАХПАК по промоция „Плати 49.90 лв”. Съгласно практиката на дружеството, при предоставяне на всяка услуга се сключва договор или допълнително споразумение. За улеснение на клиентите е предвидена възможност, договорите и допълнителните споразумения да се сключват в дома им, при инсталирането на желаните от тях услуги. Госпожа И.К.И. се е възползвала от възможността да подпише допълнително споразумение към основният си договор в деня на инсталирането на услугите.

Ответното дружество изтъква, че съгласно т.1 от раздел VIII „Допълнителни документи” на подписаното допълнително споразумение, е уговорено, че към него се прилагат Общите условия за всяка от предоставяните услуги. С подписването на допълнителното споразумение, абонатът на дружеството декларира, че е запознат с Общите условия и се задължава да ги спазва.

Администраторът на лични данни, твърди, че в т.36 от Общите условия е посочено изрично, че потребителят се счита за информиран за обстоятелството, че личните му данни ще бъдат обработвани за целите на договора, както и че изразява съгласието си данните му да бъдат предоставяни на трети лице, в това число и на агенции за събиране на вземания за неизплатени задължения по договора. Ответната страна навежда доводи, че с полагането на подписа си, госпожа И.К.И. се е съгласила и е приела общите условия на дружеството, от което следва че е налице условието на чл.4, ал.2, т.2 от ЗЗЛД. Дружеството счита, че е налице още едно от условията за допустимост при обработване на личните данни, а именно наличието на сключен договор.

„Б.М.Е.Б.” ЕАД приема, че личните данни на жалбоподателката са обработени на правно основание, поради което жалбата се явява неоснователна.

В становището се сочи още, че жалбоподателката е използвала услугата кабелна телевизия, преди сключването на 31.01.2009г. допълнително споразумение. Госпожа И.К.И. е спряла да заплаща дължимата се сума за използваната от нея услуга – кабелна телевизия, поради което на 23.04.2009г. е изключена от кабелно-разпределителната мрежа. Натрупаните задължения са в размер на 95.70 лв. за периода 01.02.2009г.-30.04.2009г. И.К.И. била уведомена, че поради незаплащане на дължимите суми, договора е предсрочно прекратен по нейна вина и следва да заплати и съответните неустойки. През месец юли 2009г. информация за жалбоподателката е подадена на „Е.М.” ООД.

Към становището е приложено копие на допълнително споразумение и пълномощно. Посочено е, че общите условия и договорът с „Е.М.” ООД са предоставени на КЗЛД по жалба рег.№Ж-91/2009г.

На 15.04.2001г. е депозирано и становище от „Е.М.” ООД, в което се изтъква, че на основание рамков договор за услуги от 02.01.2006г. и приложение 1 към него, между „Е.К.М.Б.” ЕООД и „Е.М.” ООД, на „Е.М.” ООД е възложено да предприеме действия, с които да мотивира длъжниците на „Е.К.М.Б.” ЕООД, да изплатят задълженията си. Соци се, че предоставяните данни се извършва, съгласно задължителен списък, съдържащ точно определени реквизити. Информацията по отношение на длъжника е с посочване на всички негови адреси, телефонни номера и размера на задължението.

„Е.М.” ООД твърди, че информация за И.К.И. е подадена през 2008г. от „Е.К.М.Б.” ЕООД, а на 06.04.2010г. по искане на възложителя, работата по този случай е била преустановена. Излагат се доводи, че „Е.М.” ООД не е изкупувало задължението на жалбоподателката, а дейността му се изразява в извършване на съдействие относно своевременното събиране на дължимите суми към „Е.К.М.Б.” ЕООД.

Към становището като доказателства са приложени: удостоверение за администратор на лични данни №0017856/2010г, рамков договор услуги от 02.01.2006г., приложение 1 към рамковия договор, пълномощно, актуално състояние на фирмата и препис от становището за другата страна.

На 20.04.2011г., Комисия за защита на потребителите, в изпълнение на изисканото от КЗЛД, предоставяне на информация по образуваното пред нея административно производство по същият повод е изпратила решението си, което е инкорпорирано в протокол №16/24.04.2010г.

Мотивите на решението са, че жалбоподателката след като е предоставила достъп до жилището си, за инсталиране на оборудването е изразила съгласието си за ползване на услугата. Установено е, че услугата е ползвана от нея до 20.04.2009г., от което КЗП възприема, че по този начин госпожа И.К.И. е изразила съгласието си с условията на допълнителното споразумение и Общите условия на оператора. Установено е още, че първоначалният договор е сключен на 29.03.2006г.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице- „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, които КЗЛД води на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД се установи, че двете дружества са изпълнили задължението си да подадат заявление за регистрацията им като администратори на лични данни.

На основание събраните по административната преписка доказателства, Комисията приема за установено от фактическа страна следното:

От събраните по административната преписка доказателства, се установи, че между „Е.К.М.Б.” ЕООД и жалбоподателката има сключен на 29.03.2006г. договор за кабелна телевизия. Този факт се установява от извършените от КЗП констатации в решението й. На 31.01.2009г. госпожа И.К.И. е сключила допълнително споразумение за услугите цифрова телевизия МАХПАК по промоция „Плати 49.90 лв”.

В т.36 от Общите условия е записано изрично, че с приемането им потребителя се счита за информиран, че операторът може да събира и обработва, както и да предоставя лични данни в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед предоставянето им за целите на събиране на дължимите от потребителя суми към оператора. Съгласно Общите условия, потребителят предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие операторът да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания.

По силата на рамков договор за услуги от 02.01.2006г. сключен между „Е.К.М.Б.” ЕООД и „Е.М.” ООД, кабелният оператор възлага на посоченото дружество да организира събирането от техни абонати на неиздължени суми. В посочения договор администраторът на лични данни между „Е.К.М.Б.” ЕООД изрично е определил обема лични данни на клиенти, който ще бъде предоставен на дружеството, както и целите на обработването им.

В т.3.1 от Приложение 1 към рамковия договор за услуги от 02.01.2006г. се съдържа Стандарт на Изпълнителя за поведение и работа по длъжниците на възложителя, съгласно който „осъществява се връзка със съответния длъжник на Възложителя /разговорите се провеждат с длъжник-титуляр по договора или роднина по пряка линия, а в случай на наематели може да се разговоря и/или със собствениците на жилището/, информира се за задължението на длъжника и ползване на кои услуги е натрупаната сума, както и размера на самата сума и периода на просрочие.

Съгласно чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на задължения по договор. В конкретния случай от твърденията на страните и доказателствата приложени към административната преписка се установи, че между жалбоподателката и администратора на лични данни има сключен договор и допълнително споразумение за предоставяне на услуги.

В т.2 от чл.4 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил, че при наличието на условието-изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, обработването им е допустимо. В цитираната разпоредба не е предвидена формата на съгласието, от което може да се направи извода, че то може да се изрази и чрез конклюдентни действия. С подписване на договора и допълнителното споразумение към него госпожа И.К.И. е изразила съгласието си чрез конклюдентни действия – при-

емане на клаузите на общите условия, които са неразделна част от договора.

Предоставянето на личните данни на жалбоподателката от страна на „Е.К.М.Б.” ЕООД на „Е.М.” ООД е извършено по силата на сключен рамков договор от 02.01.2006г. между двете дружества. В договора е посочено, че той е сключен за неопределен срок, от което може да се направи обосновано предположение, че същият е действал и към момента на предоставянето на личните данни на жалбоподателката. Не са представени доказателства, а не се твърди и от страните, че рамковият договор е прекратен.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението, вменено му с разпоредбата на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД да уговори в писмена форма обема и задълженията на обработващия лични данни. Обработването на личните данни на жалбоподателката от страна на администратора на лични данни и обработващият лични данни е извършено при наличието на правно основание чл.4, ал.1, т.1, т.2 и т.3, от което следва, че обработването е законосъобразно.

Личните данни на жалбоподателката са обработени при спазване на принципите, залегнали в чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни: законосъобразно и добросъвестно, данните са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и не се обработват допълнително по начин несъвместим с целите. Те са съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. По административната преписка не се събраха доказателства, че данните са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№ №Ж-12/28.01.2010г., подадена от И.К.И. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№1148/2011 г.

София,20.07.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 22.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №1148/16.03.2011г., подадена от Г.И.Г. срещу „Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 01.06.2011г.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба от Г.И.Г., в която се излагат твърдения, че жалбоподателят е ползвал за интернет доставчик фирма „Т.Н.” ООД. От месец февруари 2011г. използва услугите на фирма „У.1” ЕООД за доставка на интернет.

На 08.03.2011г. от управителя на фирма „Т.Н.”, господин Г.И.Г. разбрал, че неизвестно за него лице се е явило в офиса на фирмата и е предплатило за едни месец, ползваната от него услуга. Срещу извършеното плащане, лицето е получило клиентска и касова бележка.

Г.И.Г. твърди, че не е упълномощавал никой да извършва плащания от негово име, както и да прибира отчетните документи по повод плащането.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Т.Н.” ООД, „У.1” ЕООД и Териториална дирекция на НАП гр. П.

На 30.03.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от „Т.Н.” ООД. В него се излагат твърдения, че на 08.03.2011г. била извършена проверка от служители на ТД на НАП П. на фирмата. Един от проверяващите служители се представил за жалбоподателят и заплатил ползваната от него услуга за месец март. Дружеството твърди, че не знае, от къде и по какъв начин служителят на данъчната институция се е сдобил с информация за жалбоподателя.

Управителят на фирмата декларира в становището, че не обработват личните данни на абонатите си и не предоставят информация за тях на трети лица.

Към становището са приложени: вътрешни правила на „Т.Н.” ООД за защита на личните данни на абонатите от 24.02.2011г., касова бележка от 08.03.2011г. на клиент Г.И.Г. за сумата от 15.48 лв., договор №250/02.09.2009г. между „Т.Н.” ООД и Г.И.Г. и Приложение №1 към договор №250/02.09.2009г.

На 14.04.2011г. е депозирано в КЗЛД обяснение от „У.1” ЕООД. В обясненията се твърди, че Г.И.Г. е сключил договор с фирмата на 28.02.2011г. Плащането на дължимите суми по договора, господин Г.И.Г. го е извършил в клон на „Български пощи” АД. Сочи се в обясненията, че дружеството има сключен договор с „Български пощи” АД за инкасиране на суми.

Към обясненията е приложено копие от договора за достъп до интернет №2531/28.02.2011г.

На 05.05.2011г. Териториална дирекция на НАП П. изразява становището си по жалбата на Г.И.Г., като посочва следната фактическа обстановка:

В териториалната дирекция е постъпил сигнал от А.Г. – управител на ЕТ „Е.-А.Г.”, с които се съобщава за извършени от „Т.Н.” ООД нарушения на данъчното законодателство, изразяващи се в неотчитане на приходи от клиенти на дружеството.

По повод сигнала и на основание чл.110, ал.3 и ал.4 от ДОПК е възложено на екип от инспектори по приходите към дирекцията да извършва проверка. Проверяващият екип е посетил офиса на „Т.Н.” ООД на 08.03.2011г., като целта на проверката е била констатирането на истинността на твърдените факти в сигнала чрез извършване на съпоставка между декларираните от фирмата данни и тези предоставени със сигнала. За да се установи дали „Т.Н.” ООД регистрира и отчита предоставяните от него услуги на клиенти чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство в момента на плащането, е било необходимо инспекторите да извършат контролно плащане преди да се легитимират като органи по приходите чрез представяне на служебна карта. Спецификата на проверката се състояла в това, че проверяващият екип не са абонати на дружеството, което води до невъзможност да бъде осъществена контролната покупка. При възникналата ситуация, проверяващият екип взел решение да използват едно от имената /в конкретния случай това на господин Г./. Изборът на името и извършено на случаен принцип и целта е била единствено доказване на начина на реги-

стриране на предоставяната услуга. Проверката е установила нарушение, за което са съставени два акта за установяване на административно нарушение.

Полученият след плащането документ от нефискално устройство /принтер/ е приложен като доказателство към административно-наказателната преписка.

Съгласно разпоредбите на ДОПК, както и в съответствие с утвърдените процедури на НАП, при извършване на проверка органите по приходите се легитимират чрез представяне на служебна карта. Моментът на легитимирането се преценява от извършващият проверката, в зависимост от видът ѝ. При извършването на проверки, чиято цел е установяването на регистриране на извършени продажби чрез контролна покупка, легитимацията на проверяващите се осъществява след покупката.

Администраторът на лични данни счита, че обработването на личните данни на жалбоподателят е извършено при наличието на две от условията за допустимост при обработването посочени в чл.4 от ЗЗЛД, а именно: нормативно установено задължение за администратора на лични данни - ДОПК и за упражняване на правомощия предоставени със закон на администратора. Изтъква се още, че не съществува възможност информацията, съдържаща лични данни да бъде използвана нерегламентирано, за това защото тя представлява данъчно-осигурителна информация, съгласно чл.72 от ДОПК и като такава служителите на приходното ведомство са длъжни да я пазят. Във връзка с изложените мотиви, ТД на НАП П., моли КЗЛД да отхвърли изцяло жалбата като неоснователна и недопустима по отношение на ТД на НАП П. като ненадлежна страна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридически лица-„Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, които КЗЛД води на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД се установи, че двете дружества са изпълнили задължението си да подадат заявление за регистрацията им като администратори на лични данни.

На основание събраните по административната преписка доказателства, Комисията приема

за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е сключил договори за доставка на интернет и интернет базирани услуги с „Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД. Договорът на господин Г.И.Г. с фирма „Т.Н.” ООД е от 02.09.2009г. Срокът на договора е една година, но е уговорено, че същият ще се поднови автоматично за срок от още една календарна година, в случай че нито една от страните не поиска прекратяването му с 30-дневно писмено предизвестие. Не са представени от страните доказателства, че срокът на договора е прекратен след изтичане на първата година от сключването му, от което може да се направи обосновано предположение, че жалбоподателят и интернет доставчика към момента са в договорни взаимоотношения.

Жалбоподателят има сключен договор на 28.02.2011г. с фирма „У.1” ЕООД. В договора не е посочен срок, за който се сключва договора, от което следва да се приеме, че страните по договора към настоящият момент са в договорни взаимоотношения.

За двете дружества, доставящи интернет са налице две от условията за допустимост при обработването на личните данни, едното е съгласието на физическото лице, чиито данни се обработват, изразено чрез подписването на договорите. Второто условие е наличието на договорни взаимоотношения между администратора на лични данни и физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбата на господин Г.И.Г. е за това, че неизвестно за него лице е платило сметката му за ползваната от него услуга – интернет, вследствие на което той счита, че има неправомерно разпространяване на свързаните с него лични данни. Това му предположение се опровергава от доказателствата по преписката, тъй като се установи, че лицето, което е заплатило дължимата месечна такса за ползваната услуга, е данъчен инспектор от ТД на НАП П. В териториалната дирекция на НАП е постъпил сигнал, с който се съобщава за извършени от „Т.Н.” ООД нарушения на данъчното законодателство, изразяващи се в неотчитане на приходи от клиенти на дружеството.

По повод сигнала и на основание чл.110, ал.3 и ал.4 от ДОПК е възложено на екип от инспектори по приходите към дирекцията да извърша проверка. Провереният екип е посетил офиса на „Т.Н.” ООД на 08.03.2011г., като целта на проверката е била констатирането на истинността на твърдените факти в сигнала чрез извършване на съпоставка между декларираните от фирмата данни и тези предоставени със сигнала. За да се установи дали „Т.Н.” ООД регистрира и отчита предоставяните от него услуги на клиенти чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство в момента на плащането, е било необходимо инспекторите да извършат контролно плащане преди да се легитимират като органи по приходите чрез представяне на служебна карта. Спецификата на проверката се състояла в това, че проверяващият екип не са абонати на дружеството, което води до невъзможност да бъде осъществена контролната покупка. При възникналата ситуация, проверяващият екип взел решение да използват едно от имената /в конкретния случай това на господин Г./. Изборът на името и извършено на случаен принцип и целта е била единствено доказване на начина на регистриране на предоставяната услуга. Проверката е установила нарушение, за което са съставени два акта за установяване на административно нарушение.

Полученият след плащането документ от нефискално устройство /принтер/ е приложен като доказателство към административно-наказателната преписка.

За администраторът на лични данни – НАП също са налице две от условията за допустимост при обработването на лични данни на физическите лица. Едно от условията е нормативно установено задължение за администратора на лични данни – ДОПК. Второто условие е за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора.

Следва да се отбележи, че обема на информация, свързана с жалбоподателят, която е обработена от НАП, видно от представените документи /касова бележка от 08.03.2011г./ са имената му и клиентския номер, който му е даден от „Т.Н.” ООД, в качеството му на клиент на дружеството. Обработените данни са били необходими за целите на извършената проверка, като обемът е съобразен с целта и не я надхвърля.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Г.И.Г.е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с него лични данни от страна на администраторите на лични данни, които са конституиране в административното производство е извършено при съблюдаване на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и при наличието на законно установено условие за допустимост на обработването.

Не се събраха по административната преписка доказателства, че от обработването на личните данни на жалбоподателят са настъпили за него вредоносни последствия, с което да е увредено гарантираното му от ЗЗЛД право на неприкосновеност на личността и правото на личен живот.

Комисия за защита на личните данни, оставя без уважение доводите на „Т.Н.” ООД, изразени в писмено становище, депозирано в деловодствата на Комисията на 23.06.2011г., че неправилно са определени страните в административното производство. Основанията за това решение са следните:

С писмо изх.№1148/05.04.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от жалбоподателят Г.И.Г. да уточни жалбата си и да посочи ответна страна срещу която тя е насочена. Писмото е изпратено с обратна разписка и видно от нея същото е получено на 07.04.2011г. Жалбоподателят, въпреки дадената му правна възможност не е упражнил правото да конкретизира и определи страните в административното производство. Във връзка със служебното начало, залегнало в административният процес, КЗЛД въз основа на събраните по административната преписка доказателства е определил страните. Установено е, че жалбоподателят е страна по договори за предоставяне на интернет услуги с „Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД. Двете дружества са администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД и обработват свързаните с Г.И.Г. лични данни във връзка със сключените договори. Не се представиха от страните в административното производство доказателства, че договорите са прекратени, поради което следва да се приеме, че към момента на постановяване на настоящето решение, жалбоподателят и двете дружества са в договорни отношения.

На следващо място с писмото, с което „Т.Н.” ООД е призван за датата на откритото заседание на КЗЛД, на което жалбата ще бъде разгледана по нейното същество е уведомен и за решението на административния орган, взето на закрито заседание, проведено на 01.06.2011г., с което жалбата е определена като допустима и са конституирани страните в административното производство. Въпреки, че в чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация не е определено, че решението на Комисията по обявяването на допустимостта на жалбата и конституирането на страните, подлежи на оспорване пред съответния компетентен съд, следва да се приеме, че същото има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на АПК и подлежи на съдебен контрол. Този правен извод следва от залегналият в чл.120, ал.2 от Конституцията принцип на обжалване на всички административни актове, които засягат права и законни интереси на гражданите на Република България. Оспорването на административните актове е обвързано с упражняването му в рамките на преклузивен срок, след изтичането, на който правото на жалба се преклудира. Ответното дружество „Т.Н.” ООД е уведомено за решението на КЗЛД на 07.06.2011г. видно от известие за доставка. Законоустановеният 14-дневен срок за подаване на жалба е изтекъл на 21.06.2011г. Възражението срещу решението на административния орган е направено на 23.06.2011г., тоест след срока. Освен неоснователно, възражението на ответната страна „Т.Н.” ООД за неправилно определяне на страните в административното производство е и просрочено.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№1148/16.03.2011г., подадена от Г.И.Г. срещу „Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 1149/2011 г.****София, 20.07.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.07.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № 1149/16.03.2011 г., подадена от М.Г.С. срещу „БТК” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

М.Г.С. сезира Комисията с твърдения за това, че спрямо нея е извършена злоупотреба с личните й данни от БТК АД. Жалбоподателката отишла в офис на мобилният оператор, за да разбере дали има промоция, която да й даде възможност да закупи телефонен апарат и установила, че на нейно име има два телефонни поста. Госпожа М.Г.С. твърди, че тя има само един телефонен пост към това дружество и договорът за него е подновен през месец май 2010 г. При извършена от нея проверка се установило, че на нейно име се води, освен стационарният телефонен номер и мобилен, за който тя не е сключвала договор.

Жалбоподателката моли Комисията да извърши проверка по изнесените от нея твърдения в жалбата.

Жалбата, която е депозирана в деловодството на КЗЛД е адресирана до В., отдел „Обслужване на клиенти”.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от БТК АД, а от жалбоподателката е изискано представяне на жалба, която да е адресирана до КЗЛД, както и информация за подадените от нея жалби до органите на прокуратурата.

На 21.04.2011 г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от БТК АД, в което се сочи, че госпожа М.Г.С. е абонат на дружеството с абонаментен план Тънка тарифа. Първоначалният договор е бил сключен на 28.05.2008 г. за срок от 24 месеца. След изтичането на срока на договора на 21.05.2010 г., госпожа М.Г.С. е сключила нов договор за подновяване на предоставяната мобилна услуга, отново за 24 месеца. В допълнение мобилният оператор уточнява, че в системата му предплатена карта с номер ***** не е активна. Изказва се предположение, че при подписването от госпожа М.Г.С. на договора за предоставяне на мобилни услуги е възможно да е допусната техническа грешка при попълването на необходимата информация в системите, което да е довело до уведомяването на жалбоподателката при посещенията в офис на дружеството, че ползва два мобилни номера. Твърди

се, че в случай, че е допусната техническа грешка, то тя е била коригирана.

Към становищата на БТК АД са приложени: договор-заявка форма 1А, анекс към договор-заявка форма 1Б, писмо до жалбоподателката от БТК АД от 29.03.2011г. и два броя пълномощни.

С молба от 27.06.2011г., депозирана по преписката, М.Г.С. заявява, че оттегля жалбата си срещу злоупотреба с личните й данни. Изразява причината, поради която оттегля жалбата си, а именно, че е получила отговор от мобилният оператор, който я удовлетворява.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на М.Г.С. за десезиране на Комисията. Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. №1149/16.03.2011г., подадена от М.Г.С. срещу „БТК” АД, поради оттеглянето на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2197/2011 г.

София, 20.07.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.07.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. №2197/16.05.2011г., подадена от Н.Д.Х. срещу „Л.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Н.Д.Х. сезира Комисията с твърдения за това, че фирма „Л.” АД неправомерно обработва свързаните с нея лични данни, изразяващо се в публикуването им в интернет. На 03.05.2011г. жалбоподателката установила, че в платен продукт на фирмата е публикувано съдебно решение, по което тя е страна. Госпожа Н.Д.Х. твърди, че съдебното решение е в нейна полза, но не желае информацията свързана с нея, съдържаща се в съдебното решение да става достояние на широка аудитория. Госпожа Н.Д.Х. след като установила, че свързаните с нея лични данни се обработват чрез разпространяването им в интернет, посетила офиса на фирмата, където изразила несъгласието си личните й данни да стават достояние на неограничен кръг от лица.

Към жалбата като доказателства са представени: екранна разпечатка от сайта на „Л.” АД и решения №13373/10.11.2010г. и №3072/09.03.2010г. на ВАС

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Л.” АД.

На 16.06.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от „Л.” АД, в което се сочи дружеството е водеща компания за правен, експертен и бизнес софтуер с богато съдържание, което е над 15 000 000 документа нормативна, съдебна и фирмена информация. Сочи се, че с информацията, която притежава дружеството се ползват държавната администрация и дружества от корпоративния сектор. Твърди се, че Министерски съвет също ползва базата данни, въз основа на сключен договор с компанията.

Излагат се доводи, че в чл.5 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ е регламентирано правото на информация на гражданите и юридическите лица, относно работата на съдебната власт, а в чл.64 от ЗСВ е разписано насрещното задължение на съдилищата да публикуват актовете си. Л. визуализира чрез информационната си система публично достъпните съдебни актове във вида, в който са предоставени и публикувани от самите съдилища. Сочи се, че няма как да бъде вменено на дружеството задължение да променя и анонимизира съдебните решения, които публикува в системата си.

В становището се твърди, че жалбоподателката е посетила офиса на фирмата и устно е поискала да бъдат премахнати съдебните решения от системата. С оглед изискването на чл.29 от ЗЗЛД, за подаване на писмено заявление до администратора на лични данни, от физическото лице, госпожа Н.Д.Х. е насочена да отправи искането си писмено. Въпреки липсата на валидно искане от жалбоподателката, „Л.” АД е заменило в съдебните актове имената ѝ с изписването на инициали. Дружеството счита, че след като са настъпили желаните от госпожа Н.Д.Х. правни последици е загубила правен интерес от продължаване на производството през КЗЛД. Сочи се също така, че след направена последяваща справка от фирмата се е установило, че ВАС е заменил в цитираните съдебни решения имената на госпожа Н.Д.Х. с изписването на инициалите ѝ, въз основа на изрична нейна молба от 11.05.2011г.

Към становището са представени следните документи: екранна разпечатка на съдебно решение №3072/03.09.2010г., преди промените, екранна разпечатка на съдебно решение №13373/11.10.2010г., преди промяната и екранни разпечатки на двете съдебни решения, след анонимизирането на имената на жалбоподателката.

С молба от 04.07.2011г., депозирана по преписката, Н.Д.Х. заявява, че оттегля жалбата си срещу неправомерно обработване на личните ѝ данни от „Л.” АД. Заявява, че няма правен интерес от образуваното административно производство пред Комисията.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на Н.Д.Х. за десезиране на Комисията. Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. №2197/16.05.2011г., подадена от Н.Д.Х. срещу „Л.” АД, поради оттеглянето на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№2711/2011 г.
София, 20.07.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.07.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. №2711/15.06.2011 г., подадена от Г.В.Г. срещу Община Р.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Г.В.Г. сезира Комисията с твърдения за това, че семейството му разполага с помещения, които отдава за търговски цели и общината изисква от наемателите да представят копие на нотариалния акт на отдаденото под наем помещение и договора за наем. Жалбоподателят обяснява, че текучеството на наематели е голямо и той е длъжен да предоставя на всички тях описаните документи, в които се съдържат личните му данни.

Господин Г.В.Г. изказва несъгласието си от изискването на община Р. да го задължава да предоставя документите си за собственост на отдаваното под наем помещение и сключеният наемен договор на своите наематели и по този начин свързаните с него лични данни да стават достояние на неограничен кръг от лица.

Жалбоподателят иска от Комисията да предприеме действия, съгласно своите компетенции и да преустанови този порочна практика на общината.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от Община Р.

На 04.07.2011 г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от Община Р., с което оспорват изцяло жалбата и считат същата за неоснователна. Излагат се доводи в подкрепа на това твърдение, а именно, че с решение на общински съвет Р. е приета Наредба №5 за търговската дейност на територията на Община Р. Съгласно чл. 5 от наредбата, търговецът е длъжен да подаде уведомление до общината, за вписването му в информационните масиви за извършваната от него търговска дейност в стационарни или преместваеми обекти. Търговецът следва да декларира, че притежава описаните в чл. 5, ал. 2, т. 1-6 документи.

По повод жалбата на господин Г.В.Г. е извършена проверка в общината, от която се е установило, че има подадени две уведомления в отдел „Икономика, концесии и търговия”. За отдаваното от жалбоподателят помещение има издадено разрешение за ползване, като предназначението на търговският обект е за магазин за промишлени стоки. Един от наемателите на господин Г.В.Г. е искал да смени предназначението на търговския обект и да ползва помещението за ателие. Служители на общината установили, че липсва изготвен и одобрен нов инвестиционен план за промяна на предназначението на помещението от магазин на ателие. Обяснено е, че отдаването на магазин, който ще се ползва за ателие без да се проведе съответната процедура по Закона за устройство на територията ще е в нарушение на Закона.

Община Р. твърди, че не изисквано, нито от наемателя на помещението, нито от собственика да представят в общината препис от нотариалния акт за собственост на помещението. Актът е предоставен на общината доброволно от наемателя със съгласието на господин Г.В.Г., за да се установи обстоятелството, че той е закупил от строителя помещение с предназначение „рекламно ателие” и не се налага да бъде извършвана промяна на предназначението.

Администраторът на лични данни, счита че обработването на свързаните с Г.В.Г. лични данни е законосъобразно, защото е извършено при наличието на условието за допустимост при обработва-

нето на лични данни, визирано в чл.4, ал.1, т.1 и т.2 от ЗЗЛД.

Към становището са приложени следните документи: Наредба №5 за търговската дейност на територията на Община Р., уведомление от „Е.“ ЕООД от 16.01.2009г., удостоверение за актуално състояние от Агенция по вписванията на фирмата, удостоверение за вписване в регистъра от 15.01.2009г., разрешение за ползване №596/02.12.1997г., уведомление от 26.01.2011г. от ЕТ „В.04-Н.М.“, удостоверение за актуално състояние от Агенция по вписванията на фирмата, разрешение за ползване №596/02.12.1997г.

На 04.07.2011г. е постъпила в деловодството на КЗЛД молба от Г.В.Г. за оттегляне на жалбата. В молбата е посочено, че на 24.06.2011г. жалбоподателят е получил телефонно обаждане от служител в общината и от проведеният разговор се е изяснило, че от три години е преустановена практиката да се изисква представянето на нотариален акт и договор за наем от наемателя при започване на търговска дейност. В молбата си господин Г.В.Г. безусловно и категорично заявява, че оттегля жалбата си, с която е сезирал Комисията.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на Г.В.Г. за десезиране на Комисията. Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег №2711/15.06.2011г., подадена от Г.В.Г. срещу Община Р., поради оттеглянето на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№9274/2010 г.

София, 20.07.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 9274/26.07.2010г., подадена от М.К.О. срещу нотариус П.Д. с рег.№332, с район на действие районен съд гр. В. и помощник-нотариус С.Д. при нотариус П.Д.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД,

взето на редовно заседание проведено на 06.04.2011г. жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирана П.Д. с рег.№332, с район на действие районен съд гр. В. и помощник-нотариус С.Д. при нотариус П.Д.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че нотариус П.Д. и помощник нотариус С.Д., в качеството им на администратори на лични данни, неправомерно са разпространили свързаните с него лични данни, а именно: трите имена, единен граждански номер и номер на мобилен телефон. Разпространяването на личните данни е извършено чрез разлепването на съобщения на четири места по вратата и прозорците на сграда, находяща се в гр. В., ул. "Осми март".

Жалбоподателят твърди, че на 21.07.2010г. му се обадил негов приятел, който го информирал, че на домашният му адрес има разлепени уведомления по чл.47 от ГПК от нотариус П.Д. и помощник нотариус по заместване С.Д. Приятелят на жалбоподателят отлепил едно от съобщенията, за да го запознае със съдържанието му, а на останалите направил снимки.

М.К.О. счита, че никъде в ГПК не е указано, че уведомлението по чл.47 от ГПК, следва да съдържа единият граждански номер и номер на мобилен телефон на лицето, до което е отправено съобщението. Счита, че ако нотариусът има достъп до пощенска кутия, той следва да пусне уведомлението в нея, вместо да го разлепя по прозорците и вратите на сградата, където живее лицето. Жалбоподателят възприема, че връчването на нотариална покана, не следва да бъде извършвано по реда на чл.47 от ГПК, а по правилата на чл.592 ГПК.

М.К.О. иска от КЗЛД да установи, че е нарушено правото му на личен живот и неправомерно в нарушение на ЗЗЛД са обработени свързаните с него лични данни от страна на администратор на лични данни.

Иска от Комисията да наложи административно наказание на нотариус П.Д. и помощник нотариус по заместване С.Д.

Жалбата е подадена чрез адвокат Д.Б. към адвокатска колегия гр. В.

Към жалбата като доказателства е приложен снимков материал на изготвените от нотариус С.Д. уведомления с правно основание чл.47 ГПК и пълномощно на адв. Д.Б.

В условието на служебното начало за събиране служебно на доказателства от административния орган, пред когото се развива производството и на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище по жалбата от нотариус П.Д.

На 02.03.2011г. н КЗЛД е депозирано писмено становище по жалбата от адв. М., пълномощник на нотариус П.Д. Изразява се становище за неоснователност на жалбата, поради факта, че разпоредбата на чл.580, ал.1, т.3 от ГПК, в която са определени реквизитите, които следва да се съдържат в нотариалният акт, задължава нотариусите да вписват трите имена и единият граждански номер на лицата участващи в нотариална акт. Изписването на тези данни е и предпоставка за валидността на нотариалния акт. Аналогични изисквания има и по отношение съдържанието на нотариалните покани. Безспорната индивидуализация на жалбоподателя, с оглед връчвана на нотариална покана е предпоставката нотариус Д. да обработва свързаните с него лични данни.

Изтъкват се доводи, че публичният характер на нотариалните актове, които се съхраняват в агенция по вписванията, осигурява свободен достъп до тях на заинтересованите лица, без за това да е необходимо разрешение от държавен или друг орган.

Към становището е приложено адвокатско пълномощно.

С оглед изясняване на всички факти и обстоятелства по случая и определяне, съгласно чл.15 от АПК, страните в административното производство, с писмо изх.№9274/16.03.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от нотариус П.Д., информация дали помощник-нотариус С.Д., при изготвяне на съобщенията до жалбоподателя е действала в качеството си на помощник-нотариус, съгласно чл.40 от закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/ или като помощник-нотариус, който

замества титуляр нотариус, съгласно чл.46 от ЗННД.

На 22.03.2011г. е депозиран отговор от нотариус Д., в които се уточнява, че С.Д. е вписана в регистъра на Нотариалната камара като помощник-нотариус по заместване при нотариус П.Д. за срок от две години, считано от 03.06.2009г.

Към отговора са приложени като доказателство: удостоверение изх.№49/03.06.2009г. на Нотариалната камара и заповед №ЛС-И-285/18.05.2009г. на Министерство на правосъдието.

На откритото заседание, насрочено за 04.05.2011г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява. П.Д. се явява адвокат М. с пълномощно по преписката, за Нотариалната камара на Република България се явява Ц.П.И. с конкретно пълномощно по настоящата административна преписка.

От събраните в административното производство писмени доказателства, Комисията намира за установено следното:

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните. Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. Едно от тези условия е обработването на личните данни да е в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Законът за защита на личните данни се прилага за защитата на правата на физическите лица при обработване на свързаните с тях лични данни от лица, имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. От извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че нотариус П.Д. е изпълнила задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е подала заявление за регистрирането и като администратор. Заявени са 8 броя регистъра.

В чл.1, ал.1 от ЗЗЛД е гарантирана неприкосновеността на личността и правото на личен живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на личните им данни в процеса на свободното движение на данните. В чл.2 от ЗЗЛД, законодателят е определил принципите, на които следва да съблюдава всеки администратор на лични данни при обработването им. Обработването на личните данни следва да се извършва законосъобразно, добросъвестно, както и данните да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

В правомощие на Комисия за защита на личните данни е да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица.

Жалбата на М.К.О. е насочена срещу неправомерно обработване на личните му данни от страна на помощник-нотариус С.Д. Твърдяното неправомерно обработване се изразява в изписването на единният граждански номер и номера на мобилният му номер в изготвено на основание чл.47 от ГПК съобщение от помощник-нотариуса до жалбоподателят. Съобщението е било залепено на видно за неограничен кръг от лица място, на жилището където той живее.

В глава петдесет и четвърта от Гражданско процесуалния кодекс са изчерпателно изброени видовете нотариални производства. Съгласно чл.569, т.3 от ГПК, нотариални са производствата, по реда на които са извършват: нотариални покани, протести, удостоверявания за явяване или за неявяване на лица пред нотариус за извършване пред него. Редът за връчване на книжата и документите в нотариалните производства е регламентиран в разпоредбата на чл.47 от ГПК.

Правомощията на нотариусите да връчват книжа и документи са разписани и в закона за нотариусите и нотариалната дейност.

В конкретния случай помощник-нотариус С.Д. е изготвила уведомление, с което е уведомила М.К.О., че има изготвена нотариална покана рег.№2572, том I, акт №140/20.07.2010г. до него. Целта на изготвеното уведомление е да съобщи на адресата му за съществуването на нотариалната покана, както и последствията при неявяването в нотариалната кантора и неполучаването на поканата.

Посочването на имената, единният граждански номер и номера на мобилния телефон на жалбоподателя в уведомлението са с цел, адресатът на уведомлението да бъде безспорно индивидуализиран, с оглед качеството му на страна в нотариалното производство. Следва да се отбележи, че към момента на изготвяне на съобщението до жалбоподателя, С.Д. е действала като помощник-нотариус по заместване, тоест замествала е титуляра нотариус П.Д.

От събраните в хода на административното производство доказателства, може да се направи обоснован извод, че не е налице неправомерно обработване на свързаните с жалбоподателя лични данни.

Личните данни са събрани за точна и конкретна цел, а именно образувалото се административно производство пред помощник-нотариус С.Д. и са използвани само за тази цел, при спазване на разпоредбите на ГПК, регламентиращи начините за съобщаване на заинтересованите лица. Личните данни на жалбоподателят са обработени на правно основание – нормативно установено задължение за нотариусите, регламентирано в Закона за нотариусите и нотариалната дейност и Гражданско процесуалния кодекс, което от своя страна е и условие за допустимост при обработването на лични данни, разписано в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 9274/26.07.2010г., подадена от М.К.О. срещу нотариус П.Д. с рег.№332, с район на действие районен съд гр. В. и помощник-нотариус С.Д. при нотариус П.Д. като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 864/2011 г.****гр. София, 21.07.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 29.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 864/22.02.2011 г. от Е.Ф.Б. срещу “БТК“ АД /В./.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Е.Ф.Б. не се явява, не се представлява, не ангажира допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

За “БТК“ АД се явява юрисконсулт С.В. с общо пълномощно.

Жалбоподателката Е.Ф.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че В. неправомерно обработва нейни лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактичската обстановка по случая е следната:

На 14.04.2010 г. в офис на В. са сключени два договора от името на жалбоподателката, без нейно знание и съгласие и с фалшифициран неин подпис. Единият договор е за услугата В. Н.- S 946745022 за 24 месеца, а другият представлява Допълнително споразумение за услугата В. Номе- S 949391463 за 12 месеца.

Копие от горепосочените договори се прилагат към жалбата. Видно от съдържанието им липсва положен подпис на жалбоподателката.

Г-жа Е.Ф.Б. сезира с жалби мобилния оператор и КЗП, което довело до спиране на телефонния пост. Копие от отговорите на посочените институции се прилагат към жалбата.

Изразява становище, че личните й данни са неправомерно използвани и излага опасение от бъдещи по-големи злоупотреби, които биха могли сериозно да накърнят правата и интересите й.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактичската и правна страна на жалбата, с писмо изх. №864/11/16.03.2011 от ответната страна е изискано становище, доказателства и пояснения.

С писмо вх. № 864/11/12.04.2011 г. от страна на мобилния оператор изразяват становище за неоснователност на жалбата като прилагат подписано от жалбоподателката Допълнително споразумение за услугата В. Номе от 16.04.2011 г. В допълнително писмо с рег. № 864/11/25.05.2011 г. се уточнява, че въпросното споразумение включва услугите фиксиран телефонен пост и интернет пакет, поради което е отказано сключването на договор за интернет услуга, подписан 2 дни по-рано от жалбоподателката.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с Решение от 14.06.2011 г. (Протокол № 25).

Разгледана по същество Комисията счита, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателката Е.Ф.Б. твърди, че личните й данни неправомерно се обработват от В., като за целта са използвани нейни лични данни за регистрирането на 2 броя договори на нейно име без нейно знание и съгласие, като прилага въпросните договори S1-946745022 от 14.04.2010 г./за откриване на телефонен пост/ и S1-949391463 от 16.04.2010 г. /за откриване на телефонен пост и предоставяне на интернет услуга/, в които липсва нейния подпис. Вторият договор S1-949391463 от 16.04.2010 г. е приложен от ответната страна с подпис на жалбоподателката, от което е видно, че тя е изразила

съгласие за ползване на пакетната услуга, включваща услугата предоставяна по предходния договор, поради което последният не влиза в сила.

Ангажираният доказателствен материал по случая не потвърждава изнесените в жалбата твърдения.

Условията, при които законодателят допуска обработването на личните данни са посочени в чл. 4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. В чл. 4 ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД се допуска обработването на лични данни при наличието на съгласие на физическото лице, което е в настоящия казус се доказва от ответната страна чрез предоставяне на копие от подписан от жалбоподателката договор.

С оглед гореизложеното Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 864/22.02.2011 г. от Е.Ф.Б. срещу “БТК“ АД /В/.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 941/11г.

София, 21.07.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 06.07.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. №941/28.02.2011г., подадена от А.Г.З. срещу „М.“ ЕАД.

В Комисията за защита на потребителите (КЗП) е постъпила жалба с рег. №Ц-3-1814/11.02.2011г., подадена от А.Г.З., адресирана едновременно до „М.“ ЕАД и до Комисията за регулиране на съобщенията (КРС).

КЗП и КРС препращат по компетентност, подадената пред тях жалба, за разглеждане от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

В жалбата господин А.Г.З. уведомява, че с мобилния оператор е сключил Договор №30326976 за услугата “М-Tel Homebox” – високоскоростен интернет.

Жалбоподателят се оплаква, че скоростта на интернетa е от ерата на първите интернет връзки - с модем и стационарен телефон и твърди, че след жалби и многократни разговори с КОЛ центъра на „М-Тел” се е установило, че доставяния интернет не е високоскоростен поради липса на 3G покритие на адреса му в град В., кв.”Г.”, м. П.

Господин А.Г.З. сочи, че въпреки горното е продължил да заплаща месечните си такси, до момента , в който, през м. октомври 2010г., „М.” ЕАД, без да го уведоми, извежда от експлоатация станцията, намираща се в двора на щаба на военноморските сили в кв. „Г.”.

Според жалбоподателя тази станция е осигурявала интернет сигнала на посочения адрес и

демонтирането ѝ става причина той да прекрати плащанията си към мобилния оператор.

Въпреки многобройните разговори, които господин А.Г.З. провежда с „М.“ ЕАД, дружеството продължава да му начислява месечни такси.

Горното става причина за подаване на жалба вх. № 34747/28.12.2010г. до Оператора, с искане за прекратяване на договора.

На 09.02.2011г. господин А.Г.З. получава отговор на жалбата си до „М.“ ЕАД, който тълкува като отказ за прекратяване на договора му.

Жалбоподателят информира, че във връзка с трите си неплатени месечни такси към „М-Тел“ е получил писмо от организация за събиране на просрочени задължения, в което е приканен към доброволното им плащане.

Той счита това за недопустимо предоставяне на личните му данни на трети лица и на основание чл.105 от Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите се обръща за съдействие при решаване на спора му с Оператора, към КРС.

Жалбоподателят иска Договор № 30326976/ 14.02.2008г. между него и „М-Тел“ да бъде незабавно прекратен, като мобилния оператор му заплати обезщетение за пропуснати ползи.

Към жалбата са приложени копия от Приложение № 1 към Договор № 30326976/ 14.02.2008г. и от отговора на „М.“ ЕАД на жалба вх. № 34747/28.12.2010г.

С писмо изх. № 941/11/04.04.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „М.“ ЕАД е изискано предоставяне на писмено становище по жалбата на господин А.Г.З., както и депозиране на копие от договора, уреждащ взаимоотношенията между Оператора и организацията, на която е възложено събирането на задълженията към него.

С писмо вх. № 941/11/04.04.2011г. „М.“ ЕАД депозират становището си по жалбата и уведомяват, че господин А.Г.З. има сключен Договор № 30326976 от 01.02.2008г. за номер *****/фикс. *****/ за срок от 2 години, който се е подновил автоматично за срок до 01.02.2012г.

Подчертава се, че в т.4.5 от този договор жалбоподателят е изразил изричното си съгласие личните му данни да бъдат съхранявани и обработвани и да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на вземания по договора.

От „М.“ ЕАД информират, че имат сключен договор с „К.Б.“ ЕООД от 20.05.2003г., с последен анекс, удължаващ срока му до 01.09.2011г., по силата на който на дружеството е възложено да събира от името и за сметка на Оператора неизплатени суми на негови абонати.

В становището се сочи, че жалбоподателят има три неплатени фактури, обхващащи периода 28.07.2010г. – 27.10.2010г.

„М.“ ЕАД изтъква, че що се отнася до останалите проблеми, поставени в жалбата на господин А.Г.З., е предоставена възможност той да прекрати договора си предсрочно, без заплащане на неустойка, като за целта е нужно да посети удобен за него магазин на „М-Тел“ и да върне устройството за ползване на услугата по договора.

Към становището са приложени заверени копия от пълномощно на юрисконсулт В.И., от Договор № 30326976/ 01.02.2008г., както и от договора, сключен между „М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД на 20.05.2003г, заедно с анексите към него.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите

лица сезират Комисията за нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата на господин А.Г.З. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна.

Същевременно тя се явява недопустима, макар че е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Материалите, събрани в хода на административното производство сочат, че между „М.” ЕАД и жалбоподателя е налице валидно сключен Договор №30326976/ 14.02.2008г., с срок на действие 24 месеца.

Съгласно т.5.3 от него той автоматично се е продължил за неопределен срок, тъй като липсват данни някоя от страните да е отправила писмено предизвестие за прекратяването му, в месечния срок преди изтичането му.

От т.4.5 от договора е видно, че жалбоподателят, подписвайки го се е съгласил личните му данни да бъдат съхранявани и обработвани и да бъдат предоставяни на трети лица, с цел събиране на вземания по договора.

Същевременно от „М.” ЕАД предоставят договора, регламентиращ взаимоотношенията им с „К.Б.” ЕООД, в съответствие с разпоредбата на чл. 24, ал.4 от ЗЗЛД.

Що се отнася до останалите проблеми, поставени от господин А.Г.З., мобилният оператор го уведомява, с писмо изх. № 34747/05.01.2011г., че може да прекрати договора си с компанията предсрочно, съгласно посочените в него условия.

От становището на „М.” ЕАД става ясно, че възможността , предоставена на господин А.Г.З., за предсрочно погасяване на договора, без неустойка, е свързана с необходимостта той да посети магазин на „М-Тел” и да върне устройството за ползване на доставяната му услуга

Изложеното по-горе предпоставя извода, че по отношение на администратора на лични данни „М.”, „К.Б.” ЕООД се явява обработващ лични данни и двете дружества са осъществили обработване на данните на жалбоподателя на валидно правно основание.

Материалите, събраните в хода на административното производство навеждат на извода, че за жалбоподателя не е налице правен интерес от воденето му, което се явява предпоставка за допустимостта на жалбата.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 941/28.02.2011г., подадена от А.Г.З. срещу „М.” ЕАД за недопустима и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1339/2011 г.
гр. София, 21.07.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 29.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1339/24.03.2011 от Х.К.С. от гр. П. срещу “М.” ЕАД (М-тел).

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Х.К.С. - явява се лично.

За “М.” ЕАД се явява юрисконсулт В.И. с пълномощно, приложено към преписката.

Страните отхвърлят предоставената им възможност за споразумение по чл. 20 от Административнопроцесуалния кодекс.

Жалбоподателят Х.К.С. сезира Комисията с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на “М.” ЕАД, като фактическата обстановка по случая е следната:

На 27.01.2011 г. при влизане в акаунта си в интернет страницата на М-тел, жалбоподателят установява, че на договора му с номер С 1079275 има качена нова сим-карта с тел. номер *****, за която твърди, че не е сключвал договор за ползването ѝ и че никога не я е притежавал.

След подаване на жалба и провеждане на множество разговори с оператори на М-тел се установява, че има сключен договор от негово име, за чието съществуване твърди, че не знае. Установява се, че договорът е сключен в магазин на компанията в София- Централни хали. С цел блокиране на новата карта, г-н Х.К.С. се съгласява да я обяви за открадната.

Жалбоподателят заявява, че в София единствено е плащал 2 сметки, като всички промени по договори и карти на М-тел които притежава са правени в гр. П., където живее.

Към жалбата се прилагат копия от писма, с които М-тел уведомява г-н Х.К.С. за възможността за прекратяване на договора за въпросната сим карта, за необходимостта от проверка, както и жалбата му до М-тел.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, от страните са изискани становища, доказателства и пояснения.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писмо изх. № 1339/11/20.04.2011 г. от “М.” ЕАД е изискано становище по случая, както и предоставяне на заверено копие на сключения с Х.К.С. договор за мобилни услуги за номер *****.

С писмо вх. № 1339/11/28.04.2011 г. от страна на мобилния оператор уведомяват, че след извършена справка се установява, че на името на Х.К.С. има подписан договор №С1079275 от 04.12.2010 г., като прилагат копие от него. В приложеното копие на договора липсва информация относно неговия регистрационен номер.

Допълнително с писмо изх. № 1339/11/03.05.2011 г. от жалбоподателя е изискано да предостави копие от договор с рег. № 1079275. Г-н Х.К.С. предоставя копието с писмо вх. №1339/11/25.05.2011 г. Приложеният документ представлява Приложение № 1 към Договор № С 1079275 от 31.08.2010 г.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с Решение на КЗЛД от 14.06.2011 г. (Протокол № 25).

Разгледана по същество, Комисията счита, че жалбата е основателна по следните съображения:

Жалбоподателят Х.К.С. твърди, че личните му данни неправомерно се обработват от М-тел, като за целта са използвани неговите лични данни за регистрирането на договор за сим карта с номер ***** на негово име без негово знание и съгласие.

Според твърденията на ответната страна, жалбоподателят е сключил договор №1079275 за ползване на сим карта с номер ***** на 04.12.2010 г. В приложеното копие на този договор не фигурира информация относно регистрационния номер на договора, от което не може да се направи категоричен извод, че приложеният договор съответства на този, за който се твърди в становището на М-тел, че жалбоподателят е сключил, а именно договор с рег. № 1079275.

Копие на Приложение № 1 към Договор № С 1079275 се прилага от жалбоподателя и от него е видно, че датира от 31.08.2010 г.

От така изложените факти следва, че дори Приложение № 1 към Договор № С1079275 да е сключено в различен от момента на сключване на самия договор, то този момент не може да предхожда дата 31.08.2010 г.

С оглед изложената фактология не се потвърждава твърдението на М-тел, че на 04.12.2010 г. с Х.К.С. е сключен договор № С1079275. Приложеното копие на договор от страна на М-тел следва да се изключи от доказателствения материал, тъй като не доказва достоверността на твърдените в становището факти.

Ангажираният доказателствен материал по случая потвърждава изнесените в жалбата твърдения.

Видно от установените факти М-тел сключва Договор № С1079275 с Х.К.С. за ползване на сим карта с телефонен номер ***** на 31.08.2010 г. при спазване на изискванията на ЗЗЛД за правомерно обработване на лични данни относно наличието на изрично съгласие на физическото лице.

По твърдения на страните безспорно установен се явява факта на извършена регистрация на нова сим карта за номер ***** , който факт от страна на жалбоподателя се установява посредством информация от личния му акаунт на страницата на М-тел, докато ответната страна не доказват правомерното обработване на личните данни на жалбоподателя с оглед твърдението, че на 04.12.2010 г. с него е сключен договор № С1079275.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай е налице нарушение на тази разпоредба с оглед невъзможността на М-тел да докаже правомерното обработване на личните данни на жалбоподателя с оглед на регистрираната сим карта с номер ***** , което налага извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от дружеството в противоречие на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Налага се извода, че мобилният оператор е извършил административно нарушение, в следствие на което за жалбоподателя са възникнали неблагоприятни последици, а именно- регистриране на 1 брой сим карта без негово знание, към която е начислявана сметка. С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

- 1) Уважава жалба с рег. № 1339/24.03.2011 от Х.К.С. от гр. П. срещу “М.” ЕАД;**
- 2) На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 4000 (четири хиляди) лева на “М.” ЕАД, ЕИК131468980, седалище и адрес на управление- гр. София 1309, община Столична , район Илинден, ул. Кукуш № 1, с представляващи П.П. и А.К. в качеството си на администратор на лични данни, за това, че е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като не е създал**

необходимите технически и организационни мерки за правомерното обработване на личните данни на Х.К.С.;

3) На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) на “М.” ЕАД, ЕИК131468980, седалище и адрес на управление- гр. София 1309, община Столична , район Илинден, ул. Кукуш № 1, с представляващи П.П. и А.К. в качеството си на администратор на лични данни, за това, че обработва личните данни на Х.К.С. в нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като ги използва без негово знание и съгласие за регистриране на 1 брой сим-карти.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1392/11г.

София, 21.07.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 29.06.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. №1392/28.03.2011г., подадена от Й.Б. срещу Д.М.П. и Т.П.

Жалбоподателката уведомява, че в периода от 2004г. до 2008г. е работила като барман във фирма „Т.2002” ООД, в която съдружници са били брат й – С.Н.Б. и Д.М.П.

През същия период счетоводството на дружеството е водено от съпругата на господин Д.М.П. – Т.П.

Госпожа Й.Б. сочи, че при постъпване на работа е представила лична карта и диплома, копията от които са останали у госпожа Т.П.

По късно, през 2008г., след смъртта на брат й, жалбоподателката е уволнена дисциплинарно, от „Т.2002” ООД, от неговия съдружник - Д.М.П.

В последствие господин Д.М.П. изкупува дружествените дялове на починалия си съдружник и става едноличен собственик и управител на „Т.2002” ЕООД.

Жалбоподателката твърди, че й е отказано да получи достъп до документацията на фирмата и до личните вещи на брат й.

Във връзка с различни злоупотреби по документи, госпожа Й.Б. подава три жалби до Районна прокуратура – П. срещу господин Д.М.П.

Според жалбоподателката това предизвиква отправянето на различни сигнали срещу нея от Д.М.П. и съпругата му.

Сигналите, адресирани до администрации в гр. П., работещи по незаконното строителство,

до Комисия за защита на потребителите, до Инспекция по труда, до НАП и РИОКОЗ съдържат трите имена, адреса, данни от лична карта и ЕГН-то на госпожа Й.Б.

Жалбоподателката твърди, че лични й данни в сигналите са взети от нейното трудово досие, намиращо се в офиса на фирма „Т.2002” ЕООД.

Госпожа Й.Б. моли КЗЛД да наложи на виновните лица, предвидените от ЗЗЛД, глоба или имуществена санкция.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

С писмо изх. № 1392/11/20.05.2011г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискано да уточни дали жалба й е насочена срещу дружество „Т.2002” или срещу определени физически лица, както и да конкретизира времето на извършване и узнаване на извършените срещу нея нарушения.

С писмо изх. № 1392/11/01.06.2011г. госпожа Й.Б. уточнява, че жалбата й е насочена не срещу „Т.2002” ЕООД, а срещу физическите лица Д.М.П. и Т.П., а времето на извършване и узнаване на описаните в нея нарушенията е периода 25.08.2010г. – 24.02.2011г.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата на госпожа Й.Б. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна.

Същевременно тя се явява недопустима, макар че е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица, във връзка с обработката на техните лични данни, от лица имащи качеството администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД.

Жалбата на Й.Н.Б. е насочена срещу Д.М.П. и Т.П. – физически лица, които не притежават качеството администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Наличието на качеството администратор на лични данни се явява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата и следователно жалбата на госпожа Й.Б. е недопустима по смисъла на ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № 1392/28.03.2011г., подадена от Й.Н.Б. срещу Д.М.П. и Т.П. за недопустима и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 11001/10г.
София, 21.07.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 29.06.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 11001/06.11.2010г., подадена от Е.Ж. срещу „Б.П.Б.” АД.

Жалбоподателката уведомява, че на 30.11.2010г. е получила телефонно обаждане на домашния си телефон ***** от номер *****.

Без да съобщи името си, обадилият се, представяйки се за служител на „Б.П.Б.” АД изисква от госпожа Е.Ж. да предаде на живущия на същия етаж, в ап. 38 съсед, да се свърже с Банката на телефонен номер *****.

Жалбоподателката декларира, че по никакъв повод не е установявала контакт и не е предоставяла на „Б.П.Б.” АД данни относно своя телефонен номер, адрес или други лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Тя възразява срещу опитите Банката да използва данните ѝ, за да установи, чрез нея, контакт с клиентите и кредитополучателите си.

Госпожа Е.Ж. изразява тревога от обстоятелството, че лицето, представило се за служител на „Б.П.Б.” АД разполага с данни за телефонния номер и адреса ѝ, които идентифицират пряко нейната самоличност.

Жалбоподателката заявява, че не желае Банката да обработва личните ѝ данни и счита, че в случая обработката им е незаконосъобразна, доколкото не е налице нито една от хипотезите на чл.4 от ЗЗЛД.

Госпожа Е.Ж. моли КЗЛД да разгледа жалбата ѝ и да извърши проверка на изложените в нея факти и обстоятелства.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

С писмо на Председателя на КЗЛД, изх. № 11001/10/19.01.2011г. жалбоподателката е информирана за възможността да упражни правата си, по чл.28, във връзка с чл.26, ал.1 от ЗЗЛД, подавайки заявление по реда на чл.29 от Закона.

Същевременно с писмо изх. № 11001/10/19.01.2011г. от „Б.П.Б.” АД е изискано становище по случая, описан в жалбата.

В становището си от „Б.П.Б.” АД сочат, че госпожа Е.Ж. не е техен клиент и не разполагат с личните ѝ данни, не ги обработват и служителите им не са осъществили телефонен контакт с нея.

Уточнява се, че „Б.П.Б.” АД е възложила събирането на просрочени вземания на отделно дружество преди пристъпване към съдебни действия.

Прави се предположение, че поради липса на телефонен контакт с кредитополучател на Банката, от дружеството за събиране на просрочени вземания са предприети действия по събиране на информация за нови телефонни номера на длъжника, в указателите на телефонните агенции и агенциите за мобилни услуги.

При опитите за установяване на контакт с лицето, длъжник на Банката, не са открити негови алтернативни телефонни номера, но са намерени данни за стационарни телефони, намиращи се на адрес: гр.София, ж.к.„Люлин”, бл.***, в това число и телефон *****, абонат на „Българска телекомуникационна компания” АД.

В тази връзка телефонният номер на жалбоподателката - ***** е прозвънен от дружеството за събирането на просрочени вземания, с цел набиране информация за актуалния телефон на длъжника на „Б.П.Б.” АД.

От Банката се позовават на факта, че телефонния номер на госпожа Е.Ж. е публично оповестен, а съгласно чл.258, ал.1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или в електронна форма, включват безплатно в телефонните указатели името или наименованието, адреса и телефонния номер на абоната.

В становището се сочи, че според чл.258, ал.2 от ЗЕС тези предприятия са длъжни предварително и безвъзмездно да информират абонатите за предназначението на телефонния указател, в който ще бъдат включени данните им, както и за всяка възможност за ползването им чрез функциите за търсене при телефонни указатели в електронна форма, позволяващи потребители да открият име или наименование и адрес на абонатите само въз основа на телефонен номер.

Подчертава се, че нормата на чл.258, ал.4 от ЗЕС предвижда правото на абоната безвъзмездно да поиска проверка, поправка и заличаване, изцяло или частично, на данните си в телефонен указател.

В становището си Банката изтъква, че според чл.4 от Наредба № 5 от 13.12.2007г. за условията и реда на издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги, предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги са длъжни предварително и безвъзмездно да информират абонатите си за предназначението на телефонния указател; за възможността и условията, при които в него могат да бъдат включени техните данни при изрично съгласие; за обстоятелството, че информацията, включена в телефонния указател се ползва за предоставяне на телефонна справочна услуга; за всяка възможност потребителите да открият име или наименование и адрес на абонатите само въз основа на телефонен номер; за обстоятелството, че впоследствие данните им могат да бъдат предоставяни на други предприятия, изготвящи телефонни указатели и предоставящи телефонни услуги.

На свое редовно заседание, проведено на 16.02.2011г. (Протокол № 8), КЗЛД обявява жалбата на госпожа Е.Ж. за допустима и взема решение от „Б.П.Б.” АД да бъде изискано заверено копие от договора, регламентиращ отношенията ѝ с дружеството, на което е възложила събирането на просрочените си вземания.

С писмо вх. № 11001/10/07.03.2011г. Банката информира КЗЛД за наличие на Рамков договор за услуги, сключен между нея и „Е.М.” ООД (с предишно наименование „Ю.М.Б.” ООД), чийто предмет е събирането на просрочени вземания.

Към горното писмо „Б.П.Б.” АД, прилага заверени копия от:

1. Рамков договор за услуги, сключен на 05.07.2005г. между „Б.П.Б.” АД (с предишно наименование „Е.” АД) и „Е.М.” ООД (с предишно наименование „Ю.М.Б.” ООД) и Приложение № 1 към него.
2. Анекс № 1 към Рамков договор за услуги от 01.06.2006г.
3. Анекс № 2 към Рамков договор за услуги от 20.05.2010г.

Жалба рег. № 11001/06.11.2010г е насрочена за разглеждане по същество на 23 март 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието, в присъствието на юрисконсулт И.Н., явила се като процесуален представител на „Б.П.Б.” АД, КЗЛД конституира като ответна страна по жалбата и дружество „Е.М.” ООД, от което изисква становище по случая.

Комисията задължава „Б.П.Б.” АД да я уведоми дали телефонен номер ***** е телефон

на офис на Банката и дали на него отговаря служител с фамилия В.

Взето е решение за отправяне на официално запитване до „Българска телекомуникационна компания” АД относно принадлежността на телефонни номера ***** и *****.

Произнасянето по жалба рег. № 11001/06.12.2010г. е отложено и тя е насрочена за разглеждане по същество, в открито заседание на 20 април 2011г.

С писмо вх. № 11001/10/07.04.2011г. от „Б.П.Б.” АД уведомяват КЗЛД, че телефонен номер ***** не е служебен и на него не отговаря служител на Банката.

С писмо вх. № 11001/10/12.04.2011г. от „БТК” АД разясняват, че след извършена проверка е установено, че телефонен номер ***** представлява част от услугата автоматичен вход, активна от 08.10.2003г. и регистрирана на фирма „Е.М.” ООД.

Относно телефонен номер ***** от „БТК” АД сочат, че същия не принадлежи към номерационния план на тяхното дружество, а според информация, налична на линка <http://crc.technologica.com/pls/apex/f?p=123:1501:35027713414347>, на сайта на Комисията за регулиране на съобщенията, е от номерационния план на О.

С писмо вх. № 11001/10/14.04.2011г. „Е.М.” ООД изразяват своето становище по жалба №11001/06.12.2010г. и уточняват, че на основание Рамков договор за услуги от 05.07.2005г., Договор за извършване на услуги от 03.02.2006г. и Приложение 1 към Договор за услуги, сключени с „П.Е.” АД на „Е.М.” ООД е възложено предприемане на действия, мотивиращи длъжниците на Банката към изплащане на задълженията им, с цел повишаване събираемостта на вземанията.

В становището е описано, че съгласно Договора за услуги и с оглед ефективното и своевременно събиране на просрочените вземания, на „Е.М.” ООД бива предоставяна информация относно длъжниците, неплатили в срок задълженията си.

Тя съдържа точно определени реквизити, в това число всички адреси на длъжника, телефони за контакт, сума на задължението и всяка друга информация по преценка на Банката.

Сочи се, че „Е.М.” ООД, в качеството си на регистриран администратор на лични данни, има право да обработва информация с характер на лични данни, подавана от „Б.П.Б.” АД.

Подчертава се, че в изпълнение на договорените между страните отношения, през 2008г. на „Е.М.” ООД е възложен случай по неизплатени суми от клиент на „Б.П.Б.” АД, с длъжник К.В.М.

След редица неуспешни опити за осъществяване на телефонен контакт с него, на 30.11.2010г., около 16 часа е проведен телефонен разговор с лице, представило се за негов съсед, отговарящо на телефонен номер ***** , на което, с цел установяване контакт с длъжника, е предадено съобщение за него.

От „Е.М.” ООД изясняват, че информация за телефонния номер на жалбоподателката Е.Д.Ж. са получили от публичен телефонен указател, достъпен за всички потребители на интернет, на адрес: <http://www.btc.bg/online/cgi-bin/wpd.cgi>.

От дружеството твърдят, че не са разполагали с данни относно собствеността на горния номер, както и с имената на лицата, отговарящи на него и сочат, че единствената информация, която е анализирана и администрирана от страна на служителите на компанията е информация за адреса на К.В.М.

Изтъква се, че след анализ на същата от „Е.М.” ООД са намерили телефонен номер, регистриран на адрес, близък до този на длъжника, провеждайки разговор с лицето, което живее на него.

От „Е.М.” ООД считат, че отношенията, възникнали между тях и „П.Е.” АД са законосъобразни и не накърняват правата на жалбоподателката Е.Ж.

Към становището на „Е.М.” ООД са приложени заверени копия от:

1. Удостоверение за администратор на лични данни № 0017856/06.07.2010г.;

2. Договор за услуги от 03.02.2006г.;
3. Приложение 1 към Договор за услуги от 03.02.2006г.;
4. Пълномощно в полза на ст.юрисконсулт А.К.;
5. Удостоверение за актуално състояние
6. Препис от становището за другата страна.

В рамките на открито заседание на КЗЛД, проведено на 20 април 2011г. се уточнява, че „Б.П.Б.” АД е предоставила на „Е.М.” ООД само и единствено данни за лицето- кредитополучател на банката, чийто задължения следва да бъдат събрани.

Според представителя на „Е.М.” ООД чрез анализ на достъпните публични регистри, в случая телефонни указатели, се преценява кой адрес се намира в близост до адреса на кредитополучателя, подаден от банката, след което се търси телефон, съответстващ на адреса.

По този начин „Е.М.” ООД попада на телефонния номер на госпожа Е.Ж. и тя е помолена да предаде на своя съсед да се свърже с дружеството.

В хода на заседанието се установява се, че тази практика е разписана във вътрешна процедура, датираща от месец декември 2009г.

Предвид горното КЗЛД отлага вземането на решение по жалба № 11001/06.12.2010г. и задължава представителя на „Е.М.” ООД, в 7 дневен срок, да депозира пред Комисията процедурата за работа на дружеството с клиенти-длъжници.

С писмо вх. № 11001/10/02.05.2011г. е предоставено Приложение 1 от 14.06.2010г. към Инструкция Рег. № 1065/21.12.2009г. за обработка на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване в регистрите, водени от „Е.М.” ООД.

В него се сочи, че при невъзможност за контакт с длъжника случая се изпраща за допълнителна информация от публичните и общодостъпни източници на информацията.

Редът, по който се търси допълнителна информация за лица, различни от титуляра на задължението, е свързан с търсене на директен контакт, на контакт с роднини и накрая на контакт със съсед по адрес на регистрация.

Според правилата, залегнали в Приложение 1 се прозвъняват телефоните на съседите от най-близкия към най-далечния съсед, поднасят се извинения за безпокойството и се търси евентуално познатство с длъжника.

Правилата не допускат търсене на съсед по име и лицето не се разпитва за никаква допълнителна информация.

При обаждането на съсед служителят на „Е.М.” ООД следва се представи и ако съседа познава търсения съсед, да му се оставя съобщение за свързване с дружеството на определен телефон.

В Приложение 1 е посочено, че ако съседът не желае да говори с представителя на „Е.М.” ООД, служителят не настоява и се извинява за безпокойството.

Жалба рег. № 11001/06.12.2010г., подадена от Е.Д.Ж. е насочена срещу действия по обработване на лични данни, извършени при опит за установяване на контакт с лице - длъжник на „Б.П.Б.” АД.

Банката е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД.

С нарочно писмо на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за правата ѝ, по чл.28 от ЗЗЛД.

Въпреки горното, госпожа Е.Ж. не подава заявление до Администратора, по реда на чл.29 от Закона, за да получи достъп до личните данни, отнасящите за нея.

От материалите, събрани по жалба рег. № 11001/06.12.2010г., се изяснява, че „Б.П.Б.” АД, въз основа на Рамков договор за услуги, сключен на 05.07.2005г., с последен анекс към него от 20.05.2010г., възлага на „Е.М.” ООД събирането на просрочени вземания от длъжници на Банката, преди предприемане на съдебни действия.

Дружеството „Е.М.” ООД е регистрирано от КЗЛД като администратор на лични данни на собствено основание (Удостоверение № 17856) и в конкретния случай се явява, обработващ лични данни по отношение на „Б.П.Б.” АД.

Приложените към становището на „Б.П.Б.” АД и „Е.М.” ООД копия от договори и анекси към тях, предпоставят извода, че отношенията между Банката и „Е.М.” ООД, са надлежно уредени, в съответствие с хипотезата на чл.24, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД.

Според чл.1.1 от Приложение № 1 към посочения Рамков договор за услуги основно задължение на „Е.М.” ООД е осъществяването на телефонни контакти с длъжници на „Б.П.Б.” АД, имащи просрочени задължения, с цел повишаване събираемостта на вземанията.

Именно в изпълнение на задълженията си по този договор дружеството, набирайки информация за актуалния телефонен номер на длъжника на „Б.П.Б.” АД, е анализиало адреса му и е намерило телефонен номер, регистриран на адрес, близък до неговия, провеждайки разговор с лицето, живеещо на този адрес.

По този начин е прозвънен телефонния номер на госпожа Е.Ж., който е публично оповестен.

Сред материалите по жалба рег. № 11001/06.12.2010г., липсват доказателства, удостоверяващи, че жалбоподателката е направила писмено волеизявление, с което е упражнила правата си по чл. чл.258, ал.4 от ЗЕС, във връзка с чл.17, ал.4 от Наредба № 5 от 13.12.2007г. за условията и реда на издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги.

Не са предоставени писмени доказателства, от които да личи, че госпожа Е.Ж. е изразила изрично несъгласието си за включване на телефонния ѝ пост в указателите на телефонните агенции и агенциите за мобилни услуги, публични по своя характер.

Същевременно „Е.М.” ООД депозира в КЗЛД Приложение 1 от 14.06.2010г. към Инструкция Рег. № 1065/21.12.2009г. за обработка на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване в регистрите, водени от „Е.М.” ООД, в което изрично са регламентирани условията и реда за контакт между служители на дружеството и лица, различни от титуляра на задължението, предоставено за събиране.

Предвид изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № 11001/06.12.2010г., подадена от Е.Д.Ж. срещу „Б.П.Б.” АД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 11456/2011 г.
гр. София, 21.07. 2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 22.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 11456/29.12.2010 г. от Й.Б. и З.К. за нарушение по Закона за защита на личните данни.

С Решение от 11.05.2011 г. (Протокол № 21) като ответна страна по жалбата Комисията конституира Прокуратурата на РБългария.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

За жалбоподателите се явява адвокат Г.П. с пълномощно по преписката.

За Главна прокуратура се явява Б.Я.Х.- главен експерт в отдел „Правен“ на администрацията на главния прокурор с общо пълномощно, включващо представителство пред административните държавни органи.

За Н.И.Г. се явява Г.Г.- син.

За Министерството за регионалното развитие и благоустройството се явява юрисконсулт И.В.М.

Софийска градска прокуратура и ГД „ГРАО“ не изпращат процесуални представители.

Й.Б. и З.К. сезират КЗЛД с жалба, в която сочат, че личните им данни се обработват неправомерно, като за целта излагат следните факти:

На 5.11.2010 г. в пощенската кутия на техен първи братовчед се получава писмо, в което се съдържат разпечатки от регистър НБД „Население“, в които фигурират техни лични данни. Подател на писмото е Н.Г. от с. Г.

Жалбоподателите изразяват несъгласие с предоставения на Н.Г. достъп до техните лични данни.

В жалбата засегнатите лица искат от Комисията да извърши проверка, с която да се установи кой и на какво основание е направил посочените разпечатки.

Прилагат се 6 бр. разпечатки от регистър НБД „Население“ и копие от пощенски плик с клейма.

В условията на служебното начало с оглед спазването принципа на процесуалната икономия и бързина, както и необходимостта от изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, са изискани становища по жалбата от ГД „ГРАО“ при МРРБ, от Главна прокуратура и Н.Г.

С писмо вх. № 11456/10/18.01.2011 г. от ГД „ГРАО“ при МРРБ съобщават, че след извършена проверка е установено, че достъп до данните на жалбоподателите е бил осъществен от С.В. - служител в следствения отдел на Софийска градска прокуратура. Достъпът на служителите в следствения отдел на СГП е предоставен на основание Наредба № 14 от 18 ноември 2009 г. за реда и начина за предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до НБД „Население“.

По-късно във връзка с отправено запитване към СГП, с писмо вх. № 11456/18/22.02.2011 г. ГД „ГРАО“ приложено изпращат отговора на прокуратурата по посочената жалба. В отговора се пояснява, че въпросните справки са изготвени от служителката С.В., че са извършени разпечатки без да е налице писмено искане от страна на следовател или служител за тяхното изготвяне. Сочи се, че така изготвените справки не са предоставени на никой, но че във връзка с възникналия проблем са предприети мерки за подобряване на организацията при подаване на писмени искания за изготвяне на справки в НБД „Население“- вписването им в нарочно създаден за целта регистър, архивирането на неполучените, вече изготвени справки, така че да бъде гарантиран по-добър контрол на достъпа

до НБД „Население” от страна на административния ръководител на СГП.

С писмо рег. №11456/10/08.03.2011 г. от административния ръководител на СГП е изискано да предостави писмените обяснения на служителката С.В., заверено копие от Заповед № ЛС-3829/07.12.2009 г. на зам. главен прокурор при ВКП г-н В.П., с която са регламентирани реда и начина за предоставяне на достъп на органите на съдебна власт до НБД „Население”, както и евентуално други вътрешни правила, с които се регламентират този достъп.

С писмо рег. № 11456/10/24.03.2011 г. от СГП предоставят исканата информация.

Съгласно Заповед № ЛС-3829/07.12.2009 г. на зам. главен прокурор при ВКП г-н В.П. административните ръководители на прокуратури следва да определят лицата, оторизирани за извършване на справки в НБД „Население”, както и да осъществяват контрол за неправилен достъп. Във връзка с тази заповед СГП е определила лицата, имащи право да осъществяват достъпа до НБД „Население”, като едно от тези лица е С.В. Според „Указанията за получаване на справки от информационните фондове „ЕСГРАОН” и „БУЛСТАТ” на НСИ” /наричан по-долу за краткост Указанията/ следователят следва да попълни „Искане”, в което вписва всички данни, с които разполага и каква информация иска да получи. След извършване на необходимата проверка и разпечатване на информацията от оторизираното за тази цел лице, искането с изготвената разпечатка се предава в деловодството. В конкретния случай, видно от предоставената информация от СГП и писмени обяснения на служителката С.И., на 29.09.2010 г. последната е достъпвала до данните на жалбоподателите, направила е разпечатки, които са класирани в съответните за тази цел папки, но към тях липсва писмено искане на съответен служител или следовател. Г-жа В. декларира, че не е предоставяла справките на външни лица и че не познава лицето Н.Г. от с. Г.

От лицето Н.Г. са изискани обяснения, които той предоставя с писмо рег. №11456/18.01.2011 г. В тях се сочи, че справките от НБД „Население”, които е изпратил на З.К., са връчени на съпругата му от непозната за него жена. Действията са били предприети във връзка с уреждане на имуществени отношения след смъртта на роднина, с която семейството на г-н Г. било в близки взаимоотношения. Посочва, че съпругата му предоставила данните от удостоверение за наследници на съседка жена на починалата роднина, която по-късно им изпратила справките.

От страна на Прокуратурата на РБ се излага становище за неоснователност на жалбата, като се сочи, че ангажирания доказателствен материал по преписката не установява по категоричен начин наличието на факти, които по безспорен начин да установяват връзка между неправилен действия на служител на прокуратурата и разпространените данни на жалбоподателите, поради което не следва институцията да бъде ангажирана с административнонаказателна отговорност.

Процесуалният представител на МРРБ застъпва становище за неоснователност на жалбата по отношение на представляваната институция, като се сочи, че ведомството като администратор на лични данни по регламентирания ред е предоставило на прокуратурата информация и код за достъп до НБД „Население” по регламентирания ред.

Видно от изложените в жалбата факти и приложени доказателства, последната е редовна, подадена в срок, при наличие на правен интерес, в законоустановения в чл. 38 от ЗЗЛД срок, поради което е обявена за процесуално допустима с Решение на КЗЛД от 16.04.2011 г. (Протокол № 16).

Жалбата се явява основателна по следните съображения:

Жалбоподателите Й.Б. и З.К. протестират срещу неправилен достъп до личните им данни от неизвестни за тях служители, последица от който е тяхното разпространение и свеждане до знанието на определен кръг от лица /техни роднини/, което очевидно представлява неудобство за тях. Изложените в жалбата факти сочат, че техен първи братовчед получил в писмо от Н.Г. разпечатки от НБД „Население” с техните данни и на още четирима други лица /всички с роднински връзки помежду си/. От приложените разпечатки е видно, че са направени на 29.09.2010 г.

От предоставената от ГД „ГРАО” при МРРБ информация се установява, че на същата дата-

29.09.2010 г. достъп до данните на жалбоподателите е осъществен от служител на СГП.

Видно от представените в рамките на административното производство доказателства с писмо вх. № 11456/11/ 24.03.2011 г. установеният в СГП и регламентиран в Указанията ред за достъп до регистър НБД „Население” изисква наличие на искане за справка от страна на следовател до оторизирани за достъп лица. Искането, ведно с изготвената разпечатка, се предават в деловодството. Както се сочи в становището на СГП в писмо рег. № 11456/11/17.02.2011 г. и потвърдено от декларацията на служителката С.В., на 29.09.2011 г. последната е направила справка, респ. разпечатки, с данните на жалбоподателите и на още четири лица /всички с роднински връзки помежду си/ без да се установява писмено искане на следовател.

В случая СГП в качеството си на администратор на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД да даде указания за обработване на личните данни по отношение на достъпа до тях на оторизирани за тази цел служители. Редом с това за администратора на лични данни съществува задължението съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Макар и чрез косвени доказателства- имайки предвид, че достъп до данните на жалбоподателите в НБД „Население” от 29.09.2011 г. е осъществен единствено от служител на СГП и че в разпространените разпечатки, които жалбоподателите прилагат като доказателства към жалбата си, се сочи същата дата на съставянето им- безспорно се налага извода, че е налице извършено нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Очевидно от страна на СГП не са предприети достатъчно технически и организационни мерки, с които да бъде гарантирано правомерното обработване на личните данни. В следствие на извършеното нарушение за жалбоподателите са възникнали неблагоприятни последици, а именно- личните им данни са разкрити пред трети лица, което очевидно създава неудобства у жалбоподателите поради лични причини. Комисията възприема, че се касае за епизодичен случай на неправилен обработване на лични данни, с оглед на което мотивира така определеното като размер на налаганото с настоящото решение административно наказание под установения в закона максимум. С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

1) Уважава жалба с рег. № 11456/29.12.2010 г. от Й.Б. и З.К. срещу Прокуратурата на РБългария;

2) На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева на Прокуратурата на РБългария, БУЛСТАТ 121817309, със седалище - гр. София 1000, община Столична , бул. Витоша № 2, с управляващ Главен прокурор Борис Владимир Велчев, в качеството ѝ на администратор на лични данни, за това, че е нарушила разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като не е упражнила контрол за спазването необходимите технически и организационни изисквания при обработването на личните данни на Й.В.Б. и З.В.К., както и контрол при осъществяването на достъпа до тях в НБД “Население“ от страна на оторизирани за тази цел служители, от страна на обработващия лични данни Софийска градска прокуратура, поради което са разкрити личните данни на жалбоподателите пред трети лица без тяхно знание и съгласие.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 2107****гр. София, 01.08.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 06.07.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 2107/11.05.2011 г. от И.П.Л.-С. срещу “П.К.Б.” ЕООД.

На 11.05.2011 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба от И.П.Л.-С. срещу “П.К.Б.” ЕООД, служебно препратена от ДАНС на основание чл. 112 от АПК, в която жалбоподателката протестира срещу неправомерното обработване на личните ѝ данни, споделя опасения за евентуална бъдеща злоупотреба с тях, като за целта излага следните факти:

На 27.04.2011 г. г-жа С. посещава офис на “П.К.Б.” ЕООД с искане за отпускане на кредит в размер на 5000 лв. Служителка в офиса записала нейните лични данни, като я уведомила, че кредитът ще бъде отпуснат до 2-3 дни и клиентката междувременно следва да открие разплащателна сметка. След като извършва указаните действия, г-жа С. посещава отново офиса, но друга служителка я уведомява, че по вътрешно разпореждане кредити не се отпускат от началото на месец април. С оглед на това жалбоподателката закрива разплащателната си сметка в “О.Б.” АД, където е било снето копие от личната ѝ карта с оглед оказаната услуга по откриване на въпросната сметка.

Прилага се незаверено копие от Договор разплащателна сметка.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, от ответната страна “П.К.Б.” ЕООД с писмо изх. № 2107/11/31.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискано становище, доказателства и пояснения.

С писмо вх. № 2107/11/14.06.2011 г. от страна на “П.К.Б.” ЕООД уведомяват, че по повод жалбата е извършена проверка в информационните масиви на дружеството, но в тях не фигурира информация за посоченото лице. В становището се описва реда и начина на отпускане на кредит, както и придружаващите го документи, като се сочи че такива не са открити на името на жалбоподателката.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Доказателственият материал в административното производство по настоящата жалба не индикира факти и обстоятелства, наличието на които да ангажира административна или административнонаказателна отговорност по повод действия на администратора на лични данни “П.К.Б.” ЕООД във връзка с обработване личните данни на жалбоподателката. Не се установяват по категоричен и безспорен начин действия по обработване на личните данни на И.П.Л.-С. от “П.К.Б.” ЕООД по смисъла на легалната дефиниция на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, поради което за лицето не е налице правен интерес.

Несъстоятелни са опасенията за евентуална бъдеща злоупотреба с данните на жалбоподателката. Те са субективни и не могат да представляват правно релевантни факти, имащи отношение към неправомерното обработване на нейните лични данни, тъй като не може да се позове на безспорно установени факти.

Видно от изложеното в жалбата, г-жа С. не е упражнила правата си по реда на Глава V от ЗЗЛД с оглед на което би могла да получи достъп до информацията относно необходимостта от обработване на личните й данни от страна на "О.Б." АД.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 26, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с изискванията на чл. 1, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 26, ал. 2, т. 5 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № 2107/11.05.2011 г. от И.П.Л.-С. срещу "П.К.Б." ЕООД поради нейната недопустимост.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1617/2011г.

София, 03.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.07.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ извърши проверка на предпоставките за редовността на жалба, рег. № 1617/06.04.2011г., подадена от М.З.Г.-М. срещу „С.Г.Г.“ ООД.

В Комисия за защита на личните данни е препратена по компетентност от Комисия за регулиране на съобщенията жалба, подадена от М.З.Г.-М., в която е описана следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката твърди, че е получила на домашния си адрес писмо от фирма „С.Г.Г.“ ООД, с което я уведомяват, че е длъжник и следва в 7-дневен срок да погаси задълженията си, иначе ще ѝ бъде наложен запор върху заплатата. Жалбоподателката се свързала с представители на фирмата, за да установи, от какво са натрупаните задължения. Обяснено ѝ било, че сумата е в размер на 25.35 лв. и произтича от договор за предоставяне на мобилни услуги от БТК АД. Госпожа М.З.Г.-М. твърди, че още на следващия ден е заплатила дължимата сума, като доказателство прилага копие от фискален бон.

В края на месец февруари жалбоподателката отново е получила обаждане по мобилния ѝ телефон от същата фирма. Обаждането било отново по повод сумата от 25.35 лв. Госпожа М.З.Г.-М. била потърсена по телефона и на 07.03.2011г. по същия повод, като лицето което ѝ се обадило ѝ обяснило, че погрешно е продиктувала кода от касовата бележка, с която тя била заплатила дължимата сума.

Притесненията на госпожа М.З.Г.-М. произтичат от това, че фирмата, чиито служители са и

се обаждали притежават личните й данни.

Към жалбата се приложено копие от касова бележка от 10.02.2011г.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е подадена от М.З.Г.-М. не съдържа всички законово изискуеми се реквизити.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх.№1617/13.04.2011г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 13.04.2011г. на посочения адрес. Видно от писмо рег.№1617/22.06.2011г. на Български пощи, препоръчаната кореспондентска пратка до жалбоподателката е връчена лично срещу подписна 15.04.2011г. Български пощи, уведомяват Комисията, че тъй като пратката е получена в станцията за доставка без известие за доставка, по тази причина молят писмото да се счита за известие за доставка. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 18.04.2011г.

Към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег.№1617/06.04.2011г., подадена от М.З.Г.-М. срещу „С.Г.Г.” ООД, като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2083/2011г.
София, 03.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.07.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ извърши проверка на предпоставките за редовността на жалба, рег.№2083/09.05.2011г., подадена от И.Л. срещу „Е.05” ЕООД.

В Комисия за защита на личните данни е препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите жалба, подадена от И.Л., в която е описана следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката твърди, че е кандидатствала в агенция за работа в чужбина „Е.05”. Подготвила е всички необходими документи и е представила копие от личната си карта на хартиен носител. След проведени две интервюта за работа, било обяснено на жалбоподателката, че трябва да предостави сканираната си лична карта на русенската фирма. Госпожа И.Л. е отказала да предостави сканирано копие на личната си карта, като се е позовала на българското законодателство. Служителката от русенската фирма ѝ обяснила, че това е изискване на германското посолство и сканираното копие е необходимо за заминаването ѝ. Жалбоподателката твърди, че фирмата е загубила личните ѝ данни, които тя доброволно е предоставила през 2010г., което е породило в нея възмущение и опасение за сигурността на личните ѝ данни. Госпожа И.Л. сочи, че и представителите на германската фирма ѝ обяснили, че следва да представи сканирано копие на личната си карта и отказът ѝ да го предостави е попречило да замине на работа в чужбина.

Жалбоподателката иска съдействие от Комисията и фирмата да не продължава работа по този начин.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е подадена от М.М. не съдържа всички законово изискуеми се реквизити.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх.№2083/26.05.2011г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 26.05.2011г. на посочения адрес. Видно от известие за доставка, същото е получено на 13.06.2011г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 16.06.2011г.

Към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. рег.№2083/09.05.2011г., подадена от И.Л. срещу „Е.05” ЕООД, като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2146/2011г.

София, 03.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.07.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ извърши проверка на предпоставките за редовността на жалба, рег.№2146/13.05.2011г., подадена от Е.К. срещу „Б.”

В Комисия за защита на личните данни е постъпило по електронната поща жалба от Е.К., в която се описва следната фактология.

Бащата и брата на жалбоподателя са сключили договори с „Б.” за предоставяне на услуги - цифрова телевизия и във връзка със сключените договори те са получили цифрови приемници. При посещение от страна на жалбоподателя в офис на дружеството с цел да заплати дължимите от роднините му суми за ползваните услуги бил неприятно изненадан от факта, че служителката му обяснила, че до края на месеца трябва да се подновят картите на приемниците, тъй като със старите карти нямало да имат възможност да ползват услугата. На жалбоподателя му било обяснено, че подмяната на картите е безплатно, но за целта трябвало да се направи копие на личните карти на лицата, на които се водят приемниците. Жалбоподателят протестира, че за промяната на картите никъде не е било съобщено, освен във форума на електронната страница на дружеството. Господин Е.К. изразява възмущението си от изискването на „Б.” да преснима личните карти на своите клиенти, тъй като ползваната от роднините му услуга е предплатена и собствеността върху приемника е на фирмата.

Към жалбата са приложени екранни разпечатки от сайта на „Б.”

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е подадена от Е.К. за твърдяно нарушение на правата на баща му и брат му. Към жалбата не е приложено пълномощно, от което да са установи представителната му власт.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх.№2146/20.05.2011г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателят е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Уточнено е, че към жалбата следва да се приложи пълномощно, както и да я подпише, ако действа като пълномощни на близките си.

В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 20.05.2011г. на посочения адрес. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ писмото е получено на 25.05.2011г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 28.05.2011г.

Към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. №2146/13.05.2011г., подадена от Е.К. срещу „Б.“, като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2152/2011г.

София,03.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.07.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ извърши проверка на предпоставките за редовността на жалба, рег.№2152/13.05.2011г., подадена от Д.К.П. срещу „И.М.П.“ ЕООД.

В Комисия за защита на личните данни е препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите жалба от Д.К.П., в която се описва следната фактология.

През есента на 2010г. нейна възрастна близка – Я.А. е получила по пощата пакет от неизвестен за нея подател. В пакета са открити три малки чанти и папка-класьор. Към пощенската пратка е имало и писмо, което позната на жалбоподателката прочела, но не пази, като твърди че от него разбрала, че е получила пратката като подарък. При получаването на пратката не се е подписала в пощенския регистър.

През месец март 2011г. Я.А. получила предупреждение за просрочени задължения за получените четири пакета и неустойка в размер на 21.98лв.

След този инцидент, жалбоподателката се е обърнала към фирмата, която претендирала за просроченото вземане, като поискала информация, от къде дружеството разполага с личните данни на госпожа Я.А. От фирмата обяснили на госпожа Д.К.П., че госпожа Я.А. сама е попълнила талон за поръчка, върху който се е подписала, че е наясно с условията за получаване на пратката. Госпожа Д.К.П. като доказателство към жалбата си е приложила копие от талона на госпожа Я.А., като отбелязва, че личните й данни са напечатани/принтирани, изрязани и залепени върху талона и в полето за подпис липсва такъв.

Госпожа Д.К.П., търси съдействие от Комисията за установяване на начина, по който фирма „И.М.П.“ ЕООД се е снабдила с личните данни на госпожа Я.А.

Към жалбата като доказателства са приложени: копие за талон за поръчка I фактура адресирана до Я.А. на стойност 21.98 лв. и копие на пощенски запис.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е подадена от Д.К.П. за твърдяно нарушение на правата на Я.А. Към жалбата не е приложено пълномощно, от което да са установи представителната му власт.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх.№2152/26.05.2011г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката ѝ е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Уточнено е, че към жалбата следва да се приложи пълномощно в случай че действа като пълномощни на госпожа Я.А.

В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 26.05.2011г. на посочения адрес. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ писмото е получено на 08.06.2011г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 11.06.2011г.

Към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. рег.№2152/13.05.2011г., подадена от Д.К.П. срещу „И.М.П.“ ЕООД, като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1616/2011 г.

София, 04.08.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 29.06.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №1616/06.04.2011 г., подадена от П.Б.Ж. срещу „Б.Т.К.“ АД.

От Комисия за регулиране на съобщенията е препратена по компетентност в Комисия за защита на личните данни, жалба рег. №1616/06.04.2011 г., подадена от П.Б.Ж.

В жалбата на господин П.Б.Ж. се твърди, че има изготвено от страна на мобилния оператор допълнително споразумение, което е с невярно съдържание. Жалбоподателят твърди, че не е полагал подписа си на допълнителното споразумение и че цитираният номер на личната му карта не съответства на действителното положение.

Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е отправена и до КРС, КЗП и БТК АД.

П.Б.Ж. иска да му бъде оказано съдействие, за прекратяване на действието на допълнителното споразумение, което той твърди, че не е сключвал и закриване на разкрит без негово знание и съгласие GSM номер вследствие на сключването на допълнителното споразумение. В жалбата е посочено, че при адекватна реакция от страна на мобилният оператор и удовлетворяване на исканията, жалбоподателят е склонен да оттегли жалбата си.

Към жалбата е приложено писмо от 09.12.2010 г. от БТК АД и допълнително споразумение от 09.01.2010 г.

В условията на служебното начало, съгласно чл. 9 от АПК и на основание чл. 36, ал. 2 от АПК, с писмо изх. №1616/15.04.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от БТК АД да изрази становището си по жалбата, както и да представи относимите към нея доказателства.

С писмо вх. №1616/28.04.2011 г. от БТК АД е депозирано в деловодството на КЗЛД писмено становище и доказателства по жалбата.

Мобилният оператор сочи, че жалбоподателят е титуляр на фиксирана гласова телефонна услуга, предоставяна към телефонен пост с номер *****. Избраният тарифен план е „У Дома 50“. По повод жалбата на господи П.Б.Ж. до КЗП, от комисията е съставен Констативен протокол

№К-79345/14.12.2010г. От извършена от страна на администратора на лични данни проверка е установено, че договорът, въз основа на който е активирана мобилна услуга и нов тарифен план за ползването на фиксираната услуга е некоректно съставен. Договорът за пакетната услуга „Vivacom Duo” е анулиран, считано от 14.01.2011г.

На 14.02.2011г. жалбоподателят е сключил нов договор с срок от 12 месеца за същия телефонен пост с абонаментен план „У Дома 50”.

Мобилният оператор декларира, че мобилният номер е закрит, не е активен и дружеството няма претенции към господин П.Б.Ж. за заплащането на каквито и да било такси и други суми, касаещи закрития номер.

Към становището са приложени следните документи: пълномощни – 2 бр.

На 12.05.2011г. с писма е изискана информация за образуването пред КЗП административно производство по повод жалбата на господин П.Б.Ж., а от него е изискано изразяване на становището му по представените от ответната страна доказателства и твърдения, както и да конкретизира в какво счита, че се състои нарушаването на правата му по ЗЗЛД и дали поддържа жалбата си.

Комисия за защита на потребителите на 06.06.2011г. е уточнила, че по жалба с вх.№В-03-2801/09.12.2010г., подадена от П.Б.Ж. е извършена проверка и е изготвен отговор до жалбоподателя. По жалби рег.№Ц-03-11426/06.12.2010г. и Ц-03-11426/23.1.2010г. е изискано писмено обяснение от БТК АД във връзка с повдигнатите проблеми в жалбата.

Към становището на КЗП е приложено писмо изх. №Ц-03-11426/22.03.2011г. до жалбоподателя, с което се уведомява, че е извършена проверка се е установило, че договорът му с мобилния оператор, въз основа на който е активирана мобилна услуга и нов тарифен план е некоректно съставен. БТК Е анулирал договора и абонаментния план на стационарния телефон е възстановен. Приложено е също така писмо от 09.1.2010г. на БТК АД, допълнително споразумение от 09.12.2010г., писмо №Ц-03-11426/09.03.2011г. на БТК АД до КЗП, писмо изх.№Ц-03-11426/17.12.2010г. на КЗП до жалбоподателя, 2 бр. жалби от П.Б.Ж. до КЗП, 2бр. месечни сметки и констативен протокол №К-79345/14.12.2010г. на КЗП.

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е БТК АД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, който води КЗЛД се установи, че мобилният оператор е изпълнил задължението си по чл.-17 от ЗЗЛД и е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

Оплакваният в жалбата са по отношение на сключено допълнително споразумение, въз основа на което е активирана мобилна услуга и е променен тарифният план на жалбоподателя. Желанието на господин П.Б.Ж. е да се прекрати действието на допълнителното споразумение, за се закрие мобилният номер и да му бъде предоставена възможността да си избере тарифен план, който го устройва най-добре.

По отношение на установяването на автентичност на подписа на П.Б.Ж. върху допълнителното споразумение, както и прекратяването на действието му, КЗЛД не е компетентна да се произнесе.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тѣжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс, която въвежда в задължение образуваната

административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове. По административната преписка липсват доказателства, от които да се установи, че жалбоподателят е упражнил правото си на тъжба пред компетентния орган.

По отношение на другите две искания, Комисията също не е компетентна да се произнесе.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че исканията на П.Б.Ж., посочени в жалбата, с която е сезирана КЗЛД са изпълнени, действието на допълнителното споразумение е анулирано, мобилният номер на негово име е закрит и той доброволно и по собствено желание на 14.12.2010г. е сключил нов договор с мобилния оператор за стационарния му телефонен пост с тарифен план „ У дома 50”.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че за жалбоподателят липсва правен интерес за образуването на административно производство по реда на чл.38 от ЗЗЛД, както и че поставените въпроси в жалбата не са от компетентността на КЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.27, ал.5 и ал.6 от АПК във връзка с чл.38, ал.1 от ПД-КЗЛДНА жалбата следва да бъде обявена за недопустима и прекратено административното производство.

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. №1616/06.04.2011г., подадена от П.Б.Ж. срещу „Б.Т.К.” АД, като недопустима и прекратява административното производство

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2192/2011 г.

София, 04.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 22.06.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №2192/16.05.2011г., подадена от Л.Г.М. срещу М.Л.М.

В жалбата на Л.Г.М., с която е сезирал КЗЛД се твърди, че на 11.11.2011г. е установил, че лицето М.Л.М. е използвало личните му данни, като ги е описал в декларация, която собственоръчно я е подписал.

Жалбоподателят протестира срещу това, че господин М.Л.М. е използвал единият му граждански номер в декларацията и счита, че с това са нарушени правата му по Закона за защита на

личните данни.

Към жалбата е приложено копие от декларация от М.Л.М.22.10.2010г.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писма изх.№№2192 от 27.05.2011г. са изискани допълнителни доказателства от двете страни в административното производство и изразяване на становището на ответната страна по жалбата.

На 03.06.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище, ведно с приложените към него доказателства от М.Л.М. В становището е описана следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Л.Г.М. в качеството му на председател на Управителния съвет на етажната собственост на блок „Първи май”, вход Б е подал искова молба с правно основание чл.233, ал.1 от ЗЗЛД срещу съпругата на ответната страна – Р.М. Госпожа Р.М. е била наемател на помещение, собственост на собствениците на сградата, в която то се намира. Причината за завеждането на иска е неплащането на наемната цена и желанието на собствениците да прекратят наемния договор.

Районен съд гр. П., с решение от 09.11.2010г. се произнася по предявените от Л.Г.М. искове, като осъжда Р.М. Първоинстанционното решение е обжалвано от госпожа Р.М., като втората инстанция в лицето на Окръжен съд гр. П. е отменил решението на районния съд и се е произнесъл по съществото на спора.

Декларацията на М.Л.М., както и декларациите на още петдесет души, живущи във вход А са представени като писмени доказателства пред окръжен съд П. Целта на тези писмени доказателства е била да се обори твърденията на ищците по делото. Господин М.Л.М. заявява, че въпросните декларации не са представяни на друго място, освен пред съда. Излагат се доводи, че както господин М.Л.М. разполага с личните данни на жалбоподателят, така и той разполага с неговите, притежавайки представената като доказателство пред окръжния съд в гр. П. декларация.

Към становището са представени следните доказателства: адвокатско пълномощно от 30.05.2011г., искова молба от собствениците на етажната собственост до районен съд гр. П., договор за наем от 01.01.2007г., въззивна жалба от Р.М. и решение №181829.03.2011г. на Окръжен съд гр. П.

На 09.06.2011г. е депозирано пред Комисията и становището на жалбоподателят – Л.Г.М. и с приложени към него доказателства. Жалбоподателят дава обяснение по случая, като сочи, че помещение от 12 кв.м, собственост на етажната собственост е отдадено под наем на Р.М. След избирането му на 23.03.2010г. за Председател на Управителния съвет на Общото събрание на собствениците на етажната собственост е предприел действия за актуализиране на наема, както и събиране на дължимите от наемателката суми. Жалбоподателят твърди, че е отправил нотариална покана в качеството си на Председател на управителния съвет на Общото събрание, с която се уведомява госпожа Р.М. за прекратяване на договорните отношения, след което е подадена и искова молба. Любомир М.Л.М. уточнява, че жалбата, с която е сезирал КЗЛД е в резултат от организирана и извършена подписка от Р.М. и съпругът ѝ М.Л.М. срещу заведеното дело пред районния съд в гр. П.

Към становището се представят като доказателства следните документи: договор за наем от 15.11.1996г., договор за наем от 01.10.2011г., договор за наем 01.01.2007г., протокол от 23.03.2010г. на ОС на собствениците на етажната собственост, протокол №1 от 23.03.2010г. на УС на ОС на собствениците на етажната собственост, регистрационна карта на сграда с рег.№161/31.01.2011г., нотариална покана от 03.06.2010г., искова молба №10058/09.07.2010г., решение на районна съд П. по гр.д. 4858/2010г., решение №161 на окръжен съд П. и удостоверение №684/25.02.2011г

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането

с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Предпоставките за недопустимост на жалбата са, че липсва пасивно легитимирана страна в административното производство, което е пречка за развиването му и за този вид обработване на лични данни не се прилага ЗЗЛД. Жалбата е насочена срещу точно конкретно неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателят, а именно изписването им в декларация, изхождаща от М.Л.М. Жалбоподателят не е сезирал КЗЛД с оплакване срещу обработване на свързаните с него лични данни от страна на Окръжен съд П., пред който е представена като доказателство декларацията от господин М.Л.М.

На следващо място приложимостта на ЗЗЛД е при обработването на лични данни с автоматични или не автоматични средства. При обработване на данните с неавтоматичните средства, данните трябва да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В конкретния случай личните данни на жалбоподателят, които са обработени от М.Л.М. не съставляват част от регистър.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, на основание с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията,

РЕШИ :

Остава без разглеждане жалба рег. №2192/16.05.2011г., подадена от Л.Г.М. срещу М.Л.М., като недопустима и прекратява административното производство

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2533/2011 г.

София, 04.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 27.07.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда по допустимост жалба с вх. №2533/03.06.2011 г., подадена от П.Д.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

П.Д.И. сезира Комисия за защита на личните данни, като уточнява че през 2010г. в градски-

ят транспорт ѝ е откраднат портфейла заедно с личните ѝ документи. През месец януари 2011г. е получила фактура от мобилният оператор Г., от което обстоятелство госпожа П.Д.И. е разбрала, че личните ѝ данни са били използване за сключване от нейно име на договор за предоставяне на мобилни услуги от дружеството.

Жалбоподателката е уведомила 07 РПУ на МВР за извършеното документно престъпление. По повод тъжбата на жалбоподателка е образувано досъдебно производство пред Софийска районна прокуратура. Към жалбата е приложено постановление за спиране на наказателно производство от 04.05.2011г. на Р.П. – мл. прокурор при СРП.

В прокурорското постановление е установено, че на 16.12.2010г. в автобус №280 неизвестен извършител е отнел чужди движими вещи - портфейл от владението на П.Д.И. без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, което по смисъла на чл.194 от НК, съставлява престъпление. Разследващите органи не са могли да установят автора на извършеното престъпление. Извършена е в рамките на досъдебното производство графологична експертиза и заключението на вещото лице е, че предоставените от „К.Б.М.“ ЕАД договори за предоставяне на мобилни услуги не са годни за изследване, защото документите не са в оригинал. В архива на мобилният оператор не са открити оригинали на договорите, сключени с П.Д.И.

Във връзка с направените констатации, мл. прокурор Р.П. при СРП е постановила спиране на наказателно производство по досъдебно производство №4143/2011г. по описа на 07 РПУ-СДВР, образувано по пр.пр. №5373/2011г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител.

Жалбоподателката счита, че начислените суми по сключените без нейно знание и съгласие с мобилния оператор Г. не са нейно задължение и иска от Комисията да прекрати договорите и начислените суми по тях.

По същия повод, по който е сезирана КЗЛД е сезирана и Софийска районна прокуратура. Образувано е наказателно производство срещу неизвестен извършител за извършено престъпление – кражба.

От събраните в наказателното производство доказателства не може да се установи извършителят на престъплението както не може да се направи годна графологична експертиза, за да се установи, дали положеният подпис върху договорите за предоставяне на мобилни услуги с жалбоподателката са нейни или не.

Съгласно чл. 54 от АПК, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед приобщените към административната преписка писмени доказателства КЗЛД счита, че е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в Районната прокуратура – гр. София могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административния акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателя може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона

по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията,

РЕШИ :

Спира административното производство образувано по жалба с рег. №2533/03.06.2011 г., подадена от П.Д.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД, до отпадане на основанието за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд –София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3090/2011 г.

София, 04.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 27.07.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №3090/12.07.2011 г., подадена от И.И.А. срещу „Б.Т.К.” АД.

И.И.А. сезира Комисия за защита на личните данни, като уточнява, че през 2009г. е получил съобщение на мобилния си телефон, че дължи суми за телефонни услуги към БТК АД. Жалбоподателят е изненадан от този факт, тъй като не е сключвал договор с това дружество. След като се е обадил на посоченият телефон за връзка, установил че на 17.09.2009г. на негово име е сключен договор със срок 2 години за мобилни услуги и закупуване на два GSM апарата.

Жалбоподателят е уведомила 08 РПУ на МВР за извършеното документно престъпление. По повод тъжбата на жалбоподателя е образувано досъдебно производство пред Софийска районна прокуратура. Към жалбата е приложено постановление за спиране на наказателно производство от

16.03.2011г. на Д.С. – прокурор при СРП.

В прокурорското постановление е установено, че на 17.09.2009г. в офиса на магазин на В. са съставени неистински частни документи – договор заявка форма 1А от 17.09-2009г. и анекс към договор заявка форма 1Б от 17.09.2009г. и ги е употребил пред служител на мобилния оператор, за да докаже съществуването на правоотношение. В договора са вписани личните данни на жалбоподателя.

Извършена е в рамките на досъдебното производство графологична експертиза и видно от заключението на вещото лице се е установило, че подписите в графа „за клиента” не са положени от И.И.А. или от служителят на мобилният оператор, който е подписал договора Г.В.

Във връзка с направените констатации, прокурор Славов при СРП е постановил спиране на наказателно производство №15211/2010г. по описа на 03 РПУ-СДВР, пр.пр.36523/2010г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител.

Жалбоподателят счита, че начислените суми по сключените без негово знание и съгласие с мобилния оператор БТК АД и да му бъде предоставена възможност да прекрати всякакви договорни отношения с дружеството и да не бъде принуждаван да ползва домашен телефон.

По същия повод, по който е сезирана КЗЛД е сезирана и Софийска районна прокуратура. Образувано е наказателно производство срещу неизвестен извършител за извършено престъпление – съставяне на неистински частен документ и използването му.

От събраните в наказателното производство доказателства не може да се установи извършителят на престъплението. От графологичната експертиза се е установило, че подписа положени от името на жалбоподателят не е негов и на служителят, който е подписал договора от името на мобилният оператор.

Съгласно чл. 54 от АПК, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед приобщените към административната преписка писмени доказателства, КЗЛД счита, че е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в Районната прокуратура – гр. София могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателят. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административния акт от КЗЛД.

В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателя може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

КЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с чл.1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията,

РЕШИ :

Спира административното производство образувано по жалба с рег. №3090/12.07.2011 г., подадена от И.И.А. срещу „Б.Т.К.” АД, до отпадане на основанието за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд –София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2426/2011 г.

София,03.08.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 27.07.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №2426/30.05.2011 г., подадена от С.В.М. и Р.Р.М. срещу „П.Л.Б.” ЕООД.

С.В.М. и Р.Р.М.и сезират Комисия за защита на личните данни с жалба, в която твърдят, че „П.Л.Б.” ЕООД е извършило нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни. В жалбата се описва следната фактическа обстановка:

Двамата жалбоподатели в качеството си на управители на фирма „А.Б.” ООД са сключили договор за лизинг с ответната страна. При сключването на договорите от жалбоподателите е поискано представяне на личните им данни, които те предоставят. Жалбоподателите изказват възмущението си от факта, че нито при подписването на договора, нито в един по-късен етап те не са давали съгласието си „П.Л.Б.” ЕООД да предоставя на трети лица свързаните с тях лични данни.

В жалбата се сочи, че към 30.05.2011г. лицата са подложени на системен тормоз от служители на фирма „К.Д.” ЕООД. Фирмата за събиране на вземания е влязла и в контакт със съседите на жалбоподателите и разпространявала информация, както по отношение на тях, така и по отношение на представляваната от тях фирма. Жалбоподателите твърдят, че не са в договорни взаимоотношения с посоченото дружество, както че им било съобщено от проведените разговори с представители на фирмата, че информацията по отношение на личните им данни е получена от „П.Л.Б.” ЕООД.

С.В.М. и Р.Р.М. и считат, че с предоставянето им на свързаните с тях лични данни от страна на „П.Л.Б.” ЕООД са нарушени правата им по ЗЗЛД, поради което молят Комисията съгласно правомощията си да разпорежи извършването на проверка и предприемане на мерки за преустановяване на неправомерното разпространение на личните им данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условието на служебното начало, залегнало в административният процес с писма изх.№2426//10.06.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от „П.Л.Б.” ЕООД и „К.Д.” ЕООД, изразяване на писменото им становище по жалбата, както и представяне на относимите по случая доказателства.

На 16.06.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище, ведно с писмените доказателства към него от ответната страна. В становището се уточнява, че „П.Л.Б.” ЕООД е имало десет сключени договора за лизинг с представляваното от жалбоподателите дружество. Ответната страна изразяват мнение, че жалбоподателите, в качеството им на представители на дружеството с ограничена отговорност са нарушили грубо задължението си по сключените договори, а именно да заплатят месечните си лизингови вноски. Към датата на изразяването на становището, дружеството на жалбоподателите има задължение, което възлиза на обща сума в размер на 129 214.72 лв. Уточнява се още, че всичките десет лизингови договора са били прекратени, при спазване на нормативната уредба на чл.87 от Закона за задълженията и договорите.

Администраторът на лични данни твърди, че след прекратяване на договорните взаимоотношения с жалбоподателите, същите е следвало да върнат взетите на лизинг автомобили, защото те вече са нямали правно основание да ги държат. След отправени многократни покани от страна на „П.Л.Б.” ЕООД, за връщане на лизинговите автомобили, представляваното от жалбоподателите дружество не е изпълнило задължението, в следствие на което е наложило възлагането на изземването на автомобилите на специализирана професионална фирма „К.Д.” ЕООД.

Лизинговото дружество уточнява, че с оглед възложената задача по изземване на автомобилите на фирма „К.Д.” ЕООД са предоставили информация за автомобилите, лизинговият клиент, който ги държи и информация по отношение на конкретните физически лица, в чието владение се намират автомобилите от името на фирмата длъжник. Отричат се твърденията на жалбоподателите, че е била предоставена и информация за финансовото и семейното им положение, като се изтъква, че лизинговото дружество не разполага с такава.

„П.Л.Б.” ЕООД сочи, че жалбоподателите, както и всеки техен клиент с подписването на лизинговият договор приема Общите условия към него. В т.21.2 от Общите условия е уговорено, че клиентът предоставя личните си данни на лизинговото дружество да ги обработва, а в т.21.3 е разписано, че дружеството има право да предоставя информация за финансовото и имуществено състояние на своите клиенти или поръчителите по договори за лизинг на посредници, търговци, застрахователни компании, правни консултанти както и на организации за обмен на данни. Фирмата „К.Д.” ЕООД действа като посредник между лизингополучателя и лизинговото дружество във връзка с договорните отношения между тях и изпълнението на задълженията по договора. Уточнява се в становището, че „П.Л.Б.” ЕООД е сключило договор с „К.Д.” ЕООД, с което е изпълнил задължението си вменено му с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД.

Към становището са приложени следните документи: писмото на КЗЛД, с което се изисква представянето на доказателства и приложеният към него сигнал, с който е сигнализирана, десет броя договори за лизинг между „П.Л.Б.” ЕООД и „А.Б.” ООД, 10 покани за изпълнение и предупреждение за разваляне на договор, рамков договор за предоставяне на услуги от 17.02.2009г. между „П.Л.Б.” ЕООД и „К.Д.” ЕООД и пълномощно.

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на

която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В нормата на чл.1, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е означено приложното поле на ЗЗЛД, а именно: уреждане защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

Видно от събраните към административната преписка доказателства се установи, че договорите за лизинг с ответната страна са сключени, не от жалбоподателите в качеството им на физически лица, а като представители на „А.Б.” ООД. Договорите за лизинг са сключени с дружеството, което представляват жалбоподателите.

Жалбата е подадена от С.В.М и Р.Р.М. и срещу „П.Л.Б.” ЕООД, но това не променя факта, че личните им данни не са обработени в качеството им на физически лица.

Комисия за защита на личните данни осъществявайки цялостен контрол по спазването на нормативната уредба по отношение на личните данни следва въпреки недопустимостта на жалбата да извърши косвен контрол по изнесените в жалбата твърдения.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателите са сключили десет договора за лизинг с ответната страна. Обработването на личните данни на представляващите дружеството с ограничена отговорност е извършено на правно основание, при наличие на две от условията за допустимост при обработване на личните данни. Съгласието на лицата, които доброволно са предоставили личните си данни, за индивидуализацията им при сключване на договорите и наличието на облигационни взаимоотношения.

Установи се, администраторът на лични данни „П.Л.Б.” ЕООД е изпълнило задължението си да регламентира писмено отношенията си с обработващия лични данни - „К.Д.” ЕООД, като е определен обема на задълженията възложени от администратора.

На следващо място, лицата са уведомени с Общите условия към договорите за лизинг, че свързаните с тях данни ще се обработват за целите на сключените договори, както и че данните могат да се предоставят на трети лица, като техния кръг е определен.

С оглед горното Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата на С. В.М . и Р.Р.М. и е недопустима, тъй като личните им данни са обработени не в качеството им на физически лица, каквото е изискването на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, а в качеството им на управители на дружество с ограничена отговорности по този начин се оказва извън приложното поле на Закона за защита на личните данни.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява жалба вх. №2426/30.05.2011 г., подадена от С.В.М. и Р.Р.М. срещу „П.Л.Б.” ЕООД за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд –София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ**

**на Комисията за защита на личните данни от 06.07.2011 г.
за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение по Жалба № 596/07.02.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател-Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 06.07.2011 г., разгледа Решение № 596/22.06.2011 г.на КЗЛД, постановено по жалба с рег. № 596/07.02.2011 г., подадена от П.Я.Б. от гр. В. срещу Министерство на вътрешните работи. Като взе предвид, че при постановяване на решението не е отчетено обстоятелството, че заличаването на личните данни на П.Б. от Централен полицейски регистър по отношение на ЗМ № 081251/14.07.2008 г. във Второ РУ при ОД МВР – В., в който той фигурира като “потърпевш“ не представлява негов правен интерес и с решението се създават предпоставки за накърняване правата на лицето по отношение на едно неприключило наказателно производство, на основание чл. 62, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Поправя очевидна фактическа грешка в постановеното от Комисията за защита на личните данни решение по Жалба № 596/07.02.2011 г., както следва:

На страница трета от Решение № 596/22.06.2011 г. в т. II, от втори абзац заличава “и ЗМ № 081251/14.07.2008“.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

РЕШЕНИЕ
№ 1988/2011 г.
София, 02.08.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.07.2011 г./Протокол 32/ разгледа искане с вх. № 1988/28.04.2011 г. от Национална асоциация „Семейство“, вписана в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел към Министерството на Правосъдието под № 2003073101, с код по БУЛСТАТ 131113627, представлявана от адвокат А.К., за получаване на разрешение по чл. 36а от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за предоставяне на лични данни на администратор на територията на трета държава - САЩ.

С искане вх. № 1988/28.04.2011 г. представляващият Национална асоциация „Семейство“ се обръща с молба към КЗЛД за разрешение за предоставяне на лични данни на администратор на територията на трета държава, а именно „Чилдрен‘с Хаус Интернешънъл“, САЩ. Искането за предоставяне на лични данни е във връзка с осъществяване на посредническа дейност в областта на международното осиновяване от асоциацията. Предмет на трансфера, ще бъдат лични данни на малолетни и/или непълнолетни лица с постоянно пребиваване в Република България (осиновявани), за които предложението да бъдат осиновени от клиенти на асоциацията е направено от компетентните органи - Съвет по международни осиновявания към Министерство на правосъдието (МП). В постъпилото искане е посочено, че личните данни се предоставят единствено и само при изпълнение на нормативни задължения, вменени на асоциацията и на съконтрагентите ѝ. Получатели на данните ще бъдат единствено чуждестранни партньори - „Чилдрен‘с Хаус Интернешънъл“, САЩ или компетентните органи в САЩ, за които съответната нормативна уредба предвижда това. В изпълнение на Наредба № 1 от 07.02.2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, Национална асоциация „Семейство“ твърди, че е предвидила и осигурява нивото на защита на обработваните лични данни, предвидено в чл. 11 от Наредбата. При трансфера на данните същите ще бъдат предоставяни единствено на хартиен носител, а средствата, използвани за трансфера ще бъдат куриерски или пощенски услуги, гарантиращи целостта, сигурността и неприкосновеността на трансферираните данни.

В искането е посочено, че САЩ е държава-членка на Хагската конвенция за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване от 29.05.1993 г. Както по отношение на Национална асоциация „Семейство“, така и за партньорите ѝ и всички органи в САЩ, Конвенцията предвижда изключително стриктни правила на работа, изисквания и необходимост от спазване на редица международно признати принципи в областта на международните осиновявания. Такъв е и принципът на конфиденциалност на информацията и използването ѝ единствено и само в защита интереса на децата и за целите на осиновителната процедура, установен в чл. 30 и чл. 31 от Конвенцията.

Освен на подробна национална и международноправна регламентация, дейността по осъществяване на действия по международно осиновяване подлежи и на лицензиране. В тази връзка, в искането е посочено, че досегашната си дейност Национална асоциация „Семейство“ е извършвала по силата на лиценз № 4/17.12.2003 г., лиценз № 4.1/21.06.2004 г., лиценз № 59/28.06.2006 г. и лиценз № 102/15.03.2010 г., последният от които е в сила и към настоящия момент. Лицензионният процес, както за Национална асоциация „Семейство“, така и за неговите партньори включва пълна проверка за надеждност, сигурност, защита правата и съхранение на пълната информация, свързана с осиновителната процедура и личните данни на участващите в нея лица. В искането се твърди също, че в САЩ е създадена съответната нормативна база, защитаваща по адекватен начин личните данни на физическите лица.

Към постъпилото искане е приложено копие от договора за съвместна дейност и лиценза на получателя на данните - „Чилдрен‘с Хаус Интернешънъл“, САЩ по силата на който те могат да обработват личните данни за целите на дейността си.

В Договора, сключен между Национална асоциация „Семейство“ и „Чилдрен‘с Хаус Интернешънъл“, САЩ са уредени отношенията между двете организации във връзка с осъществяваната от тях дейност по посредничество при международни осиновявания на деца-български граждани. В чл. 2 от Договора е посочено приложимото право, а именно - международните и българските закони, които са в сила към момента на действие на сключения между страните договор: Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване, Семейния кодекс на Република България, Гражданския процесуален кодекс на Република България, Кодекс на международното частно право и съответната действаща подзаконова уредба. В чл. 6 от Договора е посочен поетият от страните ангажимент, като същите се задължават да запазят в тайна всяка поверителна информация по осиновяването в защита интересите на детето. Към договора е приложен и анекс с включени Стандартни договорни клаузи за целите на член 26(2) от Директива 95/46/ЕС за пренос на лични данни до обработващите данни, установени в трети държави, които не осигуряват съответното ниво на защита на данните, съгласно които износителят на данни се съгласява и гарантира: че обработването, включително и самият пренос на лични данни е било и ще продължи да бъде извършвано в съответствие с приложимите разпоредби на приложимия закон за защита на данните (и където е приложимо, са били уведомени съответните органи на страната-членка, където е установен износителят на данни) и не нарушава приложимите разпоредби на тази държава; че е инструктирал и по време на услугите по обработване на лични данни ще инструктира вносителя на данни да обработва личните данни, пренесени само от името на износителя на данни и в съответствие с приложимия закон за защита на личните данни и тези клаузи; че вносителят на данни осигурява достатъчни гаранции по отношение на техническите и организационни мерки за сигурност, уточнени в Приложение 2 - неразделна част от допълнителното споразумение; че след преценка на изискванията на приложимия закон за защита на данните, мерките за сигурност ще са уместни за предпазването на личните данни от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба, промяна, неправомерно откриване или достъп, в частност там, където обработването включва пренос на данни по мрежа и от всички други незаконни форми на обработка, и че тези мерки ще осигуряват ниво на сигурност, съответстващо на рисковете, присъстващи при обработката, както и, че естеството на данните ще бъде защитено, имайки предвид състоянието на уменията и цената за тяхното използване; че ще се осигури съответствие с мерките за сигурност; че когато преносът включва специални категории данни, субектът е бил информиран, или ще бъде информиран преди или колкото е възможно по-скоро след, за това, че преносът на неговите данни може да бъде прехвърлен на трета държава, която не осигурява съответната защита.

От своя страна вносителят на данните се задължава и гарантира: да обработва личните данни само от името на износителя на данни и в съответствие с неговите инструкции и клаузите; ако не може да осигури такова съответствие поради каквито и да било причини, той се съгласява своевременно да информира износителя на данни за неспособността си да го изпълни, в който случай износителят на данни има право да преустанови преноса на данни и/или да прекрати договора; че е изпълнил техническите и организационните мерки за сигурност, уточнени в Приложение 2 преди да обработи пренесените лични данни; че своевременно ще уведомява износителя на данни за: всяка правно обвързваща молба за откриване на лични данни от правоприлагащ орган освен ако не е забранено по друг начин, като забрана в наказателното право за запазване на конфиденциалността при разследване от правоприлагащ орган; всеки случаен или неправомерен достъп; както и всяка молба, получена директно от субектите на данните, без да отговаря на тази молба, освен ако не е бил другояче упълномощен да го направи. В подписаният анекс ясно е разписана отговорността на износителя и вносителя на данните, която поемат по отношение на спазване на клаузите, залегнали

в него. Разписано е и приложимото право или това е правото на страната износител на данните, а именно: законодателството в сферата на защита на личните данни на Република България.

Неразделна част от анекса е и Приложение № 1, което съдържа следната информация относно трансфера:

1. Категории субекти на прехвърлените лични данни - Деца, вписани в регистрите за осиновяване, за които са предоставени данни на износителя на данни от компетентните осиновителни власти;

2. Категории данни - име, дата на раждане, социална информация, информация за развитието и други данни, съдържащи се в доклада за детето, изготвен съгласно чл. 16 от Хагската конвенция от компетентния Централен орган;

3. Износител на данни - Акредитирана организация за посредничество при международни осиновявания - лиценз № 102/15.03.2010 г. и лицензиран администратор на лични данни с номер на лиценза 22247/11.11.2009 г. и имаща всички съответни права и задължения да работи като такава организация/ администратор, в съответствие със законовите разпоредби.

4. Вносител на данни - Агенция за осиновяване „Чилдрен‘с Хаус Интернешънъл“ -американска акредитирана организация за посредничество при международни осиновявания в съответствие с разпоредбите на Хагската конвенция от 29.05.1993 г.

Национална асоциация „Семейство“ е сдружение, регистрирано като юридическо лице с нестопанска цел (ЮЛНЦ) за извършване на общественополезна дейност с решение на Софийски градски съд, регистрирано с фирмено дело № 7489/2003г., БУЛСТАТ 131113627 и е вписано в Регистъра за ЮЛНЦ към Министерство на правосъдието (МП).

Национална асоциация „Семейство“ е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД и продала заявление с вх.№ 58792 за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. и в това си качество е подала Заявление за регистрация. Обявени са три регистъра: клиенти; специалисти; регистър на деца, вписани в регистрите по чл. 83 СК, за които Национална асоциация „Семейство“ е получила официална информация от Министерство на правосъдието. Заявена е и възможността за предоставяне на данни в други държави, в това число и САЩ, по отношение на данните в регистъра на деца, вписани в регистрите по чл. 83 СК, за които Национална асоциация „Семейство“ е получила официална информация от Министерство на правосъдието.

Сдружението има издадено от КЗЛД удостоверение за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с идентификационен номер №22247.

Във връзка с множество постъпили искания от акредитирани организации, осъществяващи дейност по международно осиновяване за получаване на разрешение от Комисията за защита на личните данни за предоставяне на лични данни в държави членки на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство и трети страни, във връзка с осъществяваната от тях дейност, КЗЛД на свое редовно заседание, проведено на 14 юли 20 Юг. (Протокол № 26), разгледа въпроса относно режима за предоставяне на лични данни от страна на акредитирани организации на територията на Република България към държави членки на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство и трети страни, във връзка с осъществяване на дейност по международно осиновяване. Произнасянето на Комисията по отношение на трансферите на лични данни към САЩ, извършвани във връзка с дейности по международно осиновяване, е, че акредитираните организации в Република България следва да включат в договорите със съответните акредитирани организации на територията на САЩ ангажимент за спазване на стандартни договорни клаузи, приети с Решение на Комисията на европейските общности от 15 юни 2001 година относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО (нотифицирано под номер С(2001) 1539), изменено и допълнено с Решение от 27 декември 2004 година за изменение на Решение 2001/497/

ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни (нотифицирано под номер С(2004) 5271). В този случай приложение ще намери разпоредбата на чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД, т.е. Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, се е задължила, съгласно сключен договор, да спазва определени стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита на данните.

Във връзка с горното и на основание чл. 35 и чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация във връзка с чл. 36а, ал. 4, т.2 и чл.36а, ал.6 т.3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Разрешава предоставянето на лични данни от страна на Национална асоциация „Семейство“ към акредитирана организация на територията на Съединените американски щати - Агенция за осиновяване „Чилдрен‘с Хаус Интернешънъл“ - американска акредитирана организация за посредничество при международни осиновявания за периода на действие на сключения договор за сътрудничество в областта на международните осиновявания и допълнителното споразумение към него с включени Стандартни договорни клаузи за целите на член 26(2) от Директива 95/46/ЕС за пренос на лични данни до обработващите данни, установени в трети държави, в рамките на срока, за който Национална асоциация „Семейство“ е получила разрешение от Министерство на правосъдието за осъществяване на посредническа дейност при международни осиновявания и в нормативно установения за тези цели обем.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд - гр. София в 14 / четиринадесет/ дневен срок след получаването му

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № 3082/2011г. гр. София, 10.08.2011г.

ОТНОСНО: *Приложението на Закона за защита на личните данни при провеждане на всички видове избори*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 03.08.2011 г. (Протокол № 34), разгледа становище с рег. № 3082/12.07.2011 г., относно приложението на Закона за защита на личните данни при провеждане на всички видове избори.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

КЗЛД в началото е сезирана с искане, рег. № 2741/16.06.2011г. от г-жа К.М. - Председател на Централната избирателна комисия по чл. 23 от Изборния кодекс и с искане с рег. № 2576/07.06.2011 г. от независимия кандидат за президент на Република България при избори за президент и вицепрезидент 2011 г. – г-жа М.И.К., относно приложението на Закона за защита на личните данни при провеждането на избори. КЗЛД се произнесе със становища по поставените актуални въпроси на основание чл. 10, ал. 1 т. 4 от Закона за защита на личните данни. Независимо от това, на проведените заседания на КЗЛД на 14.06.2011 г. (Протокол № 25) и на 22.06.2011 г. (Протокол № 26) при тяхното обсъждане, КЗЛД взе решение да изрази официално становище със задължителни указания по отношение обработването на лични данни при провеждане на всички видове избори. Комисията за защита на личните данни счита, че произнасянето с такова принципно становище ще способства за унифициране на правилата при обработване на личните данни в изборния процес и указанията на КЗЛД могат да се превърнат в неразделна част от вътрешните правила на администраторите на лични данни – участници в изборния процес.

Изборният кодекс определя организацията и реда за произвеждане на избори за народни представители, президент и вицепрезидент на републиката, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници, кметове на общини и кметства, както и условията за избиране на членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници, кметове на общини и кметства. Съгласно чл. 14 от Изборния кодекс, за провеждане на изборите се назначават:

1. **Централна избирателна комисия** – за цялата страна при провеждане на всички видове избори, включително и за гласуването извън страната при избори за народни представители, президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България;
2. **Районни избирателни комисии** – за всеки многомандатен избирателен район при провеждане на избори за народни представители, както и за всеки район според районирането на територията на страната при последните избори за народни представители, при провеждане на избори за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България;
3. **Общински избирателни комисии** – за всяка община при провеждане на избори за общински съветници и кметове;
4. **Секционни избирателни комисии** – за всяка избирателна секция при всички видове избори, включително подвижни секционни избирателни комисии при гласуване с подвижни избирателни урни.

В изпълнение на своите законоустановени правомощия, Централната избирателна комисия, Районните избирателни комисии, Общинските избирателни комисии и Секционните избирателни комисии осъществяват обработване на лични данни, като видът, целите и средствата за това обра-

ботване са определени в Изборния кодекс. В същото време са налице и други субекти, извън така посочените, които също имат нормативно установено задължение да обработват определен обем от лични данни във връзка с провеждането на избори. Такива са инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс, които могат да бъдат регистрирани за всички видове избори, политическите партии, които осъществяват обработване на лични данни на основание чл.82, ал.3, т.7 и чл.89, ал.3, т.11 от Изборния кодекс, както и Главна дирекция „Гражданска администрация и административно обслужване” в Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Всички те (с изключение на секционните избирателни комисии) имат качеството на администратори на лични данни и обработват лични данни в хода на изборния процес в изпълнение на нормативно установено задължение - Изборния кодекс.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

Целта на Закона за защита на личните данни е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Въпреки че обработването на личните данни на всички субекти, участващи в изборния процес (ЦИК, районните, общинските и секционните избирателни комисии, ГРАО, политически партии и инициативни комитети) е в изпълнение на тяхно нормативно установено задължение, произтичащо от Изборния кодекс, за тях не отпадат задълженията и отговорностите по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В чл.2, ал.2 от ЗЗЛД са регламентирани принципите, които следва да се спазват при обработване на данните от всички субекти, участващи в изборния процес, а именно:

- да обработват данните законосъобразно и добросъвестно;
- да събират данните за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели;
- данните да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
- данните да бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
- данните да се заличават и коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
- да поддържат данните във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват.

В допълнение на изложеното, всеки администратор е длъжен да обработва личните данни законосъобразно при наличие на поне едно от алтернативно регламентираните условия за допустимост на обработването по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. В конкретния случай, личните данни се обработват в изпълнение на нормативно установено задължение по чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с Изборния кодекс.

Законът за защита на личните данни въвежда в задължение на администратора на лични данни (регистриран в КЗЛД или освободен от регистрация от КЗЛД, каквито са инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс) да предприеме технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение и разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В тази връзка и на основание чл. 23, ал.4 от ЗЗЛД конкретните мерки следва да бъдат определени с инструкция на съответния администратор на лични данни.

За защита правата на физическите лица и недопускане неправомерни действия при обработването на техните лични данни, както и с цел уеднаквяване на мерките за защита на данните при произвеждането на всички видове избори, е необходимо да бъдат дадени задължителни указания

на администраторите на лични данни - участници във всички видове избори във връзка със задължението за регистрация в КЗЛД, правилата за обработване на лични данни и мерките за защита, които следва да се предприемат.

1.Относно задълженията на администраторите на лични данни, участници в изборния процес

Във връзка с конституиране на фигурата на администратор на лични данни следва да се има предвид, че такива са Централната изборителна комисия, Районните изборителни комисии, Общинските изборителни комисии и инициативните комитети. В същото време, администратори на лични данни се явяват и политическите партии, които осъществяват политическа дейност и участват във всички видове избори самостоятелно или в коалиция с други партии. За всички администратори на лични данни възниква задължението да се регистрират в Комисията за защита на личните данни по реда на чл.17, ал.1 от ЗЗЛД, с изключение на инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс, които КЗЛД освободи от задължение за регистрация със свое решение, прието на редовно заседание на 22.06.2011 г. (Протокол № 26). Следва да се има предвид, че освобождаването на даден администратор от задължение за регистрация не изключва изпълнението на всички други негови задължения, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

Съгласно чл. 109, ал.3, 113, ал.1, чл.119, ал.3 и чл. 125, ал.3 от Изборния кодекс членът на инициативния комитет обработва и предоставя лични данни при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и носи отговорност като администратор по смисъла на чл.3, ал.2 от Закона за защита на личните данни. В тази връзка, всеки член на инициативен комитет има задължение да информира лицата, чиито лични данни събира, за целите на обработване на данните в конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи на лицата, чиито лични данни и подписи се събират, следва да е предоставена информация за правото на достъп до техни лични данни и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни. За улеснение изпълнението на задължението за предоставяне на информация, тази информация може да бъде разгласена на гражданите по подходящ начин, напр. чрез съответни информационни табла или брошури, разположени на местата на събиране на подписката.

2. Относно обема и обработването на личните данни на изборителите

Всеки администратор на лични данни (вкл. тези, които са освободени от задължение за регистрация в КЗЛД - инициативни комитети по чл.96 от Изборния кодекс) е длъжен да обработва и предоставя лични данни само в конкретния обем, изрично посочен в Изборния кодекс и за конкретната цел, регламентирана в Изборния кодекс (произвеждането на избори).

2.1.1 Централна изборителна комисия:

В изпълнение на своите правомощия по чл.26 от Изборителния кодекс, ЦИК води регистри на партиите и коалициите от партии за всички видове избори, регистри на инициативните комитети при избори за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България, както и регистри на кандидатите за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България. Регистрира и обявява партии и коалиции от партии за участие във всички видове избори, както и регистрира инициативни комитети за участие в изборите за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България и им издава удостоверения. Регистрира и обявява кандидатските листи на партиите, коалициите от партии и инициативните комитети при избори за президент и ви-

цепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България.

Съгласно чл.26 от Изборния кодекс ЦИК обработва лични данни във връзка и относно:

- членовете на РИК, ОИК и СИК извън страната, както и техни резервни членове, както и членове на СИК в случаите, в които съответната РИК, ОИК не ги е назначила в срок;
- лица, подали жалби срещу решения и действия на РИК, ОИК и СИК извън страната;
- регистрираните кандидатски листи;
- данни, вписани в съответните протоколи.

2.1.2 Районни изборителни комисии:

Съгласно чл.29 от Изборния кодекс районните изборителни комисии регистрират и обявяват инициативни комитети за участие в изборите за народни представители и им издават удостоверения. Регистрират и обявяват кандидатските листи на партиите, коалициите от партии и инициативните комитети при избори за народни представители. Регистрират застъпници на кандидатите и им издават удостоверения.

В този случай те обработват лични данни във връзка и относно :

- членовете, вкл. резервните, на секционните изборителни комисии;
- регистрираните кандидатски листи;
- застъпници;
- лица, подали жалби срещу решения и действия на СИК;
- данни, вписани в съответните протоколи.

2.1.3 Общински изборителни комисии:

На основание чл. 33, ал.1 от Изборния кодекс общинските изборителни комисии регистрират и обявяват инициативни комитети за участие в изборите за общински съветници и кметове, регистрират и обявяват кандидатските листи на партиите, коалициите от партии и инициативните комитети при избори на общински съветници и кметове, регистрират застъпници на кандидатите.

Предвид това те обработват лични данни във връзка и относно:

- членовете, вкл. резервните, на секционните изборителни комисии;
- регистрираните кандидатски листи;
- застъпници;
- лица, подали жалби срещу решения и действия на СИК;
- данни, вписани в съответните протоколи.

2.1.4 Партии:

В изпълнение на чл. 76, ал.1 от Изборния кодекс всяка партия може да участва във всеки отделен вид избори самостоятелно или в коалиция от партии с други партии. При избори за народни представители, за президент и вицепрезидент на Републиката, за членове на Европейския парламент от Република България, за кметове и общински съветници, във връзка с регистрацията на съответната партия за участие в изборите, тя трябва да представи списък, съдържащ имената, единния граждански номер и саморъчен подпис на не по-малко от 7000 избиратели, подкрепящи регистрацията; при избори за членове на Европейския парламент от Република България регистрацията на партията може да бъде подкрепена и от избиратели - граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, като в списъците се посочват имената, номерът на удостоверението за пребиваване и датата

на регистрацията, посочена в него, и подпис.

Предвид горното, политическите партии, като администратори на лични данни, обработват следния обем от лични данни в хода на изборния процес : имена, ЕГН и подпис на български граждани или граждани на друга държава-членка на ЕС.

2.1.5 Инициативни комитети за издигане независими кандидати за президент и вице-президент на републиката:

Инициативните комитети за издигане независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката обработват:

1. Имената, единния граждански номер и постоянния адрес на кандидатите на президент и вицепрезидент на Република България при избори за президент и вицепрезидент 2011 г, както и данни на членовете на инициативния комитет.
2. Имената, единните граждански номера и подписите най-малко на 7000 избиратели, подкрепящи издигането на кандидатите за президент и вицепрезидент на Република България.

2.1.6 Инициативни комитети за издигане независими кандидати за народни представители:

Инициативните комитети за издигане независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката обработват:

1. Имената, единния граждански номер и постоянния адрес на съответния кандидат.
2. Имената, единните граждански номера, постоянния адрес и подписите на не по-малко от 3 на сто, но не повече от 5000 избиратели с постоянен адрес на територията на района, подкрепящи издигането на кандидата.

2.1.7 Инициативни комитети за издигане независими кандидати за членове на Европейския парламент от Република България:

Инициативните комитети за издигане независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката обработват:

1. Имената, единния граждански номер и постоянния адрес (адрес на пребиваване) на съответния кандидат.
2. Данни за не по-малко от 7000 избиратели, като за избирателите български граждани това са имена и единен граждански номер, а за гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, имащи статут на постоянно или продължително пребиваващи у нас - имена, личен номер, номер на личната карта или паспорта, номер на удостоверение за пребиваване и датата на регистрацията, посочена в него.

2.1.8 Инициативни комитети за издигане независими кандидати за кметове и общински съветници:

Инициативните комитети за издигане независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката обработват:

1. Имената, единния граждански номер и постоянния адрес (настоящ адрес или адрес на пребиваване) на кандидата.

2. Данни за избирателите български граждани - имената, постоянен адрес в общината, съответно в кметството, единен граждански номер, както и данни за гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, имащи статут на постоянно или продължително пребиваващи у нас - имена, личен номер, номер на личната карта или паспорта, номер на удостоверението за пребиваване и датата на регистрация, посочена в него, и адреса на пребиваване в съответната община или кметство.

3. Относно предприемането на технически и организационни мерки за защита на данните

Обработването на лични данни на лица във връзка с провеждането на избори налага стриктно спазване на императивните изисквания на ЗЗЛД от всички администратори на лични данни. Ввеждането на строга организация при събирането на личните данни е важна предпоставка за законсъобразното им обработване. Поради това е необходимо предприемането на съответни мерки за изпълнение както на задълженията на администраторите на лични данни, така и за осигуряване на безпрепятственото упражняване на правата на гражданите.

Във връзка с това е необходимо следното:

3.1. При организирането на подписка, да бъдат предприети необходимите технически и организационни мерки, така че да може да се удостовери по безспорен начин пред кой член на инициативен комитет, даден избирател е положил своя подпис с цел подкрепа за участие на независим кандидат в изборите.

3.2. С цел гарантиране на правото на информираност на гражданите, е необходимо посредством образците на изборни книжа или чрез информация, предоставяна и огласявана по друг начин от членовете на инициативни комитети, на гражданите да бъде предоставяна информацията относно конкретната цел, за която се събират личните им данни, на кого ще се предоставят данните и за какъв срок ще бъдат съхранени.

3.3. Администраторите на лични данни – участници в изборния процес, са длъжни да предприемат съответни технически мерки, така че събраните лични данни по безспорен начин да бъдат отнесени (или да бъдат част от) към съответните изборни книжа и да не се създава възможност за физическото им отделяне от съдържанието на тези книжа.

3.4. Във връзка със законовата възможност един избирател да участва само в една подписка на инициативен комитет, съответните инициативни комитети и техните членове трябва да предприемат технически и организационни мерки за предотвратяване участието на един избирател повече от един път в подписка, организирана от един и същи инициативен комитет.

3.5. Обработването от администраторите лични данни (в това число подписки) не могат да бъдат копирани, изменяни, разкривани, разпространявани, или използвани за каквато и да е друга дейност и цел, различна от участие в изборите.

3.6. Обработването от политическите партии и от инициативните комитети лични данни, в случаите, когато не бъдат събрани законоустановения брой подписи от избиратели с цел регистриране на кандидатски листи, следва да бъдат унищожени. Унищожаването на данните трябва да бъде удостоверено с Протокол, подписан от всички членове на инициативния комитет.

3.7. Предприетите технически и организационни мерки от политическите партии и от инициативните комитети следва да включват конкретни мерки относно начина по пренасянето и предаването на събраните от тях подписки на Централната избирателна комисия, съответно на районните и общинските избирателни комисии за конкретните избори.

3.8. Централната избирателна комисия, районните и общинските избирателни комисии следва да предприемат технически и организационни мерки за защита на данните при предаването на подписките на политическите партии и на инициативните комитети на Главна дирекция “Гражданска регистрация и административно обслужване” и на нейните териториални звена към Министерството

на регионалното развитие и благоустройството.

3.9. Съхраняването на личните данни от Централната изборителна комисия, от районните и общинските изборителни комисии следва да се осъществява само в законоустановените за това срокове съобразно изискванията на Изборния кодекс.

3.10. Всеки администратор на лични данни – участник в изборния процес, следва да регламентира конкретните мерки и средства за защита на личните данни със своя инструкция съгласно чл.23, ал.4 от Закона за защита на личните данни и съобразно установените минимални изисквания по чл. 3, ал. 3 от Наредба № 1 от 7 февруари 2007г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 и т.5 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Всеки инициативен комитет и член на такъв комитет трябва да предприеме мерки, за да гарантира изпълнението на своето задължение за предоставяне на информация на гражданите относно целите на обработване на данните, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни. Тази информация може да бъде разгласена на гражданите по подходящ начин, напр. посредством текст в образците на изборни книжа или чрез съответни информационни табла или брошури, разположени на местата на събиране на подписката.

2. Всеки администратор на лични данни - участник в изборния процес може да обработва лични данни само в конкретния обем, изрично посочен в Изборния кодекс, съобразно неговите функции и за конкретната цел, регламентирана в Изборния кодекс (произвеждането на избори).

3. Администраторът на лични данни трябва да предприеме технически и организационни мерки за защита на данните, както следва:

3.1. Установяване по безспорен начин пред кой член на инициативен комитет, даден изборител е положил своя подпис с цел подкрепа на участие на независим кандидат в изборите.

3.2. Събраните лични данни трябва по безспорен начин да бъдат отнесени (или да бъдат част от) към съответните изборни книжа и да не се създава възможност за физическото им отделяне от съдържанието на тези книжа.

3.3. Предотвратяване участието на един изборител повече от един път в подписа, организирана от един и същ инициативен комитет.

3.4. Обработваните лични данни (в това число подписки) да не бъдат копирани, изменяни, разкривани, разпространявани, или използвани за каквато и да е друга дейност и цел, различна от участие в изборите.

3.5. Съхраняването на личните данни от Централната изборителна комисия, от районните и общинските изборителни комисии следва да се осъществи само в законоустановените за това срокове съобразно изискванията на Изборния кодекс.

4. Обработваните от политическите партии и от инициативните комитети лични данни, в случаите, когато не бъдат събрани законоустановения брой подписи от изборители с цел регистриране на кандидатски листи, трябва да бъдат унищожени. Унищожаването на данните трябва да бъде удостоверено с Протокол, подписан от всички членове на инициативния комитет.

5. Всеки администратор на лични данни – участник в изборния процес, трябва да регламентира конкретните мерки и средства за защита на личните данни със своя инструкция съгласно чл.23, ал.4

от Закона за защита на личните данни и съобразно установените минимални изисквания по чл. 3, ал. 3 от Наредба № 1 от 7 февруари 2007г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

6. В инструкцията по т. 5 следва да залегнат всички мерки, описани по т.1 - 5 от настоящото становище, вкл. мерки относно начина по пренасянето и предаването на подписките на Централната изборителна комисия, съответно на районните и общинските изборителни комисии за конкретните избори, респ. предаването на информация на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" и на нейните териториални звена към Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 2741/2011г.
гр. София, 30.06.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег. № 2741/16.06.2011г. от г-жа К.М. - Председател на Централната изборителна комисия по чл.23 от Изборния кодекс за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) по приложението на Закона за защита на личните данни*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 22.06.2011 год. (Протокол № 26), разгледа искане с рег. №2741/16.06.2011г. от г-жа К.М. - Председател на Централната изборителна комисия по чл.23 от Изборния кодекс за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) по приложението на Закона за защита на личните данни.

Фактическа обстановка:

На основание чл.23, ал.1 и §13, ал.1 от Изборния кодекс с Указ № 78 от 15.04.2011г. на Президента на Република България (обн. ДВ, бр.32 от 19.04.2011г.) е назначена Централна изборителна комисия за провеждане на всички видове избори за срок 5 години. С решение на Народното събрание от 15 юни 2011г. е определена дата 23 октомври 2011г. за провеждане на избори за президент и вицепрезидент на Република България. С Указ №146/20.06.2011г. на Президента на Република България (обн. ДВ, бр.47 от 20.06.2011г.) за насрочване на избори за общински съветници и кметове на общини и кметства е определена същата дата 23 октомври 2011г. за тяхното провеждане. В изпълнение на своите правомощия по чл.26 от Изборния кодекс, Централната изборителна комисия извършва обработване на лични данни на основание чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни – наличие на нормативно установено задължение. Във връзка с провеждането на изборите за президент и ви-

цепрезидент на Република България и за общински съветници и кметове през настоящата 2011г. и с цел спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни при обработване на личните данни от компетентните лица, Председателят на Централната изборителна комисия - г-жа К.М. е сезирала Комисията за защита на личните данни за изразяване на становище с конкретни въпроси по приложението на Закона за защита на личните данни, структурирани тематично както следва:

1. Централната изборителна комисия за избиране на народни представители в 40-Народно събрание, назначена с Указ № 111 от 28.04.2009г. на Президента на Република България (обн. ДВ, бр.33 от 30.04.2009г.), е регистрирана и вписана в Регистъра на администраторите на лични данни с Протокол №16 от 04.05.2009г. В тази връзка, какво е становището на Комисията за защита на личните данни, относно необходимостта от регистрация на Централната изборителна комисия за провеждане на всички видове избори през своя мандат 2011г. - 2016г. по смисъла на чл.17 от Закона за защита на личните данни.

2. Централната изборителна комисия по чл.23 от Изборния кодекс, изпълнява функциите на досегашните изборителни комисии по отменените съгласно §9 от Преходните и заключителни разпоредби на Изборния кодекс: Закон за избиране на народни представители, Закон за избиране на членове на Европейския парламент от Република България и Закон за местните избори. В тази връзка е отправена молба до Комисията за защита на личните данни за предоставяне на информация за Централните изборителни комисии по посочените отменени закони като администратори на лични данни.

3. За провеждане на изборите за президент и вицепрезидент на Република България и за общински съветници и кметове през 2011г. ще бъдат назначени общински изборителни комисии във всяка община, както и секционни изборителни комисии за всяка секция в страната и в чужбина. В рамките на своите правомощия, те ще извършват обработване на лични данни, поради което е отправена молба до Комисията за указания, относно това дали е необходимо те да бъдат регистрирани като администратори на лични данни.

4. Съгласно чл.112, ал.2, т.2 и чл.125, ал.2 от Изборния кодекс, инициативните комитети за издигане и регистриране на независими кандидати за президент и вицепрезидент на Република България и за общински съветници и кметове събират и обработват лични данни на граждани, участващи в съответната подписка. Съгласно чл.113, ал.1 и чл.125, ал.3 от Изборния кодекс членовете на инициативния комитет обработват лични данни при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и носят отговорност като администратор. В тази връзка се иска становище на Комисията за защита на личните данни, относно необходимостта от регистриране на инициативните комитети за издигане независими кандидати за участие в предстоящите избори за президент и вицепрезидент на Република България и за общински съветници и кметове, както и начинът на регистриране: поотделно всеки член на инициативния комитет или всеки инициативен комитет следва да се регистрира като администратор на лични данни.

5. Съгласно чл.12 от Изборния кодекс, Централната изборителна комисия утвърждава образците на изборните книжа за всички видове избори. В тази връзка е отправено питане до Комисията за защита на личните данни, дали е необходимо да бъде включен тест в образците на изборните книжа, като заявления и декларации, съгласно който всеки заявител или декларатор - изборител, представител на политическа партия или коалиция или на инициативен комитет, кандидат, дава своето съгласие личните му данни да бъдат обработени, като се има предвид, че обработването е в изпълнение на нормативно установено задължение по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни.

Правен анализ :

1.Относно необходимостта от регистрация на Централната изборителна комисия като администратор на лични данни:

Съгласно чл.14, т.1 от Изборния кодекс за провеждане на избори се назначава Централна

избирателна комисия - за цялата страна при провеждане на всички видове избори, включително и за гласуването извън страната при избори за народни представители, президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България. На основание чл.23, ал.1 от Изборния кодекс, Централната избирателна комисия се назначава с указ на президента на републиката за срок от 5 години след консултации и по предложение на парламентарно представените партии и коалиции и на партиите и коалициите от партии, които имат членове на Европейския парламент, но не са парламентарно представени. Нейните правомощия са детайлно разписани в чл.23 от Изборния кодекс, като тя следи за прилагането на кодекса на територията на страната, осъществява методическо ръководство и упражнява контрол върху дейността на избирателните комисии и др.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът, на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени.

Предвид това и в изпълнение на своите законоустановени правомощия, Централната избирателна комисия се явява администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД- администратор, чиито вид, цели и средства за обработване се определят със закон. В това си качество за нея възниква задължението да се регистрира в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към Комисията за защита на личните данни.

Не може да се приеме, че е налице правоприемство между Централната избирателна комисия (ЦИК) и другите такива комисии, създавани с отменените Закон за избиране на народни представители, Закон за избиране на членове на Европейския парламент от Република България, Закон за местните избори и Закон за избиране на президенти и вицепрезидент на републиката. В тази връзка ЦИК не може да се ползва от регистрацията на други избирателни комисии по отменените закони, въпреки че, като цяло, тя осъществява функциите на несъществуващите към момента избирателни комисии, създадени по посочените по-горе отменени закони.

До приемането на Избирателния кодекс в страната са били назначавани следните избирателни комисии:

- На основание Закона за местните избори, с Указ от 05.08.1999 г. е назначена Централна комисия за местни избори. Посочената комисия има регистрация по БУЛСТАТ – 130078881 и като принадлежност е посочена администрацията на президента на Република България.

- На основание чл. 24, ал. 2 от Закона за местните избори, с Указ № 306 от 08.08.2003 г. е назначена Централна избирателна комисия за местни избори на 26 октомври 2003 г. Указът е обнародван в ДВ, бр. 71 от 12 август 2003 г.

- На основание чл. 24, ал. 2 и ал. 3 от Закона за местните избори, с Указ № 233 от 01.08.2007 г. е назначена Централна избирателна комисия за местни избори на 28 октомври 2007 г., Указът е обнародван в ДВ, бр. 63 от 3 август 2007 г.

- На основание чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 5, ал. 2 от Закона за избиране на народни представители, с Указ № 78 от 13.04.2005 г. е назначена Централна избирателна комисия за провеждане на избори за народни представители на 25 юни 2005 г. Указът е обнародван в ДВ, бр. 33 от 15 април 2005 г.

- На основание чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 5, ал. 2 от Закона за избиране на народни представители, с Указ № 111 от 28.04.2009 г. е назначена Централна избирателна комисия за провеждане на избори за народни представители на 5 юли 2009 г. Указът е обнародван в ДВ, бр. 33 от 30 април 2009 г.

- На основание чл. 12, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 3 от Закона за избиране на членове на

Европейския парламент от Република България, с Указ № 76 от 13.03.2007 г. е назначена Централна изборителна комисиия за провеждане на избори за членове на Европейския парламент от Република България на 20 май 2007 г. Указът е обнародван в ДВ, бр. 23 от 16 Март 2007 г.

- На основание чл. 12, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 3 от Закона за избиране на членове на Европейския парламент от Република България, с Указ № 83 от 03.04.2009 г. е назначена Централна изборителна комисиия за произвеждане на избори за членове на Европейския парламент от Република България на 7 юни 2009 г. Указът е обнародван в ДВ, бр. 25 от 3 Април 2009г.

- На основание чл.86, ал.1 от Конституцията на република България и чл. 5 от Закона за избиране на президент и вицепрезидент на републиката, Решение на 39-то Народното събрание от 20 септември 2010г. е избрана Централна изборителна комисиия за произвеждане на изборите за президент и вицепрезидент на Република България. Решението е обнародвано в ДВ, бр.82 от 25 септември 2010г.

- На основание чл.86, ал.1 от Конституцията на република България и чл. 5 от Закона за избиране на президент и вицепрезидент на републиката, Решение на 40-то Народното събрание от 10 август 2006г. е избрана Централна изборителна комисиия за провеждане на изборите за президент и вицепрезидент на Република България. Решението е обнародвано в ДВ, бр.67 от 18 август 2006., изм. ДВ, бр. 74 от 8 септември 2006г.

Горепосочените изборителни комисиии са назначавани на самостоятелно правно основание, без в акта за назначаването им, или в съответния нормативен акт, да е посочено, че последващите комисиии са правоприменици на предходните. В допълнение, повечето изборителни комисиии са назначавани за провеждането на конкретни избори с посочване и на конкретна дата. С оглед изложеното следва изводът, че тези изборителни комисиии са назначавани *ad hoc*.

Предвид горното, Централната изборителна комисиия по чл.23 от Изборния кодекс, назначена с Указ № 78 от 15.04.2011г. на Президента на Република България за провеждане на всички видове избори за срок 5 години, следва да се регистрира в Комисията за защита на личните данни като нов правен субект. В тази връзка тя, в качеството си на администратор на лични данни, е длъжна да подаде заявление за регистрация по чл.17, ал.1 от ЗЗЛД в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри и документи по образец, утвърден от КЗЛД. Заявлението за регистрация съдържа следната информация: 1.Данните, идентифициращи администратора на лични данни и неговия представител, ако има такъв; 2. Целите на обработване на личните данни; 3. Категориите физически лица, чиито данни се обработват, и категориите данни, отнасящи се до тях; 4. Получателите или категориите получатели, на които личните данни могат да бъдат разкрити; 5. Предлагащото предоставяне на данни в други държави; 6. Общото описание на мерките, предприети съгласно чл.23 от ЗЗЛД, позволяващо изготвянето на предварителна оценка на тяхната целесъобразност.

При подаването на заявлението за регистрация на ЦИК в КЗЛД следва да се има предвид, че наименованието, съдържанието и начинът на обработване на видовете регистри с лични данни се определят от самия администратор (в случая от ЦИК). Съгласно дефиницията, дадена в §1, т.2 от ЗЗЛД, "Регистър на лични данни" е всяка структурирана съвкупност от лични данни, достъпна по определени критерии, централизирана, децентрализирана или разпределена на функционален или географски принцип. Всеки администратор на лични данни, в зависимост от организацията на дейността си, декларира толкова регистри с лични данни, колкото обработва. В конкретния случай видовете регистри с лични данни, които ЦИК следва да поддържа, произтичат от нейните правомощия по чл. 26 от Изборния кодекс. Администраторът е задължен да поддържа подадената в КЗЛД информация в актуално състояние, като уведомява Комисията за всяка промяна на данните преди нейното извършване съгласно разпоредбите на чл.18, ал.3 от Закона за защита на личните данни.

2. Относно поисканата информация за Централните изборителни комисии по отменените Закон за избирание на народни представители, Закон за избирание на членове на Европейския парламент от Република България и Закон за местните избори, в качеството им на администратори на лични данни:

При направена справка в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри към Комисията за защита на личните данни е установено, че съгласно Протокол №16/04.05.2005г. е извършена регистрация на Централната изборителна комисия за провеждане на избори за народни представители на 05.07.2009г. по отменения Закон за избирание на народни представители на основание §9, т.1 от Изборния кодекс. Няма налични данни относно заявените от ЦИК регистри, нито информация относно изпълнението на даденото задължително предписание във връзка с обособяването на регистри. Няма данни за извършена регистрация на Централните изборителни комисии по отменените Закон за избирание на членове на Европейския парламент от Република България, Закон за местните избори и Закон за избирание на президент и вицепрезидент на републиката.

3. Относно необходимостта от регистрация на общинските и секционните изборителни комисии като администратори на лични данни в КЗЛД:

Съгласно чл.14 от Изборния кодекс, за провеждане на изборите, освен Централна изборителна комисия, се назначават: 1. Районни изборителни комисии – за всеки многомандатен изборителен район при провеждане на избори за народни представители, както и за всеки район според районирането на територията на страната при последните избори за народни представители, при провеждане на избори за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България; 2. Общински изборителни комисии – за всяка община при провеждане на избори за общински съветници и кметове; 3. Секционни изборителни комисии – за всяка изборителна секция при всички видове избори, включително подвижни секционни изборителни комисии при гласуване с подвижни изборителни урни.

На основание чл.26 от Изборния кодекс, част от правомощията на Централната изборителна комисия включват и дейностите по назначаването на районните изборителни комисии, общинските изборителни комисии, секционните комисии извън страната, секционните изборителни комисии в страната, в случаите, когато районната или общинската изборителна комисия не ги е назначила в определения срок, осъществяването на методическо ръководство и упражняването на контрол върху дейността на всички изборителни комисии, както и контролът по прилагането на Изборния кодекс на територията на страната и в изборителните секции извън страната.

Общинските изборителни комисии обработват лични данни в изпълнение на своите законоустановени правомощия по чл.33, ал.1 от Изборния кодекс, като назначават и освобождават членовете на секционните изборителни комисии, регистрират и обявяват инициативни комитети за участие в изборите за общински съветници и кметове, регистрират и обявяват кандидатските листи на партиите, коалициите от партии и инициативните комитети при избори на общински съветници и кметове, регистрират застъпници на кандидатите. Предвид горното и с оглед на това, че видовете регистри с лични данни, които следва да се поддържат във връзка с изборния процес от страна на общинските изборителни комисии, са изрично нормативно определени, се установява, че те се явяват самостоятелни администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал.2 от ЗЗЛД. Става въпрос за администратори, чиито вид, цели и средства за обработване на лични данни са определени в закон – Изборния кодекс.

Що се отнася до секционните изборителни комисии в страната и извън страната, то те се явяват обработващи лични данни спрямо съответната общинска изборителна комисия, респ. ЦИК. Във връзка с това, отношенията между администратора (ЦИК, общинска изборителна комисия) и обработващия лични данни (секционните комисии) са уредени с нормативен акт по смисъла на чл.24, ал.4 от Закона за защита на личните данни. Следва да се има предвид, че обработващият лични данни, както и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или обработващия, което

има достъп до лични данни, може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон не е предвидено друго.

Във връзка с изложеното и на основание чл.17, ал.1 от Закона за защита на личните данни, общинските изборителни комисии, в качеството си на администратори на лични данни, имат задължение за подаване на заявление за регистрация по образец, утвърден от КЗЛД. Подаването на заявлението може да стане по пощата, на място в приемната на КЗЛД или чрез електронната система e-RALD през сайта на КЗЛД.

4. Относно необходимостта и начина на регистриране на инициативните комитети, респ. техните членове като администратор на лични данни:

Съгласно чл.96 от Изборния кодекс в изборите за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България, за народни представители и за общински съветници и кметове могат да участват инициативни комитети, регистрирани в съответните изборителни комисии. Във връзка с това, на основание чл. 109, ал.3, 113, ал.1, чл.119, ал.3 и чл. 125, ал.3 от Изборния кодекс, членът на инициативния комитет обработва и предоставя лични данни при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и носи отговорност като администратор по смисъла на чл.3, ал.2 от Закона за защита на личните данни. По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът, на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени.

В конкретния казус Инициативният комитет в неговата цялост, а не неговите членове, се явява администратор на лични данни, чиито вид, цели и средства за обработване се определят със закон (в Изборния кодекс). Препратката в горепосочените текстове от Изборния кодекс към ЗЗЛД, по своята правна същност, е фикция, посредством, която членовете на инициативния комитет се приравняват на администратори на лични данни по отношение носенето на отговорност по ЗЗЛД.

Обработването на личните данни съгласно дефиницията, дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Действията по събиране, записване и съхраняване на лични данни на граждани, участващи в подписка за издигане на кандидати за президент и вицепрезидент, както и за общински съветници и кметове, съставляват обработване на лични данни съгласно горепосочената дефиниция.

От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, "специфични признаци" са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

На основание чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

- 1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото

лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предвид гореизложеното, за Инициативните комитети е налице нормативно установено задължение за обработване на лични данни на основание Изборния кодекс във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни.

По принцип, съгласно чл.17, ал.1 от Закона за защита на личните данни, всеки администратор на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри при КЗЛД преди започване обработването на лични данни. Законът за защита на личните данни обаче дава възможност на КЗЛД да освободи, по нейна преценка, от задължение от регистрацията администратори, когато обработването на данни от тях не застрашава правата и законните интереси на физическите лица, чиито данни се обработват. Следва да се има предвид, че инициативните комитети събират и обработват лични данни на граждани, в изпълнение на изискванията на закона, за точно определен период от време в рамките на срока по чл. 97, ал. 5 от Изборния кодекс. Комисията за защита на личните данни, като взе предвид, че обработването на данните се осъществява за срок не по-дълъг от шест месеца, като отчете доброволния характер на участие на граждани в подписки и факта, че целите и средствата за обработване на лични данни от инициативните комитети са нормативно определени, на свое заседание на 22.06.2011г., взе решение за освобождаване от задължение за регистрация като администратори на лични данни на инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс.

Следва да се има предвид, че освобождаването от регистрацията **не изключва** изпълнението на всички други задължения на администратора на лични данни, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

5. Относно включването на текст в образците на изборни книжа (като декларации и заявления), които Централната избирателна комисия утвърждава, според който всеки заявител или декларатор (избирател, представител на политическа партия или коалиция или на инициативен комитет, кандидат) дава своето съгласие личните му данни да бъдат обработвани:

Обработването на личните данни на всички субекти, участващи в изборния процес (вкл. ЦИК, общинските и секционните избирателни комисии, ГРАО, политически партии и инициативни комитети) е в изпълнение на тяхно нормативно установено задължение, произтичащо от Изборния кодекс. Предвид това и с оглед на обстоятелството, че за да е законосъобразно обработването на лични данни по смисъла на ЗЗЛД е достатъчно да е налице само едно от алтернативно регламентиранията условия за допустимост на обработването по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, в конкретния случай не е задължително да се търси съгласие от физическите лица във връзка с провеждането на изборния процес.

Безспорно, при участието на едно лице в подписка за издигане на кандидатури, се поставя въпросът за съгласието на това лице за обработване на негови лични данни. Следва да се има предвид,

че по отношение формата на съгласието, като едно от алтернативните условия за допустимост на обработването, в действащата нормативна уредба в сферата на защитата на личните данни в Република България няма изрично изискване за писмена форма. С факта на участие в подписка и изразяване на подкрепа, дадено лице конклюдентно дава своето съгласие за обработване на неговите лични данни за съответните цели. В този смисъл е например разпоредбата на чл. 11, ал.2 от Закона за политическите партии.

Независимо от това, по преценка на съответния администратор на лични данни (в случая ЦИК) в образците на изборните книжа може да бъде включен текст относно даването на съгласие на физическите лица за обработване на техни лични данни във връзка с изборния процес. Във всички случаи обаче, с цел защита на правата на физическите лица, от текста на съответните изборни книжа следва да е ясно по категоричен начин за какви цели се събират съответните техни лични данни, като бъдат предприети и съответни технически мерки, така че личните данни да бъдат част от съответните книжа, като не се създава възможност за физическото им отделяне от съдържанието на книгата.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Централната избирателна комисия по чл.23 от Изборния кодекс е администратор на лични данни на основание чл.3, ал.2 от ЗЗЛД и за нея възниква задължението да се регистрира в Комисията за защита на личните данни по реда на чл.17, ал.1 от ЗЗЛД. Поради това, че тя не е правоприемник на Централните комисии по отменения Закон за избиране на народни представители, Закон за избиране на членове на Европейския парламент от Република България и Закон за местните избори и Закон за избиране на президент и вицепрезидент на републиката, тя следва да се регистрира като нов самостоятелен субект, различен от тях.

2. Общинските избирателни комисии са самостоятелни администратори на лични данни на основание чл.3, ал.2 от ЗЗЛД и за тях възниква задължението да се регистрират в Комисията за защита на личните данни по реда на чл.17, ал.1 от ЗЗЛД.

3. Секционните избирателни комисии се явяват обработващи лични данни по смисъла на чл.24, ал.1 от ЗЗЛД и техните правоотношения с администратора на лични данни (Централната избирателна комисия и общинските избирателни комисии) са уредени с нормативен акт – Изборния кодекс. Централната избирателна комисия, респ. общинските избирателни комисии, може да заявят пред Комисията за защита на личните данни секционните избирателни комисии като регистър с лични данни.

4. На основание чл. 109, ал.3, 113, ал.1, чл.119, ал.3 и чл. 125, ал.3 от Изборния кодекс във връзка с чл.3, ал.2 от Закона за защита на личните данни, при издигането на кандидатури от инициативен комитет, администратор на лични данни се явява самият инициативен комитет, а не неговите членове. Всеки член на инициативен комитет е приравнен на администратор на лични данни по отношение носенето на отговорност по ЗЗЛД.

5. На основание чл.17а, ал.2 от Закона за защита на личните данни със свое решение от редовно заседание на 22.06.2011г. (Протокол № 26) Комисията за защита на личните данни освободи от задължение за регистрация всички инициативни комитети по чл. 96 от Изборния кодекс. Освобождаването от регистрация обаче не изключва изпълнението на всички други задължения на администратора на лични данни, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

6. По преценка на администратора на лични данни по т.1, в изборните книжа може да фигурира изричен текст относно съгласието на физическите лица за обработване на техни лични

данни, въпреки че наличието на нормативно установено задължение за обработване на лични данни от страна на всички участници в изборния процес е достатъчно условие за допустимост на обработването на лични данни. Необходимо е обаче от текста на образците на изборни книжа да става ясно по категоричен начин за какви цели се събират лични данни от физическите лица, както и да бъдат предприети съответни технически мерки, така че личните данни по безспорен начин да бъдат отнесени (или да бъдат част от) към съответните изборни книжа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 2576/2011г.
гр. София, 30.06.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег.№ 2576/07.06.2011г. от независимия кандидат за президент на Република България при избори за президент и вицепрезидент 2011г. – г-жа М.Щ.К. за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно приложението Закона за защита на личните данни във връзка с чл.113, ал.1 от Изборния кодекс*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовни заседания, проведени на 15.06.2011г. (Протокол № 25) и 22.06.2011 год. (Протокол №26), разгледа искане с рег.№ 2576/07.06.2011г. от независимия кандидат за президент на Република България при избори за президент и вицепрезидент 2011г. – г-жа М.Щ.К. за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно приложението Закона за защита на личните данни във връзка с чл.113, ал.1 от Изборния кодекс.

Фактическа обстановка :

Във връзка с провеждането на предстоящите избори за президент и вицепрезидент на Република България през 2011г., г-жа М.К. е издигната като кандидат за президент от инициативен комитет на избирателите на основание чл. 98, ал.1 от Изборния кодекс. Във връзка с разпоредбата на чл.113, ал.1 от Изборния кодекс, съгласно която членът на инициативния комитет по чл.112, ал.2, т. 2 от Изборния кодекс обработва и предоставя лични данни при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и носи отговорност като администратор по смисъла на чл.3, ал.2 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД е сезирана, относно приложението и изискванията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) в конкретния случай. В искането до КЗЛД са поставени следните въпроси за изразяване на становище по чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД : 1. Следва ли всеки член на инициативен комитет по чл.112, ал.2, т.2 от Изборния кодекс, който обработва лични данни и носи отговорност като администратор по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД да бъде регистриран поот-

делно; 2. В случай, че по т.1 следва да се осъществи регистрацията, какъв е редът за регистрацията и какви данни/документи трябва да представи лицето – администратор за целите на регистрацията; 3. Необходимо ли е наименованието на всеки конкретен регистър да съдържа името на конкретните кандидати за президент и вицепрезидент; 4. Могат ли след приключване на изборите съответните членове на инициативния комитет да заличат незабавно своята регистрация; 5. В какъв срок след приключване на изборите трябва да се съхраняват личните данни; 6. Следва ли инициативният комитет по чл.112, ал.2, т.2 от Изборния кодекс да се регистрира самостоятелно като администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД; 7. По какъв точно ред следва да се осъществи регистрацията и какви точно данни/документи трябва да бъдат представени пред КЗЛД; 8. В случай, че в хода на изборите бъдат установени/извършени нарушения/или бъдат допуснати грешки във връзка с поставените въпроси, какъв е редът за тяхното отстраняване.

Правен анализ :

Съгласно чл.76, ал.4 от Изборния кодекс, инициативните комитети за издигане на независими кандидати могат да се създават и участват във всеки отделен вид избори. С оглед конкретния казус, при избори за президент и вицепрезидент на Република България, в изборите участват инициативните комитети, регистрирани в Централната избирателна комисия (чл.96, т.1 от Изборния кодекс). Създаването, представителството и редът за регистриране на инициативните комитети за издигане на кандидати за президент и вицепрезидент на Република България са регламентирани в чл.97, ал.2 - ал.12 от Изборния кодекс. В тази връзка, инициативният комитет се създава с не по-малко от 21 избиратели с постоянен адрес на територията на страната. Всеки избирател може да участва в един инициативен комитет. Членовете на инициативния комитет определят с решение лицето, което да го представлява. Инициативният комитет представя в Централната избирателна комисия (ЦИК) заявление за регистрация по чл.97, ал.7 от Изборния кодекс, подписано от всички членове на инициативния комитет, не по-късно от 60 дни преди изборния ден при избори за президент и вицепрезидент на Република България. Към заявлението се прилагат нормативно регламентирани документи в чл.97, ал.8 от Изборния кодекс, които се проверяват от ЦИК преди извършване на регистрацията/на отказ от регистрацията. Във връзка със своите правомощия, ЦИК води регистри на инициативните комитети при избори за президент и вицепрезидент съгласно разпоредбата на чл.26, ал.1, т.9 от Изборния кодекс. Съгласно изложеното в искането, инициативният комитет на избирателите за издигане на г-жа Меглена Кунева за независим кандидат за президент на Република България при избори за президент и вицепрезидент 2011г. е в процедура на подготовка по задължителната регистрация в ЦИК.

• Относно определянето на администратора на лични данни и обработването на лични данни във връзка с издигането на кандидатурата:

На основание чл.112, ал.1 и ал.2 от Изборния кодекс, кандидатите за президент и вицепрезидент на Република България могат да бъдат предложени за регистриране само от един инициативен комитет на избирателите. Регистрацията се осъществява от ЦИК с обща кандидатска листа след представяне на предложение от инициативния комитет с имената, единния граждански номер и постоянния адрес на кандидатите; предложението се подписва от представляващото инициативния комитет лице; към предложението на инициативния комитет се прилага банков документ за внесен депозит и списък с имената, единните граждански номера и подписите най-малко на 7000 избиратели, подкрепящи издигането на кандидатите, положени пред член на инициативния комитет, като всеки избирател може да участва само в една подписка. Във връзка с това, на основание чл.113, ал.1 от Изборния кодекс, членът на Инициативния комитет по чл.112, ал.2, т.2 обработва и предоставя лични данни при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и носи отговорност като администратор по смисъла на чл.3, ал.2 от Закона за защита на личните данни. По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който

обработка лични данни, видът, на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени. В конкретния казус инициативният комитет в неговата цялост, а не неговите членове, се явява администратор на лични данни, чиито вид, цели и средства за обработване се определят със закон (в Изборния кодекс). Препратката в чл. 113, ал.1 от Изборния кодекс към ЗЗЛД е по своята правна същност фикция, посредством която членовете на инициативния комитет се приравняват на администратори на лични данни по отношение носенето на отговорност по ЗЗЛД.

Обработването на личните данни съгласно дефиницията, дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Действията по събиране, записване и съхраняване на лични данни на граждани, участващи в подписка за издигане на кандидати за президент и вицепрезидент, съставляват обработване на лични данни съгласно горепосочената дефиниция.

От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Обемът данни, които ще бъдат обработвани по чл.113, ал.1 от Изборния кодекс, включва две основни групи:

1. Имената, единния граждански номер и постоянния адрес на кандидатите на президент и вицепрезидент на Република България при избори за президент и вицепрезидент 2011г, както и данни на членовете на инициативния комитет.

2. Имената, единните граждански номера и подписите най-малко на 7000 избиратели, подкрепящи издигането на кандидатите за президент и вицепрезидент на Република България.

Горепосочените две групи данни са в обем, достатъчен, за да идентифицира съответните физически лица, поради което те се явяват „лични данни“ съгласно законовата дефиниция в ЗЗЛД и попадат под режима на защитата на личните данни.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора

на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предвид гореизложеното, за инициативния комитет на избирателите за издигане независимия кандидат за президент на Република България – г-жа М.Щ.К. при избори за президент и вицепрезидент 2011г. е налице нормативно установено задължение за обработване на лични данни на основание чл.113, ал.1 от Изборния кодекс във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни.

• **Относно освобождаването на инициативните комитети от задължение за регистрация като администратори на лични данни:**

По принцип, съгласно чл.17, ал.1 от Закона за защита на личните данни, всеки администратор на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри при КЗЛД преди започване обработването на лични данни. Заявлението за регистрация съдържа следната информация: 1. Данните, идентифициращи администратора на лични данни и неговия представител, ако има такъв; 2. Целите на обработване на личните данни; 3. Категориите физически лица, чиито данни се обработват, и категориите данни, отнасящи се до тях; 4. Получателите или категориите получатели, на които личните данни могат да бъдат разкрити; 5. Предлагащото предоставяне на данни в други държави; 6. Общото описание на мерките, предприети съгласно чл.23 от ЗЗЛД, позволяващо изготвянето на предварителна оценка на тяхната целесъобразност.

Администраторът може да започне обработване на данните след подаване на заявлението за регистрация, освен когато е декларирал обработване на т.нар. данни под особен режим (чл.5, ал.1), в който случай Комисията за защита на личните данни задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра по чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД. В тази хипотеза, администраторът не може да започне обработването на данните, преди да е вписан в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД или преди да изпълни задължителните предписания на комисията.

Законът за защита на личните данни дава възможност на КЗЛД да освободи, по нейна преценка, от задължение от регистрация администратори, когато обработването на данни от тях не застрашава правата и законните интереси на физическите лица, чиито данни се обработват. Следва да се има предвид, че инициативните комитети събират и обработват лични данни на граждани, в изпълнение на изискванията на закона, за точно определен период от време в рамките на срока по чл. 97, ал. 5 от Изборния кодекс. С оглед на това, че обработването на данните се осъществява за срок не по-дълъг от шест месеца, като отчете доброволния характер на участие на граждани в подписки и взе предвид факта, че целите и средствата за обработване на лични данни от инициативните комитети са нормативно определени, Комисията за защита на личните данни, на свое заседание на 22.06.2011г., взе решение за освобождаване от регистрация като администратори на лични данни на инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс.

Следва да се има предвид, че освобождаването от регистрация **не изключва** изпълнението на всички други задължения на администратора на лични данни, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

• **Относно задълженията на администратора на лични данни, вкл. задължението за определяне на регистри с лични данни:**

В Закона за защита на личните данни са регламентирани принципите, които следва да спазват при обработване на данните и задълженията на администраторите на лични данни. Всеки администратор е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, а именно:

- да ги обработва законосъобразно и добросъвестно;
- да ги събира за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработва допълнително по начин, несъвместим с тези цели;
- да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
- да бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
- да се заличават и коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
- да ги поддържа във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват.

Законът за защита на личните данни въвежда в задължение на администратора на лични данни (регистриран в КЗЛД или освободен от регистрация) да предприема технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение и разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Съгласно чл. 23, ал.4 от ЗЗЛД и чл. 3, ал. 3 от Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни лицата, мерките и средствата за защита на лични данни се определят с инструкция на администратора на лични данни. В този документ администраторът на лични данни е длъжен да регламентира конкретните мерки и средства за защита на лични данни, които той предприема съобразно установените минимални изисквания в Наредба № 1. Именно в инструкцията всеки администратор на лични данни (независимо дали е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри при КЗЛД или е освободен от задължение за регистрация), в зависимост от дейността си и вида на данните – предмет на обработване, следва да разпише толкова регистри с лични данни, колкото обработва. Наименованието, съдържанието и начинът на обработване на поддържаните регистри се определят от самия администратор на лични данни. При дефинирането на броя и наименованието на регистрите следва да се има предвид дефиницията, дадена в §1, т.2 от ЗЗЛД за «Регистър на лични данни». Това е всяка структурирана съвкупност от лични данни, достъпна по определени критерии, централизирана, децентрализирана или разпределена на функционален или географски принцип. Броят на регистрите се определя съобразно обработвания обем от данни и целите на обработването.

Съгласно чл.25 от ЗЗЛД, след постигане целта на обработване на личните данни, администраторът е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това КЗЛД, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването. След постигане целта на обработване на личните данни администраторът ги съхранява само в предвидените в закон случаи. В тази връзка, целите на обработването и сроковете за съхраняване на личните данни в изложения казус се подчинява на целите и сроковете, определени в Изборния кодекс. На практика с представянето на Централната изборителна комисия (ЦИК) на списъка с имената, единните граждански номера и подписите най-малко на 7000 избиратели, подкрепящи издигането на кандидатите, което е задължителен елемент от регистрацията на кандидатите за президент и вицепрезидент съгласно чл.112 от Изборния кодекс, отпада необходимостта и правното основание за обработване на събраните лични данни от администратора на лични данни (инициативния комитет). С представянето на списъка на ЦИК той ги прехвърля на друг администратор на лични данни в изпълнение на свое нормативно установено задължение.

Що се отнася до евентуални нарушения в хода на изпълнение на законовите изисквания, следва да се има предвид, че в правомощията на КЗЛД е извършването на проверки на администраторите на лични данни, издаването на задължителни предписания и налагането на временна забрана за обработване на лични данни. Администраторът има задължение да уведомява КЗЛД за всяка промяна на данните, заявени от него при регистрацията му, преди нейното извършване. В случаите, когато такава промяна е предвидена в закон, уведомяването се извършва в 7-дневен срок от влизането в

сила на съответния закон. Отделните състави на административни нарушения са разписани в глава Осма на ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. На основание чл. 113, ал.1 във връзка с чл.112, ал.2, т.2 от Изборния кодекс и чл.3, ал.2 от Закона за защита на личните данни, администратор на лични данни се явява самият инициативен комитет на избирателите за издигане на г-жа М.К. за независим кандидат за президент на Република България при избори за президент и вицепрезидент 2011г. , а не неговите членове. Всеки член на инициативен комитет е приравнен на администратор на лични данни по отношение носенето на отговорност по ЗЗЛД.

2. На основание чл.17а, ал.2 от Закона за защита на личните данни със свое решение от редовно заседание на 22.06.2011г. (Протокол № 26) Комисията за защита на личните данни освободи от задължение за регистрация всички инициативни комитети по чл. 96 от Изборния кодекс, вкл. администратора по т.1. Освобождаването от регистрация обаче не изключва изпълнението на всички други задължения на администратора на лични данни, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

3. След постигане целта на обработване на личните данни (събирането на лични данни във връзка с подписка за издигане на кандидати за президент и вицепрезидент от инициативен комитет в хода на изборния процес) администраторът на лични данни е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това КЗЛД, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването. Администраторът може да съхранява данните и след постигане на тази цел, само ако това е предвидено в закон. В конкретния случай, след представянето в Централната избирателна комисия (ЦИК) на списъка с имената, единните граждански номера и подписите най-малко на 7000 избиратели, подкрепящи издигането на кандидатите, което е задължителен елемент от регистрацията на кандидатите за президент и вицепрезидент съгласно чл.112 от Изборния кодекс, отпада правното основание за обработване и съхраняване на събраните лични данни от страна на администратора по т.1.

4. При установяване на нарушения или на допуснати грешки в хода на изборите, и при осъществяване на своята контролна дейност, Комисията за защита на личните данни има правомощия да издаде задължителни предписания във връзка със защитата на личните данни, да наложи временна забрана за обработването на данни (след предварително уведомяване на съответния администратор на лични данни), или да наложи административни наказания по глава осма от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 2223/2011 г.
гр. София, 22.06.2011 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище относно възможността за пренос на лични данни в хипотезата на изпращане на готови български лични документи на заявители, живеещи в чужбина, чрез куриерска фирма или по пощата*

Във връзка с поставени от Министерството на външните работи въпроси относно създаване на улеснения за българските граждани в чужбина при получаването на издадени български лични документи, Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с искане от председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията г-жа Ц.М. за становище относно възможността за пренос на лични данни в хипотезата на изпращане на готови български лични документи на заявители, живеещи в чужбина, чрез куриерска фирма или по пощата.

Фактическа обстановка:

Понастоящем съществува практика български лични документи и други официални документи, издадени на български граждани в чужбина, да бъдат пренасяни от територията на Република България до територията на съответната друга държава, оформени като дипломатическа поща. С цел облекчаване на процедурата по административно обслужване на българските граждани в чужбина и създаване на удачен механизъм за бързото пренасяне на такива документи в момента се използват и/или анализират опциите за използване на командирска поща, командировани дипломатически служители или сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги. В хода на обсъжданията по намиране на най-удачен избор измежду тези варианти е подвигнат въпросът за възможността по този начин да бъдат пренасяни документи, съдържащи лични данни.

Правен анализ :

I. Правна уредба на издаването, ползването и съхраняването на български лични документи

Условията и реда за издаване, ползване и съхраняване на българските лични документи е предмет на регламентация в Закона за българските лични документи (ЗБЛД) и Правилника за издаване на българските лични документи (Правилника). Съгласно чл.2 от ЗБЛД българските лични документи са собственост на държавата.

На българските граждани се издават следните документи за самоличност : лична карта; паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност; свидетелство за управление на моторно превозно средство. На българските граждани могат да се издават и следните документи за самоличност, заместващи паспорта: временен паспорт; служебен открит лист за преминаване на границата; временен паспорт за окончателно напускане на Република България.

Разпоредбата на чл. 16 от ЗБЛД предвижда българските лични документи да съдържат следните задължителни лични данни : имена; дата на раждане; единен граждански номер (личен номер или личен номер за чужденец); пол; гражданство. Освен тези данни, в паспорта, служебния, дипломатическия и моряшкия паспорт и военната карта за самоличност се съдържат и биометрични данни на лицето (изображението на лицето на гражданина и пръстовите му отпечатаци, които се

използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност).

А. Подаване на заявления за издаване на български лични документи

Съгласно чл. 17, ал.1 от ЗБЛД за издаване на български лични документи лицата подават заявление по образец до компетентните органи. По правило, освен в изрично предвидени в закон случаи, лицето трябва да се яви лично пред съответния компетентен орган и да подпише заявлението си в присъствието на упълномощено длъжностно лице, което сменя и биометрични данни в предвидените от закона случаи.

В чл. 7, ал.1 от правилника подробно са разписани компетентните органи, пред които се подават заявления за издаване на български лични документи в зависимост от съответния вид на личния документ. Съгласно чл. 10, ал.1 от правилника при подаване на заявлението заявителят следва да положи подпис под снимката в присъствието на длъжностното лице, т.е. подписът се полага от лицето лично. Разписани са специални разпоредби относно изискванията за полагане на подпис от незрящи, лица с увреждания на горните крайници и неграмотни. Аналогични са изискванията за лично полагане на подпис и при получаване на български личен документ или при отказ да бъде издаден такъв документ. В тези случаи обаче е възможно заявителят или упълномощен от него представител да попълни собственоръчно на указаното място в заявлението имената си, дата и място на получаване на документа или отказа и да положи подпис пред длъжностното лице. В случаите, в които заявлението за издаване на български личен документ е подадено по електронен път, законът изисква получаването на документа да става лично.

Във връзка с подаването на заявления и тяхното получаване от български граждани, живеещи предимно в чужбина, ЗБЛД и Правилникът разписват специални правила. Съгласно чл. 21, ал.1 от правилника българските граждани, които пребивават в чужбина, могат да подават заявление за издаване на лична карта, паспорт и за подмяна на свидетелство за управление на МПС в съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина. Предвидено е в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, в които има техническа възможност, длъжностните лица при приемане на заявлението за издаване на лична карта и свидетелство за управление на МПС да заснемат с цифрови устройства подписа и лицето на заявителя, а за паспорти - подписа, лицето и пръстовите отпечатъци на заявителя. Длъжностните лица в дипломатическото или консулското представителство на Република България в чужбина, в което е прието заявлението, въвеждат личните данни от него, информация за приложените документи, подписа и снимката, респ. пръстовите отпечатъци на заявителя в автоматизирана информационна система и регистрират заявлението по съответния ред.

Искането за издаване на съответния документ се изпраща в Дирекция „Български документи за самоличност” – МВР, респ. в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при СДВР, по електронен път чрез защитена комуникационна връзка, а по отношение заявления за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство (МПС) – чрез МВнР. В срок до 5 работни дни съответният компетентен орган на МВР, по електронен път връща отговор до дипломатическото или консулското представителство на Република България в чужбина относно съответствието на попълнените данни в заявлението с тези в Националния автоматизиран информационен фонд „Национален регистър на българските лични документи“ (НАИФ „НРБЛД“) и възможността за издаване на съответния документ. При съответствие на данните искането се регистрира като прието заявление за персонализиране на личната карта, паспорт или свидетелство за МПС.

В случай на несъответствие на попълнените в заявлението данни с тези в НАИФ „НРБЛД“, е разписано изискване за изпращане по електронен път на указания за тяхното отстраняване до съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България и уведомяване на заявителя за това, както и действията, които следва да се предприемат в случай, че липсва техническа възможност за заснемане с цифрови устройства на подписа и лицето, респ. и пръстовите отпечатъци на заявителя.

Във връзка с издаването на български лични документи по заявления, приети в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, §5, ал.2 от Правилника дава възможност на министъра на вътрешните работи и министъра на външните работи да издават съвместни указания относно издаването на български лични документи по такива заявления.

Б. Получаване на издадени документи

По отношение получаването на вече издаден документ правилникът (чл.50, ал.1) предвижда персонализираният документ за самоличност на български граждани да се получава лично от заявителя, от упълномощено от него лице - след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно, или от лице, посочено от заявителя в заявлението при подаването му, и:

1. попълване на съответното поле за получаване в заявлението;
2. връщане на предходния документ за самоличност от същия вид, ако има такъв, или подаване на искане за задържане на предходен документ.

Правилникът определя и лицата, които имат право да получат персонализирани документи за самоличност на малолетните, непълнолетните и на поставените под запрещение лица - български граждани. Право да получават тези документи имат родител, настойник, попечител, упълномощено от тях лице - след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно, или лице, посочено от родител, настойник или попечител в заявлението пред длъжностното лице при подаването му. В случаите, когато персонализираният български личен документ е издаден на основание на заявление, подадено по електронен път или в случаите, в които законът допуска едно лице да не се яви лично при подаване на заявление, е въведено изискване персонализираният български личен документ да се получи лично.

Длъжностното лице, което връчва българския личен документ, сверява данните от заявлението с данните от документа и удостоверява съответствието им с подпис в заявлението. В тази връзка в Инstrukция № Из-417 от 10.03.2010 г. за организацията и технологията на работа в структурите на МВР при издаване на български лични документи е разписано, че при осъществяване на дейност „Връчване на персонализираните български лични документи“ лицето удостоверява самоличността си и представя регистрационния талон. Служителят връчва новия български личен документ на лицето, което полага подпис в разпечатката. Служителят се подписва в разпечатката, където автоматично са нанесени неговите имена.

В. Пренасяне на български лични документи

В Правилника за издаване на българските лични документи са уредени някои хипотези на пренасяне на заявления или български лични документи в чужбина и връщане на такива документи в Република България от и до съответното дипломатическо или консулско представителство.

1. Пренасяне по служебен път или чрез сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги

Възможност за пренасяне на заявления или издадени български лични документи по служебен път или чрез сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги е разписана в следните хипотези :

- 1.1. когато в дипломатическите или консулските представителства на Република България в чужбина са подадени заявления за издаване на лична карта и свидетелство за управление на МПС, но няма техническа възможност за заснемане с цифрови устройства на подписа и лицето на заявителя, респ. и пръстовите отпечатъци на заявителя. В тези случаи изпращането на подадените заявления е възможно само по служебен път или чрез куриерска фирма.

1.2. когато вече са издадени от Дирекция „Български документи за самоличност“ - МВР, респ. Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, персонализираните лични карти, паспорти и свидетелства за управление на МПС. В тези случаи те се изпращат чрез МВНР до съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина, което има задължение да уведоми писмено заявителя за издадения му документ в срок до 7 работни дни.

1.3. При подаване на заявление за бързо издаване на лична карта, което може да стане и в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина. В тези случаи препращането по сертифицирана фирма е алтернативен начин за изпращане, наред със служебното препращане, и се отнася само до случаите на подмяна на документи.

Съгласно разпоредбите на правилника използване на сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги, в хипотезите, разгледани по-горе, е допустимо в случаите, в които в страната на пребиваване се предлага услугата „препращане чрез куриерска фирма“, заявителят е поискал ползването на тази услуга и е заплатил за нея.

2. Пренасяне с дипломатическа поща

2.1. При констатирани несъответствия на данните в заявлението с тези в НАИФ „НРБЛД“ и изпратени указания за тяхното отстраняване. В тези случаи е въведено задължение за дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина да изпрати съответните документи - предмет на несъответствието, с първата дипломатическа поща в рамките на три месечен срок от уведомяване на заявителя за несъответствията.

2.2. При настъпване на събития и факти, които налагат връщането на български лични документи на органа, който ги е издал. В този случай дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина са длъжни да уведомяват компетентните органи на МВР за настъпването на тези събития и факти, не по-късно от 7 работни дни, след като те са им станали известни, и да изпратят с първата дипломатическа поща получените български лични документи на органите, които са ги издали.

2.3. При изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ. В тези случаи пребиваващите на територията на друга държава граждани са длъжни да подадат в срок до 3 дни писмена декларация по образец в най-близкото дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина, което изпраща копие от нея в срок до 7 дни чрез МВНР на ДБДС - МВР. Оригиналът на декларацията се изпраща с първата дипломатическа поща.

Г. Мерки за защита

По отношение мерките за защита на данните, съхранявани в информационните фондове за българските лични документи от случайно или неразрешено унищожаване, както и при случайно загубване и неразрешен достъп, изменение или разпространение, ЗБЛД въвежда изискване да се вземат специални осигурителни мерки в съответствие със Закона за защита на личните данни и с Конвенция № 108 на Съвета на Европа от 28.01.1981 г. за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, съставена в Страсбург на 28 януари 1981 г., ратифицирана със закон (ДВ, бр. 56 от 2002 г.) (ДВ, бр. 26 от 2003 г.) по ред, утвърден от Министерския съвет.

В допълнение към мерките за защита по отношение на информационните фондове законът въвежда задължение за гражданите, притежатели на български лични документи, да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване, като разписва и това, че налагането на ограничения, свързани с ползване и съхранение на български лични документи, следва да бъдат уредени със закон.

II. Съответствие със Закона за защита на личните данни

Съгласно чл. 2, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфични признаци по смисъла на § 1, т.16 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. При анализ на разпоредбите на ЗЗЛД и ЗБЛД се установява, че за целите на ЗБЛД законодателят е въвел самостоятелна дефиниция на понятието „лични данни“. Съгласно нея лични данни са всяка информация относно определено физическо лице. Това определение е много по-широко като обхват от определението по ЗЗЛД и включва всякаква информация, касаеща определено лице, независимо дали е в обем, достатъчен, за да го идентифицира пряко или непряко. По този начин, с въвеждането на специална дефиниция по смисъла на ЗБЛД, много по-голям обем от данни относно едно лице попадат под режима за защита на личните данни.

Може да се приеме, че действията по предаване на български лични документи или други документи, съдържащи лични данни, респ. тяхното пренасяне от територията на Република България до територията на друга държава, съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на определението по §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Съгласно него „обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез **предаване**, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В случая, както Законът за българските лични документи, така и Правилникът за издаване на българските лични документи са разписали задължения на Министерството на външните работи и на дипломатическите и консулските представителства по участие в процедурата по издаване на български лични документи, вкл. за изпращане на подадени заявления за издаване на документи и персонализирани български лични документи. Касае се за нормативно установено задължение за

министерството на външните работи в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД. Що се отнася до предвидената в правилника възможност за изпращане на заявления и български лични документи посредством сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги, то това е допустима опция в случаите, в които правилникът изрично е разписал това. В случаите, в които законодателят изрично е предвидил дадени документи да бъдат пренасяни чрез дипломатическа поща, без да е дадена възможност за алтернативно използване на сертифицирана куриерска фирма, то съответните документи следва да бъдат пренасяни само по дипломатически канали. В хипотезите, в които законодателят е допуснал пренасянето на документи да стане алтернативно чрез сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги или по служебен път, въпрос за преценка от администратора на лични данни (МВнР) е във всеки отделен случай кой конкретен начин за пренасяне да избере. Доколкото няма изрично разписана дефиниция на понятието „по служебен път“, то би могло да се приеме, че това е начин, различен от дипломатическата поща и сертифицираната куриерска фирма.

Правилникът за издаването на българските лични документи допуска използването на сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги, само ако в страната на пребиваване се предлага услугата „препращане чрез куриерска фирма“, заявителят е поискал ползването на тази услуга и е заплатил за нея. Осъществяването на тази услуга на практика е поставено в зависимост от изискванията на местното законодателство в приемащата държава и съгласието на съответното лице. В случай, че е допустимо от местното законодателство и е налице съгласие на лицето по смисъла на §1, т. 13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, използването на този начин на пренасяне е допустим и законосъобразен. „Съгласие на физическото лице“ по ЗЗЛД е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Следва да се има предвид, че съгласието на физическото лице е едно от алтернативно дадените основания за допустимост на обработването на лични данни по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Съгласно разписаната дефиниция в ЗЗЛД, за да се приеме за съгласие, волеизявлението на физическото лице трябва да е:

- свободно изразено-предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;
- недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждаат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;
- конкретно – т.е. съгласието следва да бъде предоставено за обработване на лични данни от конкретно лице за конкретни цели;
- информирано – лицето, чиито данни са предмет на обработване, следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни;
- предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Въпреки че ЗЗЛД не въвежда изискване съгласието на лицата да е дадено в писмен вид, в конкретния случай няма пречка съгласието на съответните физически лица, чиито заявления или лични документи са предмет на пренасяне от сертифицирана куриерска фирма, да бъде облечено в писмена форма с цел установяване неговото наличие по безспорен начин, още повече, че лицето поема финансовите тежести във връзка с преноса на документи.

Законът на защита на личните данни (чл.23) въвежда задължение за всеки администратор на

лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Специални мерки за защита следва да бъдат предприети, когато обработването включва предаване на данните по електронен път. Мерките трябва да са съобразени със съвременните технологични постижения и осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. Минимално необходимите технически и организационни мерки са разписани в Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Наредбата има за цел да осигури адекватно ниво на защита на личните данни в поддържаните регистри с лични данни чрез осигуряване на минимално необходимите технически и организационни средства и мерки.

В наредбата са разписани правата и задълженията на администраторите на лични данни, съдържанието на правилата за сигурност, които всеки администратор е длъжен да приеме и прилага. В нея обаче няма изрични правила относно пренасянето на лични данни или на документи, съдържащи лични данни. Предвид това пренасянето на български лични документи или други документи, съдържащи лични данни, чрез сертифицирана куриерска фирма, по пощата или по служебен път (напр. чрез командировани дипломатически служители), е предмет на мерки за защита, които в конкретния случай следва да бъдат предприети от министерството на външните работи в качеството му на администратор. Поради това, че услугата „препращане чрез куриер“ е предмет на двустранна договореност между министерството на външните работи, респ. съответното дипломатическо или консулско представителство и съответната куриерска фирма, именно в договора за извършване на куриерската услуга следва да залегнат определени мерки за защита на данните, за да бъде отговорено на изискванията на ЗЗЛД. Ако е абсолютно задължително изискване фирмите, предоставящи куриерски услуги, да имат право да отварят и проверяват пратката по съображения за сигурност или при форсмажорни обстоятелства, и това е абсолютно задължително условие, за да предоставят съответната куриерска услуга, то в договора трябва изрично да бъде регламентирано правото им да извършват само и единствено тези действия. Необходимо е ясно да бъде разписано, че съответният куриер няма право да извършва каквито и да било действия по обработване на съответните лични данни в документа (съгласно дефиницията за обработване по ЗЗЛД), освен действия по проверка на съдържанието на пратката по съображения за сигурност или при форсмажорни обстоятелства. Нещо повече, при стартирането на съответните процедури по избор на куриерска фирма, министерството на външните работи следва да изисква от кандидатите, като необходимо условие за участие в процедурата и сключването на договор, наличието на удостоверение за администратор на лични данни, издадено от КЗЛД на съответния кандидат за извършване на куриерските услуги. Това е важна гаранция за спазването на императивните изисквания на Закона за защита на личните данни във връзка със задължението за регистрация на администраторите на лични данни.

Друго важно условие, за да бъде законосъобразно пренасянето на лични данни, е при транспортиране на пратката до адреса на получателя, на съответния куриер да бъде вменено в задължение да я предостави само на изрично посочения на пратката получател. От гледна точка на защитата на личните данни е изключително важно да има идентичност между лицето, чиито документи (съдържащи негови лични данни или за което се отнасят документите) се пренасят и лицето, което фактически получава пратката. Предвид това е необходимо в съответния договор между министерството на външните работи, респ. дипломатическото или консулското представителство, и сертифицираната куриерска фирма да бъдат разписани задължения за куриерите в изложения по-горе смисъл.

Що се отнася до възможността за пренасяне на лични документи по служебен път и предвид това, че липсва законова дефиниция на това понятие, няма пречка във вътрешен акт (инструкция, вътрешни правила, заповед) на министерството на външните работи (дипломатическото или консулското представителство) да бъдат разписани конкретни задължения за длъжностните лица, които ще пренасят съответните документи, за да се гарантира физическата и персоналната защита на документите с лични данни.

Независимо от горното и въпреки, че личните документи съдържат лични данни, при преценката и използването на възможността за изпращане на документи по служебен път или чрез сертифицирана куриерска фирма следва да се отчита задължително обстоятелството, че съгласно закона за българските лични документи, тези документи са собственост на държавата.

С цел облекчаване на българските граждани в процедурата по тяхното административно обслужване, вкл. при издаването на лични документи, е необходимо да се има предвид, че изискването за удостоверяване на самоличността на лицето пред съответните органи във връзка с издаването на български лични документи се прилага само по отношение подаването на заявление за издаване на документи. Що се отнася до получаването на издадени документи, то получаването също е лично, но по изключение, когато заявлението е било подадено лично – това може да стане и от упълномощено лице - след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, посочено от заявителя в заявлението при подаването му.

Предвид това няма правна пречка от позицията на защитата на личните данни българските граждани, пребиваващи в чужбина, да упълномощават други лица да получават съответните техни документи, тъй като това упълномощаване би имало значението на съгласие по ЗЗЛД.

По въпроса дали и други документи, съдържащи лични данни, различни от български лични документи, могат да бъдат пренасяни по пощата или чрез сертифицирана куриерска фирма, следва да се прилага съответната правна уредба, приложима към издаването, ползването и съхраняването на такива документи. В случай, че такава изрична правна уредба липсва или няма конкретни правила във връзка с преноса на документи, няма пречка те бъдат пренасяни по пощата или чрез сертифицирана фирма за куриерски услуги, но само при наличие на съгласие за това от конкретното лице, за което се отнася съответния документ.

При извършената служебна справка в КЗЛД се установява, че Министерството на външните работи е вписано в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри в КЗЛД с идентификационен номер 53271. Завени за поддържане са 6 броя регистри с лични данни, като отношение към конкретния казус има регистър „Консулски отношения”. Администраторът е декларирал пред КЗЛД, че в този регистър се обработват лични данни с цел консулско обслужване на български и чужди граждани. Като едно от нормативните основания за обработването е посочен Законът за българските лични документи. Заявено е, че данните се събират от самите физически лица, за които се отнасят и има тяхното изрично съгласие. Предвидено е високо ниво на защита на обработваните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Заявления за издаване и вече издадени български лични документи могат да бъдат изпращани от и до министерството на външните работи, респ. от и до съответното дипломатическо или консулско представителство по служебен път или чрез сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги в случаите, в които Правилникът за издаването на българските лични документи или друг нормативен акт изрично допуска това. В тези случаи обработването на лични данни, съдържащи се в българските лични документи, се осъществява на основание чл.4, ал. 1, т.1 от ЗЗЛД. Въпрос за преценка във всеки конкретен случай на администратора на лични данни-Министерството на външните работи- е кой от двата алтернативни начини за пренасяне ще бъде използван. Ако за същите тези документи, в определени случаи е предвиден друг ред за пренасяне (напр. по дипломатическа поща), те се изпращат по този друг ред.

2. При избор за пренасяне на български лични документи чрез сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги, предаването на пратката на фирмата ще

бъде законосъобразно, ако законодателството на съответната държава по пребиваване на българския гражданин допуска такъв пренос и съответното физическо лице, чиито документи подлежат на пренасяне или до което се отнасят документите, е изразило своето изрично съгласие за това пренасяне по смисъла на §1, т. 13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, вкл. по отношение на заплащането на услугата. В тези случаи обработването на лични данни, съдържащи се в българските лични документи, се осъществява на основание чл.4, ал. 1, т.2 от ЗЗЛД.

3. Пренасянето на други документи, съдържащи лични данни, различни от българските лични документи, става по реда и условията, предвидени за тях (ако има такива). При липса на изрични правила и изисквания за преноса на такива документи, няма пречка те да бъдат пренасяни по служебен път, по пощата или чрез сертифицирана за пренос на ценни пратки фирма, осъществяваща куриерски услуги, ако за това е налице изрично съгласие на лицето, за което се отнася документа по смисъла на §1, т. 13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, вкл. по отношение на заплащането на услугата.

4. При възлагането на дейността по пренасяне на документи по т.1-3 министерството на външните работи, респ. съответното дипломатическо или консулско представителство, трябва да предприеме необходимите технически и организационни мерки данните в документите да бъдат защитени от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. За целта при възлагане на извършването на услугата, респ. сключването на съответните договори за нея, и при спазване на съответното приложимо законодателство, е необходимо изрично да бъде разписано следното :

4.1. забрана за обработване на личните данни от доставчика на услугата по транспортиране, освен предприемане на действията, които са абсолютно необходими за нейното осъществяване, като напр. проверка на съдържанието на пратката по съображения за сигурност или форсмажорни обстоятелства.

4.2. задължение за доставчика на услугата по транспортиране при доставянето на пратката на съответния адрес, тя да бъде предадена само на лицето, което се идентифицира като неин получател, а не на трето лице.

5. Няма пречка българските граждани в чужбина да упълномощават трети лица, които да получават вместо тях издадените български лични документи, при спазване на изискванията за това в Правилника за издаване на българските лични документи. Това упълномощаване може да се приеме за съгласие по смисъла на §1, т. 13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

6. В случай на възлагане пренасянето на документи по служебен път (напр. по командировани дипломатически служители) или при упълномощаване на дипломатически служители да получават издадени лични документи, е целесъобразно министерството на външните работи, респ. съответното дипломатическо или консулско представителство, да предприеме определени технически и организационни мерки посредством разписването на задължения на тези лица при обработването на личните данни, вкл. за предприемането на мерки за тяхната защита при физическото им пренасяне.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 7654/2011г.
гр. София 09.08.2011г.**

ОТНОСНО: Искане с рег.№ 7654/10.06.2011г. от г-н Д.Б. – изпълнителен директор на „Х.-И.“ АД за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно предоставяне на данни от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) и от Картата на възстановената собственост към Общинските служби по земеделие (Държавен фонд „Земеделие“) на „Х.-И.“ АД

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 27.07.2011 г. (Протокол № 33), разгледа искане с рег. №7654/10.06.2011г. от г-н Д.Б. – изпълнителен директор на „Х.-И.“ АД за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно предоставяне на данни от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) и от Картата на възстановената собственост към Общинските служби по земеделие (Държавен фонд „Земеделие“) на „Х.-И.“ АД. Искането е подадено от изпълнителният директор на акционерното дружество – г-н Д.Б., от което става видно, че той може да представлява „Х.-И.“ АД пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане.

„Х.-И.“ АД сезира КЗЛД с настоящото искане, като отправя конкретни въпроси, в допълнение на предходно свое искане с рег. №7654/2010г., по което КЗЛД е изразила Становище №7654/23.12.2010г. (Протокол № 42). В искането е посочено, че „Х.-И.“ АД е изпълнител по договор, сключен между „N.G.P.I.G.H.B.“, Република Австрия чрез „Н.Г.П.Б.“ ЕООД, като дружеството е поело задължения, свързани с инвестиционния процес по създаване на проект на газопровода, но няма приложени доказателства. В тази връзка, се твърди, че в изпълнение на поетите задължения от страна на дружеството е необходимо установяване на контакт със собствениците на имотите по трасето на газопровода с информация за техните имена, единен граждански номер, постоянен и настоящ адрес. Изтъкнат е фактът, че без тези лични данни е невъзможно учредяването на ограничени вещни права върху недвижимите имоти по трасето на газопровода, респективно извършване на разпоредителни сделки, които ще се организират от „Н.Г.П.Б.“ ЕООД.

Във връзка с предмета на искането, в молбата до КЗЛД са поставени следните въпроси за изразяване на становище :

1. На основание чл.10б, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, да бъде разрешен на „Х.-И.“ АД достъп до лични данни от ЕСГРАОН на собствениците на имоти по трасето на газопровод „Н.“, а именно: единен граждански номер; постоянен и настоящ адрес. В тази връзка е отправена молба, достъпът да бъде нееднократен и да обхваща целият период до окончателното определяне на трасето на газопровода и до приключване на процеса по установяване на актуалните собственици на недвижими имоти и изповядване на сделките.

2. С оглед динамиката на разпоредителните сделки и честата смяна на титулярите на правото на собственост, да бъде разрешен на „Х.-И.“ АД достъп до личните данни на собствениците на имоти по трасето на газопровод „Н.“, а именно: трите имена и единен граждански номер, които се съдържат в картите на възстановената собственост, поддържани от Министерството на земеделието и храните.

3. Във връзка с указанието, дадено в т.2 на Становище на КЗЛД №7654/2010г. за намиране на подходящ начин за уведомяване на физическите лица, чиито лични данни ще бъдат обработвани, дали

е целесъобразно поставянето върху информационни табла в кметствата на съответните населени места: Списък на имотите, през които ще премине газопровод „Н.” и Уведомление до собствениците на тези имоти, че личните им данни по т. 1 и т. 2 ще бъдат обработвани от „Х.-И.” АД.

„Х.-И.” АД е акционерно дружество с ЕИК:000632345, със седалище и адрес на управление: гр.София, Община Столична, Район „Красна поляна”, бул. ”Александър Стамболийски” № 205 и предмет на дейност: маркетинг, инженеринг, ръководство, управление и надзор в проектирането, строителството и монтажа, търговия със стоки, машини и материали, представителство и дистрибуторство на български и чужди фирми, управление на недвижими имоти, консултантски, лизингови и други услуги в страната и чужбина, дейност по кадастъра и извършване на геодезически измервания след придобиване на правоспособност.

„Х.-И.” АД е администратор на лични данни, вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идент. № 157347. Дружеството е заявило поддържането на два броя регистри: „Персонал” и „Клиенти”. Относим към предмета на искането е регистър „Клиенти”, в който са декларирани следните данни:

- **Цел за обработване на лични данни:** идентификация на собствениците във връзка с предоставяне от тях на сервитутно право (право на преминаване) на газопровода или продажба на имот по трасето на газопровода;
- **Нормативни основания:** Договор с „Н.Г.П.” – Австрия, Закон за устройството на територията, Наредба за разработване на парцелни планове, Закон за енергетиката, Закон за кадастъра и имотния регистър;
- **Период на обработване:** До завършване на проекта;
- **Категория физически лица, за които ще се обработват данните:** собственици на земи по трасето на газопроводите;
- **Категории лични данни, отнасящи се до физическите лица:** име, единен граждански номер, адрес;
- **Категории получатели, на които личните данни могат да бъдат разкривани:**
1. Физически лица, за които се отнасят данните; 2. На лица по силата на договор;
- **Предлагано предоставяне на данни в други държави:** Република Австрия.

Във връзка с отправеното искане до КЗЛД, с писмо рег. №7654/24.06.2011г. Комисията за защита на личните данни е изискала становище от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, относно предоставяне на данни от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) на „Х.-И.” АД.

С писмо от 14.07.2011г. в Комисията е постъпило становището на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството по поставения въпрос. Съгласно изложеното в него, „Х.-И.” АД в качеството си на юридическо лице, попада в категорията на лицата по чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, съгласно който данни от ЕСГРАОН могат да бъдат предоставяни на български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни. Възможността от предоставянето на данни от ЕСГРАОН на „Х.-И.” АД трябва да бъде изрично законово регламентирана (законът да установява връзка между упражняването на определени правомощия и необходимостта от предоставяне, съответно ползване на данни от ЕСГРАОН, за да бъдат упражнени тези правомощия). Предвид факта, че дружеството не е цитирало в своето искане до КЗЛД наличие на законови основания или акт на съдебната власт за получаване на данни от НБД „Население”, „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството може да предостави достъп на всеки администратор на лични данни, изпълнил изискванията на чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от Закона за защита на личните данни и при спазване разпоредбата на чл.106., ал.1, т.3 от Закона за гражданската

регистрация, т.е. получил е разрешение от Комисията за защита на личните данни.

1.Относно достъп до данни от ЕСГРАОН на собственици на имоти по трасето на газопровод „Н.“ : единен граждански номер, постоянен и настоящ адрес:

По смисъла на чл.1, ал.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството му на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. Тази норма се отнася, както за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, така и за лица, които не са български граждани, но към момента на настъпването на събитието се намират на територията на Република България.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях.

Функциите на ЕСГРАОН са:

1. създаване и поддържане на регистри на актове за гражданско състояние;
2. създаване и поддържане на Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние;
3. създаване и поддържане на регистър на населението;
4. еталонодържател за уникалния административен идентификатор на физическите лица - ЕГН, и създаване и поддържане на регистъра на единните граждански номера;
5. създаване и поддържане на националния класификатор на настоящите и постоянните адреси в Република България;
6. осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт.

В чл. 106 от Закона за гражданската регистрация е регламентиран редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Действията по отношение на данните, свързани с гражданската регистрация на физическите лица (вкл. в конкретния случай) представляват „Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на данни от ЕСГРАОН на „Х.-И.” АД, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, предвид обстоятелството, че става въпрос за обработване на лични данни.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

На основание изложеното, в конкретния случай, по отношение на администраторът на лични данни „Х.-И.” АД – искащ определен обем информация от ЕСГРАОН, основание за допустимост на обработване на лични данни може да бъде – чл.4, ал.1, т.5 - обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес. Този извод е изложен и в мотивите на Становището на КЗЛД №7654/23.12.2010г. и се налага и по отношение на настоящото искане, поради обстоятелството, че с Решение № 616 от 14.07.2009г. на Министерския съвет, газопроводът „Н.”, в отсечката, която ще бъде изградена на територията на Република България е обявен за обект с национално значение. В допълнение, обществената значимост на проект „Н.” е свързана и с подписаното Споразумение между Република Австрия, Република България, Република Унгария, Република Румъния и Република Турция, ратифицирано със Закон за ратифициране на Споразумението между Република Австрия, Република България, Република Унгария, Република Румъния и Република Турция относно проект „Н.” (обн. в ДВ бр.12 от 12.02.2010г.). Република България като страна по това Споразумение, трябва да създаде условия за изпълнение на поетите задължения по него. Във връзка с това, изпълнението на проект „Н.”, в което участва и „Х.-И.” АД, може да се приеме, че представлява изпълнение на задача, която е обществен интерес. Предвид това, при наличие на основанията за допустимост на обработване на лични данни по чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД, необходимо е „Х.-И.” АД, да представи пред администратора предоставящ лични данни (в конкретния казус - Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството) надлежни доказателства с цел доказване на неговите договорни ангажменти по осъществяване на проект „Н.” и наличие на горепосоченото основание за допустимост.

2. Относно достъп до данни на собственици на имоти, по трасето на газопровод „Н.”, съдържащи се в картите за възстановената собственост: трите имена и единен граждански номер:

С Наредба № 49/05.11.2004г. за поддържане на картата на възстановената собственост, се определят условията и редът за поддържане на картата на възстановената собственост за земеделските и горските територии и регистрите към нея. Съгласно чл.1, ал.2, картата на възстановената собственост обединява данните от плана за земеразделяне, картата на съществуващите стари реални граници, картата на възстановимите стари реални граници на земеделските земи, създадени по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, и картата на възстановената собственост върху гори и земи от горския фонд, създадени по реда на Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд. Регистрите към картата на възстановената собственост обединяват данни за имотите и собствениците. На основание чл.12, ал.1, Общинската служба по земеделие и гори (Общинска служба по земеделие към настоящия момент) създава и поддържа следните регистри за служебно ползване: 1. регистър на имоти, който се отпечатва по възходящ ред на номерата на

имотите по землища еднократно; 2. регистър на собствениците, който се отпечатва по азбучен ред на собствениците по землища еднократно; 3. регистър на промените за регистъра на имоти, който се отпечатва при необходимост за определен период от време; 4. регистър на промените за регистъра на собственици, който се отпечатва при необходимост за определен период от време. В глава осма от наредба е регламентиран редът за извършване на справки от картата на възстановената собственост и регистрите към нея. Съгласно разпоредбите на чл.50, всеки може да поиска справка за вписванията в регистрите за отделни имоти при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и на Закона за класифицираната информация, като заявителят не може да изисква предоставянето на данни, предназначени за служебно ползване или представляващи друга защитена по закон информация. Справките са устни и писмени и се извършват от Общинската служба по земеделие и гори въз основа на молба, вписана в регистъра за справки. Удостоверение за определена партида или копие от партидата, отразяваща правното състояние на имота към момента на справката по наличните в регистъра данни, се издава само по писмена молба.

По смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „предоставяне на лични данни” са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона. В тази връзка по отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработване на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни се допуска, когато е налице поне едно от дадените алтернативни условия за допустимост, цитирани изчерпателно по-горе. Преценката по отношение на това дали е налице законосъобразно обработване на личните данни е на администратора на лични данни (в конкретния случай-Общинските служби по земеделие към Държавен фонд „Земеделие”), който е в правомощията си да предоставя определен обем информация от Картата на възстановената собственост, при наличие на законово основание за това.

3. Относно задължението на „Х.-И.” АД за уведомяване на физическите лица, чиито данни ще обработва чрез поставяне върху информационни табла на кметствата на съответните населени места, списък на имотите, през които ще премине газопровод „Н.” и уведомяване на собствениците на тези имоти за обработването на техните лични данни:

Администраторът на лични данни „Х.-И.” АД е задължен на основание на чл.19, чл.20 и чл.21 от ЗЗЛД, да информира лицата, чиито данни ще обработва за: 1. Данните, които идентифицират администратора и неговия представител; 2. Целите на обработването на личните данни; 3. Получатели или категории получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; 4. Данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; 5. Информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Няма пречка тази информация, както и списъкът на имотите, през които ще премине газопровод „Н.” да бъде поставяни на информационните табла на кметствата на съответните населени места.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

1. Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството може да предостави информация, съдържаща лични данни – единен граждански номер, постоянен и настоящ адрес на собствениците на имотите по трасето на газопровод „Н.”, по постъпили искания от страна на „Х.-И.” АД, а не достъп до ЕСГРАОН, при представяне на доказателства, относно поетите задължения за изпълнението на задача, осъществявана в обществен интерес съгласно чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД.

2. Общинските служби по земеделие в състава на Държавен фонд „Земеделие” към министъра на земеделието и храните могат да предоставят информация, съдържаща лични данни – трите имена

и единен граждански номер на собствениците на имотите по трасето на газопровод „Н.“, по реда регламентиран в чл. 51 от Наредба № 49/05.11.2004г. за поддържане на картата на възстановената собственост, при представяне на доказателства, относно поетите задължения за изпълнението на задача, осъществявана в обществен интерес съгласно чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД.

3. Няма пречка администраторът на лични данни „Х.-И.“ АД да информира лицата чрез информационните табла на кметствата на съответните населени места, относно списъкът на имотите, през които ще премине газопровод „Н.“, както и относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните им данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставянето на данните и последиците от отказ за предоставянето им; правото на достъп и правото на заличаване, коригиране или блокиране на събраните данни, когато обработването не отговаря на изискванията на ЗЗЛД, правото на възражение срещу обработването на личните им данни, при наличие на законово основание за това.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № 8762/2010г. и №11102/2010г.
гр. София 20.05.2011г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 13 април 2011 г. (Протокол № 17), разгледа искане за становище с рег. № 8762/2010г. и рег. № 11102/2010г. от заместник-началника на отбраната и председател на Съвместната българо-американска комисия вицеадмирал М.К. по въпроси, свързани с приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Повод за постъпилото искане за становище са възникнали казуси във връзка с пребиваването на американски въоръжени сили на територията на Република България по силата на Споразумението между Правителството на Република България и Правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната.

Фактическа обстановка

Съгласно информацията в писмото, спрямо пребиваващите на територията на страната американски въоръжени сили и придружаващия ги граждански компонент се прилага наказателната и дисциплинарна юрисдикция на САЩ. В процеса по прилигане на споразумението са възникнали въпроси, касаещи извършването на пътнотранспортни нарушения от тези лица, които са предмет на българската административна юрисдикция. В определени случаи обаче извършеното правонарушение се явява и деяние, подлежащо на санкция и съгласно законодателството на САЩ. Предвид

това от страна на Силите на САЩ е отправена молба за създаване на механизъм за уведомяване от българските компетентни органи на съответните военни власти на САЩ за тези произшествия, както и за предоставяне на данни за техните извършители-военнослужещи от Силите на САЩ или т.нар. зависими лица-придружаващи ги лица с роднинска връзка.

В искането за становище се посочва, че поставеният въпрос не е уреден изрично в международния договор, на основание на който американските военносслужещи пребивават на българска територия. По време на проведени разговори между българската и американската страна представителите на САЩ са заявили, че при неприемане на предложения от тях механизъм за уведомяване (органите на МВР, констатирали произшествието, да уведомяват органите на Служба „Военна полиция”, които от своя страна да предоставят данните на американската страна), искането за предоставяне на лични данни следва да бъде удовлетворено на основание чл. VII, параграф 6а от Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили. Съгласно цитираната разпоредба, властите на приемащата и изпращащата държава си оказват съдействие при провеждане на всички необходими разследвания на правонарушенията, при събиране и представяне на доказателства, включително изземване/задържане и в някои случаи предаване на предмети, свързани с правонарушенията.

Правен анализ

Даването на отговор на поставените в искането за становище въпроси изисква извършването на правен анализ на приложимата спрямо конкретния казус международноправна и национално-правна уредба.

1. Международна правна рамка

Споразумението между Правителството на Република България и Правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната (Рамково споразумение) е сключено на 28 април 2006г. и е ратифицирано със закон от Народното събрание (обн. ДВ, бр.55 от 2006г.). То урежда рамката на засиленото партньорство и сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между България и Съединените щати и допълва и конкретизира основните понятия и условия, установени със Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили (ССВС на НАТО), които регулират присъствието на сили на Съединените щати и техните зависими лица на територията на Република България, и в специфични случаи, изрично упоменати в Споразумението, на изпълнители по договори със Съединените щати и техни служители, намиращи се на територията на Република България. Международният договор предвижда, че при необходимост, страните (Правителствата на двете държави) или техните Изпълнителни агенти (Министерството на отбраната за Република България и Департамента по отбраната за САЩ) могат да сключват споразумения по прилагането на Рамковото споразумение. В изпълнение на Рамковото споразумение са сключени 12 споразумения по прилагането му.

Рамковото споразумение регламентира приложимите изисквания спрямо Силите на САЩ във връзка с влизането и напускането на територията на българската страна, движението на въздухоплавателни, плавателни и моторни превозни средства, упражняването на наказателната юрисдикция, поддържането на дисциплина сред членовете на Силите на САЩ, предявяването на искове и освобождаването от данъци, митническите процедури, сигурността и осигуряването на логистична поддръжка, сключването на трудови договори и редица други въпроси, свързани с пребиваването на американските въоръжени сили.

Споразумението изрично предвижда, че за неуредени от него и споразуменията по прилагането му въпроси, се прилага ССВС на НАТО. Последното урежда статута на въоръжените сили на дадена държава-страна по Северноатлантическия договор по време на пребиваването им на територията на друга страна-членка на НАТО.

По силата на Рамковото споразумение Силите на Съединените щати, изпълнителите по договори със Съединените щати и техните служители, както и моторни превозни средства, плавателни и въздухоплавателни средства, използвани от или за нуждите на Силите на Съединените щати,

имат право на достъп и могат да използват определени съоръжения и обекти на територията на Република България, наречени „договорени съоръжения и обекти”. Международният договор изрично формулира целите на това пребиваване и използване на съоръженията и обектите (чл. IV, пар. 1): подготовка, транзитно преминаване, поддържащи и други свързани с тях дейности, презареждане на въздухоплавателни средства, временна поддръжка на моторни превозни средства, плавателни и въздухоплавателни средства, настаняване на личен състав, комуникации и разполагане и развърщане на сили и материални средства, с цел провеждане на учения по сътрудничество в областта на сигурността, смесена/съвместна подготовка, хуманитарни дейности и дейности за оказване на помощ при бедствия, многовариантни операции и други мисии, включително такива, предприемани в рамките на Северноатлантическия договор.

Договорените съоръжения и обекти са такива, които са разположени на територията на Република България и са българска държавна собственост. Те са изброени в Анекс А към споразумението : Учебен полигон Ново село, включително складовите съоръжения в Айтос; Военновъздушна база Безмер и Военновъздушна база Граф Игнатиево. В понятието „договорени съоръжения и обекти” попадат също и други съоръжения и обекти, държавна собственост, които могат да бъдат договорени между страните. Освен, че са българска собственост, договорените военни съоръжения и обекти са под командването на силите на Република България (чл. VII от споразумението).

Преди извършване на анализ на поставените в искането за становище въпроси се налага изясняването на няколко основни понятия, използвани в Рамковото споразумение. По смисъла на чл. II, пар. 1 от този международен договор “Сили на Съединените щати” означава съвкупността от членовете на силата, цивилния компонент и цялата собственост, оборудване и материали на силите на Съединените щати, намиращи се на територията на Република България. Съгласно определението за “цивилен компонент”, разписано в ССВС на НАТО, то означава цивилния личен състав, придружаващ въоръжената сила на договаряща се страна, който е на работа във въоръжените сили на същата договаряща се страна, и не включва лица без гражданство, граждани на държава, която не е страна на Северноатлантическия договор, нито граждани и лица с постоянно местожителство в държавата, където е разположена въоръжената сила. Рамковото споразумение обаче детайлизира тази дефиниция, като уточнява, че за неговите цели то включва служителите на небългарски и нетърговски организации, които са граждани или обичайно пребиваващи в Съединените щати и не са постоянно пребиваващи на територията на Република България, и които придружават силите на Съединените щати на територията на Република България единствено с цел да допринасят за благополучието, високия дух или обучението на тези сили.

Понятието “цивилен компонент” по смисъла на Рамковото споразумение включва също зависими лица, когато те са наети от силите на Съединените щати или от организациите, споменати по-горе и в член XXIII от споразумението. Български граждани или лица, постоянно пребиваващи на територията на Република България, не се считат за част от цивилния компонент.

Определението “зависимо лице”, освен съпруг(а) на член на въоръжената сила или цивилния компонент или дете на такъв член, зависим от него/нея, по смисъла на член I, параграф 1(с) от ССВС на НАТО, включва също така и член на семейството на член на силата или на цивилния компонент, който по финансови, юридически или здравословни причини зависи и се подпомага от този член, обитава помещенията, заемани от него, и се намира на територията на Република България със съгласието на властите на силата.

Поставените в искането за становище въпроси са свързани с извършването на пътнотранспортни нарушения. Извършването на такива нарушения от дадено лице може да доведе до носенето на наказателна или административнонаказателна отговорност. Съгласно чл. X от Рамковото споразумение по отношение на упражняването на наказателната юрисдикция се признава особеното значение на дисциплинарния контрол, осъществяван от военните власти на Съединените щати върху членовете на силата и ефекта от този контрол върху оперативната готовност. Със сключването на споразумението българската страна се е съгласила да не осъществява приоритетното си право на наказателна юрисдикция, като е възможно в конкретни случаи от особена важност за българските власти, този отказ да бъде оттеглен и Съединените щати следва да уважат това оттегляне. В този смисъл, ако

дадено пътнотранспортно нарушение от член на Силите на САЩ или негово зависимо лице е основание за носене на наказателна отговорност, то по правило се прилага наказателната юрисдикция на САЩ. Независимо от това в Споразумението по прилагане относно процедури при упражняване на наказателна юрисдикция в изпълнение на Споразумението между Правителството на Република България и Правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната (подписано на 28 февруари 2008г.) са разписани действията, които трябва да бъдат предприети от компетентните български органи в случай на арест и задържане на член на Силите или на цивилния компонент, или на зависимо лице. В тези хипотези незабавно се уведомява офицерът за връзка по правни въпроси на САЩ и най-близката част на Военната полиция на Съединените щати, а при невъзможност - Посолството на Съединените американски щати в Република България. Българската страна е длъжна и своевременно да удовлетвори искането за достъп до арестуваното лице, отправено от офицера за връзка по правни въпроси на САЩ, военното подразделение на Съединените щати или Военната полиция на Съединените щати. В тези случаи на извършени пътнотранспортни нарушения, водещи до наказателноправна отговорност по българското или американското законодателство, предоставянето на информация, в това число и лични данни за лицата, участвали в пътнотранспортно нарушение, би било законосъобразно и в изпълнение на нормативно установено задължение (Споразумението по прилагане относно процедури при упражняване на наказателна юрисдикция) за администратора на лични данни, констатира нарушението.

По отношение на спазването на военната дисциплина Рамковото споразумение урежда принципа, че военните власти на Съединените щати носят отговорност за поддържането на дисциплината сред членовете на силата. За поддържането на дисциплината на Силите на Съединените щати, военните власти на Съединените щати могат да създават военни подразделения по сигурността на територията на военните съоръжения и обекти, в които са разположени Силите на Съединените щати, съгласно процедури, договорени между военните власти на България и Съединените щати. В този смисъл осъществяването на дисциплинаарната юрисдикция е в правомощията на американската страна. Ако съгласно американското законодателство, извършването на пътнотранспортно произшествие е основание за налагане на дисциплинаарна отговорност, то изцяло в правомощията на Силите на САЩ е да упражнят своята дисциплинаарна юрисдикция.

По отношение на използването на моторни превозни средства Рамковото споразумение установява специални разпоредби относно освобождаването на такива превозни средства, притежавани от член на силата или на цивилния компонент или от зависимо лице, от български пътни такси, български регистрационни или лицензионни такси и други подобни български такси. Съгласно чл. XX българските власти признават регистрацията и лицензирането от военните и гражданските власти на Съединените щати на моторни превозни средства и ремаркета на силата или изпълнителите по договори със Съединените щати, или цивилния компонент или зависимите лица. При поискване от военните власти на Съединените щати, българските власти снабдяват с военни регистрационни номера служебните превозни средства на силите на Съединените щати, които нямат тактико-боен характер, в съответствие с процедурите, установени за българските въоръжени сили, както и с регистрационни номера, които не се отличават от тези, издавани на всички български граждани, за личните моторни превозни средства на членовете на силата, цивилния компонент и зависимите лица. Военните власти на Съединените щати предприемат съответните мерки за безопасност по отношение на моторните превозни средства и ремаркетата, регистрирани и лицензирани от тях или използвани от силата на територията на Република България.

Свидетелствата за управление на моторни превозни средства, издадени от военните власти на САЩ на член на силата или на цивилния компонент, се признават за валидни на територията на Р България (чл. XX от Рамковото споразумение). Българските власти признават тези свидетелства за управление на моторни превозни средства при условие, че военните власти на Съединените щати са установили, че освен годността за управление на моторно превозно средство, кандидатите притежават достатъчно знания относно българските правила за движение по пътищата. В тези случаи, международни свидетелства за управление на моторни превозни средства не се изискват.

В Рамковото споразумение също така е разписано, че личните моторни превозни средства

на членовете на силата, цивилния компонент, зависимите лица, изпълнителите по договори със Съединените щати и служителите на изпълнителите по договори със Съединените щати трябва да бъдат надлежно застраховани.

Извън горепосочените разпоредби във връзка с ползването на моторни превозни средства, в Рамковия договор липсват конкретни норми относно действията, които следва да се предприемат от двете страни в случай на пътнотранспортни нарушения. Указано е единствено, че в случаите, в които българските съдилища упражняват юрисдикция съгласно член VII от ССВС на НАТО и член X на Рамковото Споразумение за правонарушения, свързани с управлението на моторни превозни средства, както и в случаите, когато други български органи са компетентни да предприемат мерки спрямо такива правонарушения, по отношение на свидетелствата за управление на моторни превозни средства по този член се прилагат разпоредбите на българското законодателство относно отнемането на разрешителното за управление.

Както Рамковото споразумение, така и ССВС на НАТО са международни договори, които са ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, поради което са станали част от вътрешното право на страната и отговарят на изискванията на чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България. Тези споразумения имат предимство пред онези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат. В тях обаче липсват конкретни разпоредби, задължаващи българската страна да предоставя лични данни на извършители на пътнотранспортни нарушения, когато те са част от Силите на САЩ или техни зависими лица. В този смисъл евентуалното предоставяне на данни от българската страна трябва да се разгледа в контекста на принципите на законосъобразно обработване на данни съгласно Закона за защита на личните данни и императивните разпоредби на Закона за движение по пътищата.

2. Национална правна рамка

Правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, принудителните мерки, които се прилагат и наказанията за нарушаване на тези изисквания се уреждат в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Изчерпателно са регламентирани и задълженията на водача на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие (чл.123). Съгласно чл.125, т. 6 от ЗДвП службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато произшествието е с участието на пътно превозно средство на Министерството на отбраната или на Българската армия, както и на съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея. В този случай се уведомява служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната. Силите на САЩ са съюзнически въоръжени сили, тъй като съгласно решение № 1 на Конституционния съд от 04 февруари 2003г. по конституционно дело № 1 от 2003г. “Войските на политически или военен съюз, на държави - членки на този съюз, или на съюзни държави по ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България международен договор с политически или военен характер не са чужди войски по смисъла на чл. 84, т. 11 от Конституцията, ако преминаването или пребиваването им през територията на страната е свързано с изпълнение на съюзнически задължения.”

Посочените по-горе служби за контрол към министерството на вътрешните работи и Служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната осъществяват контрол по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от ЗДвП и издадените въз основа на него нормативни актове, като налагат и предвидените в закона наказания. В глава седма на ЗДвП са разписани подробно административните нарушения и предвидените за тях санкции. При изпълнение на своите функции определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол имат право да спират пътните превозни средства, да проверяват документите за самоличност и свидетелството за управление на водача, както и всички документи, свързани с управляването на превозно средство и с извършвания превоз; имат право да изземват и задържат съответните документи в допустимите от закона случаи;

да не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който е под въздействието на алкохол или на друго упойващо вещество; да не допускат движение на пътно превозно средство, което има някоя от повредите или неизправностите, посочени в чл. 101, ал. 3 от закона; имат право да отвеждат в поделенията на МВР участници в пътнотранспортно произшествие, когато това е необходимо за разследване на произшествието; имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство; да обозначават места за контрол по спазването на правилата за движение от всички участници в движението, като поставят пътни знаци и техника за видеонаблюдение (контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеонаблюдение)-чл.165, ал2 от ЗДвП.

Що се отнася до правомощията на Служба „Военна полиция” към министъра на отбраната, то тя, на основание чл.169 от ЗДвП и чл. 103, ал.2, т.9 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ), контролира спазването на правилата за движение от водачи на военни превозни средства и на организирани групи от военнослужещи, а при изпълнение на контролните си функции органите на службата се ползват с всички правомощия на службите за контрол, разписани по-горе, по отношение на военните превозни средства. Служба „Военна полиция” е служба в министерството на отбраната. Функциите ѝ са регламентирани в чл. 102 от ЗОВСРБ. Службата осъществява дейността си самостоятелно и/или съвместно с други държавни органи, организации и граждани, които са длъжни да ѝ оказват съдействие и да ѝ предоставят необходимата информация, свързана с изпълнението на нейните функции.

Видно от искането за становище, американската страна е предложила механизъм за информирането ѝ в случай на извършени пътнотранспортни произшествия, чиито извършители се легитимират като част от Силите на САЩ или техни зависими лица. Предлага се органите на МВР, констатирали съответното произшествие, да уведомяват органите на Служба „Военна полиция”, която от своя страна да предоставя данните за лицата на американската страна. Предвидкомпетенциите на службите за контрол към министъра на вътрешните работи и правомощията на Служба “Военна полиция” по ЗДвП е възможно констатирането на пътнотранспортни нарушения, както от едната, така и от другата структура с контролни правомощия по спазването на правилата за движение по пътищата. Липсват, обаче каквито и да било задължения по силата на сключените международни договори за информиране на американската страна за обстоятелствата около възникналите произшествия. Тъй като става въпрос за упражняване на българска административна юрисдикция, в преценката на българските компетентни органи е дали е необходимо и целесъобразно предоставянето на лични данни за членове на Силите на САЩ или техни зависими лица. Цитираният в искането за становище текст на чл. VII, пар. 6а от ССВС на НАТО като основание за получаване на личните данни на американските военнослужещи и зависимите от тях лица гласи : “Властите на приемащата и на изпращащата държава си оказват съдействие при провеждане на всички необходими разследвания на правонарушенията, при събиране и представяне на доказателства, включително изземване/ задържане и в някои случаи предаване на предмети, свързани с правонарушението. Предаването на такива предмети може да бъде обусловено от тяхното връщане в срок, определен от предоставилите ги власти.”. Дейността по “оказване на съдействие” обаче не е конкретно дефинирана и точните действия на приемащата и изпращащата държава зависят от спецификите на съответния казус, който изисква осъществяването на съдействие. В този смисъл не може да бъде прието, че “оказването на съдействие” включва и задължение за предоставяне на лични данни. Ако такова предоставяне е наложително с оглед упражняване на правомощия на Силите на САЩ и американската страна докаже неговата необходимост, и доколкото няма специален режим, установен в ратифицираните международни договори, то на общо основание следва да се прилага българското законодателство. Защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, принципите за допустимост на обработването на данните, както и условията и редът за предоставяне на лични данни са регламентирани в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Предоставянето на лични данни на физически лица, членове на Силите на САЩ или зависими лица, представлява “обработване на личните данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в §

1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В параграф 1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е разписано определение относно предоставянето на лични данни. Това са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни (в случая предоставянето на лични данни във връзка с извършени пътнотранспортни нарушения) се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно информацията в искането за становище, липсва съгласие на физическите лица, замесени в пътнотранспортните нарушения, за предоставяне на техни лични данни. Командният характер на отношенията във въоръжените сили и спазването на йерархичната структура обаче не би следвало да бъдат поставени в зависимост от наличието или не на съгласие на лицата за предоставяне на техните лични данни. Ако с факта на извършване на пътнотранспортно нарушение се нарушават както български законови норми, така и разпоредби на американското законодателство, които изискват налагането на санкция от страна на военните власти на САЩ, то упражняването на дисциплинарна юрисдикция на американската страна не би трябвало да зависи от даването на съгласие на лицата. Липсват обаче конкретни текстове в международните споразумения, които да разрешават достъп на Силите на САЩ до данни за техните извършители – американски военнослужещи и техни зависими лица, още повече, че такива пътнотранспортни нарушения могат да бъдат извършени както при изпълнение на служебни задължения, така и не при и по повод изпълнение на служебни задачи. Освен че не е регламентирано правото на американската страна на достъп до лични данни, в международните договори липсват и изрични норми, които да задължават българската страна да предоставя такива данни на чуждите граждани на Силите на САЩ.

От друга страна очевидно е, че Силите на САЩ разполагат с личните данни на членовете на въоръжените си сили, цивилния компонент и зависимите лица във връзка с тяхното пребиваване в Република България. На практика при евентуалното предоставяне на лични данни за тези лица в случаите на пътнотранспортни нарушения американската страна ще обработва данни на граждани,

с информация, за които вече разполага. При съответното нарушение просто ще се индивидуализира кой член на Силите или зависимо от него лице е конкретният извършител на транспортното произшествие, както и обстоятелствата около неговото извършване.

Независимо от горното, във връзка с правното основание за получаване на лични данни на извършителите на пътнотранспортни нарушения в конкретния случай, при отчитане на информацията, изложена в искането за становище, приложение би могло да намери разпоредбата на чл.4, ал. 1, т.6 от Закона за защита на личните данни, т.е. обработването на данните е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Необходимо е за целта американската страна да представи информация и доказателство относно наличието на правомощия съгласно американското законодателство на нейните военни власти, на които ще се разкриват данните, във връзка с извършването на пътнотранспортни нарушения на нейни военнослужещи или зависими лица.

Администраторът, който обработва лични данни на физически лица във връзка с възникнали пътнотранспортни нарушения, са органите на Министерството на вътрешните работи или органите на Служба “Военна полиция”. Министърът на вътрешните работи е администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. Същият е подал заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на подържаните от тях регистри при КЗЛД и има издадено удостоверение с идентификационен номер 54149. Заявен е регистър “Контрол над автомобилния транспорт”.

Служба “Военна полиция” към министъра на отбраната е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни с № 1075930 и в момента е в процедура по вписване като администратор на лични данни. Заявен е регистър “АИС военнопойцейска регистрация”, като е отбелязано, че категориите физически лица, за които се обработват данни, са извършители и потърпевши на престъпления от общ характер и пътнотранспортни произшествия.

Съгласно легалната дефиниция за администратор на лични данни, това е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Администратор е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Липсва обаче яснота относно статуса на Силите на САЩ съгласно приложимото американско законодателство. В този смисъл, независимо от обстоятелството, че е възможно Силите на САЩ, в хода на изпълнение на техните задължения, да обработват лични данни на физически лица на територията на Република България, остава спорно дали те се явяват администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД във връзка с чл.1, ал.4 от ЗЗЛД, т.3 от ЗЗЛД.

В допълнение, от искането за становище не става ясно дали предоставянето на личните данни ще се извършва на територията на българската държава към Силите на САЩ, пребиваващи на нея или към съответните военни органи в трета страна-САЩ. В случай, че се касае за предоставяне на данни към САЩ, а не към военните органи, намиращи се на територията на Република България, на практика се осъществява трансфер на данни съгласно чл.36а и чл.36б от Закона за защита на личните данни (предоставяне на лични данни на трети лица). Трансферът на лични данни в държава, която не е членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство (т.нар. трета държава) се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Преценката за адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава се извършва от Комисията за защита на личните данни, като се вземат предвид всички обстоятелства, свързани с действието или съвкупността от действията по предоставянето на данните, включително характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната им уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава. Случаите, в които такова произнасяне на Комисията не е необходимо или в които е допустимо предоставянето на данните, са изчерпателно посочени в чл.36а, ал.4 и ал. 6 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни разгледа постъпилото искане за становище на редовно заседание, проведено на 21.07.2010г. С оглед възможността за изразяване на становище на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни Комисията обаче прецени, че е необходимо представяне на допълнителна информация по поставените в писмото въпроси, както следва:

1. Какъв е статутът на Силите на САЩ съгласно приложимото американско законодателство и каква е тяхната правноорганизационна форма? Имат ли те качеството на юридическо лице или на орган на държавна власт?

2. Във връзка с искането на американската страна да получава данни за извършителите на пътнотранспортни нарушения, когато те са извършени от членове на Силите или техни зависими лица, да се уточни кои са конкретните военни власти на САЩ, на които е необходимо да бъде предоставена информацията от българските компетентни органи.

3. На територията на коя държава са разположени военните власти – евентуални получатели на информацията по т.2?

4. Да бъде предоставена информация от американската страна относно наличието на правомощия по закон на Силите на САЩ, респ. военните власти на САЩ- евентуални получатели на личните данни, във връзка с извършването на пътнотранспортни произшествия от членове на Силите или зависими лица.

С цел изясняване на поставените по-горе въпроси КЗЛД изпрати писмо с рег. №8762/23.07.2010г. до заместник началника на отбраната и съпредседател на Съвместната комисия вицеадмирал М.К. С писмо рег. № 11102/11.12.2010г. на вицеадмирал М.К. в Комисията постъпи информация от Щаба на европейското командване на въоръжените сили на САЩ-на английски и български език. В писмото е предоставена следната информация с цел изясняване на поставените от КЗЛД въпроси:

1. Сили на САЩ означава съвкупността от членовете на силата, цивилния компонент и цялата собственост, оборудване и материали на силите на САЩ, намиращи се на територията на Република България.

Въоръжените сили на САЩ включват всичките видове въоръжени сили на САЩ, а именно Сухопътни войски, Военноморски сили, Военновъздушни сили, Морска пехота и Брегова охрана. Съгласно Конституцията на САЩ президентът е главнокомандващ на въоръжените сили на САЩ. В неговите правомощия е издаването на заповед до въоръжените сили, чрез секретаря по отбраната, за изпълнение на дадена цел.

Въоръжените сили на САЩ, респ. Силите на САЩ, имат качеството на държавен орган.

2. Информацията относно извършителите на пътнотранспортни нарушения следва да се предостави на формирането на Силите на САЩ, което е на територията на Република България по време на нарушението и чийто член е извършил въпросното нарушение. При положение, че на територията на България не се намират формирования на Силите на САЩ, точка за контакт ще бъде Офисът за отбранително сътрудничество към Посолството на САЩ в София. Офисът е представител на Европейското командване на Силите на САЩ (EUCOM) в България. EUCOM притежава единното командване и власт върху всички Сили на САЩ, ситуирани в Европа.

3. Формирането на Силите на САЩ, което ще получава информацията, ще се намира на територията на Република България. При положение, че на територията на България не се намират формирования на Силите на САЩ, точка за контакт ще бъде Офисът за отбранително сътрудничество към Посолството на САЩ в София.

4. Формирането на Силите на САЩ, което ще получава информацията, ще бъде това, в което е зачислен и под чието командване се намира лицето, което е нарушило правилата за движение по пътищата. Съгласно правилата и разпоредбите на Силите на САЩ, командирът на това формирование е оправомощен да налага на своите подчинени дисциплинарни и административни наказания и също така да сезира съответните цивилни и военни правораздавателни органи относно извършените криминални престъпления.

При положение, че на територията на България не се намират формирования на Силите на

САЩ, точка за контакт ще бъде Офисът за отбранително сътрудничество към Посолството на САЩ в София.

В писмото от Щаба на Европейското командване на въоръжените сили на САЩ, подписано от подп. У.Д.С., е посочено, че американската страна има желание да бъде информирана в случаите, когато всеки един от персонала на Силите на САЩ, включително членовете на Силата, на цивилния компонент, както и зависими лица, са намесени в нарушения на правилата за движение по пътищата, включително свързани с употреба на алкохол нарушения (независимо дали административни нарушения или престъпления по смисъла на българското право), или автомобилни катастрофи.

При анализ на допълнително постъпилата информация може да се направят следните изводи:

1. Въпреки че Въоръжените сили на САЩ, респ. Силите на САЩ, имат качеството на държавен орган, те не отговарят на законовата дефиниция за администратор на лични данни по чл. 3, ал.1 и ал.2 във връзка с чл.1, ал.4, т.3 от ЗЗЛД. За да имат качеството на администратор съгласно българското законодателство разпоредбата на чл. 1, ал.4, т.3 изисква кумулативното наличие на няколко предпоставки, а именно :

- съответният субект да не е установен на територията на държава-членка на Европейския съюз, нито на територията на друга държава-членка на Европейското икономическо пространство;
- да обработва лични данни;
- за целите на обработване на лични данни да използва средства, разположени на българска територия.

Следва да се отбележи, че в конкретния случай съгласно чл. IV на Рамковото споразумение Силите на САЩ пребивават на българска територия за подготовка, транзитно преминаване, поддържащи и други свързани с тях дейности, презареждане на въздухоплавателни средства, временна поддръжка на моторни превозни средства, плавателни и въздухоплавателни средства, настаняване на личен състав, комуникации и за разполагане и развърщане на сили и материални средства, с цел провеждане на учения по сътрудничество в областта на сигурността, смесена/съвместна подготовка, хуманитарни дейности и дейности за оказване на помощ при бедствия, многовариантни операции и други мисии, включително такива, предприемани в рамките на Северноатлантическия договор. Видно от този текст на Рамковото споразумение, използването на средства, разположени на българска територия (в случая договорените съоръжения и обекти) е единствено за тези, изрично разписани в международния договор цели. В този смисъл е и разпоредбата на чл. I на Рамковото споразумение, която разписва предметния обхват и цел на договора: да създаде необходимата правна рамка за засилено партньорство и сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между България и Съединените щати и да допълни и конкретизира основните понятия и условия, установени със ССВС на НАТО, които регулират присъствието на сили на Съединените щати и техните зависими лица на територията на Република България.

2. Предоставянето на информация за извършени от персонала на Силите на САЩ пътнотранспортни нарушения на формирането на Силите на САЩ, което е на територията на Република България по време на нарушението, респ. на Офиса за отбранително сътрудничество към Посолството на САЩ в София, е действие по обработване на лични данни по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Съгласно §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД предоставяне на лични данни са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

3. Евентуалните основания за обработване на лични данни на извършители на пътнотранспортни нарушения от състава на персонала на Силите на САЩ от страна на получателя на данните са разпоредбите на чл. 4, ал.1, т.1 и т. 6 от ЗЗЛД. По правило наличието на основание подлежи на доказване от страна на администратора, искащ данните и следва да е налично във всеки един момент на обработването на лични данни. В случая американската страна е представила информация относно

наличието на основание за получаване на информация относно пътнотранспортни произшествия.

След разглеждане на допълнително постъпилата информация от американската страна и проведеното обсъждане на заседание на 16 февруари 2011г. (Протокол № 8) КЗЛД взе решение, преди произнасяне, по повдигнатите въпроси да бъде изискано становище и от Служба „Военна полиция” – Министерство на отбраната и Министерството на вътрешните работи. В отговор на поставените от КЗЛД въпроси постъпиха писма от служба „Военна полиция” и Министерството на вътрешните работи, както следва:

1. Становището на служба „Военна полиция”, подписано от неговия директор, е постъпило с писмо рег. № 8762/23.02.2011г. Директорът на службата полк. Д.Д. се позовава на разпоредбата на чл. 36, ал.1 от ЗЗЛД (същата е в сила само до 01.01.2007г. и вече не се прилага), съгласно която предоставянето на лични данни от администратора на чуждестранни физически и юридически лица или на чужди държавни органи се допуска с разрешение на КЗЛД, ако нормативните актове на страната получател гарантират по-добра или еднаква с предвидената в този закон защита на данните. Изразено е становище, че ако е налице съответно разрешение по чл. 36, ал.1 от ЗЗЛД и постъпи информация от органите на МВР след уточняване и документиране на съответния механизъм за координация и точки за взаимодействие, служба „Военна полиция” би могла да предостави постъпилите данни за пътнотранспортни произшествия с извършители – членове на силите на САЩ на американската страна.

2. Становище по преписката от страна на Министерството на вътрешните работи е изразено с писмо рег. № 8762/22.03.2011г. (подписано от г-н В.В. – за министър). Съгласно писмото органите на пътна полиция задължително посещават пътнотранспортни произшествия с участие на превозни средства на Министерството на отбраната или на Българската армия, както и на съюзнически или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на страната или пребиваващи на нея. Цитирани са разпоредбите от Закона за движение по пътищата по отношение на контрола относно спазването на правилата за движение от водачи на военни превозни средства и правомощията на служба „Военна полиция” в тази връзка. Изразено е разбирането, че при запитване от страна на служба „Военна полиция”, МВР има готовност да предостави информация относно конкретно пътнотранспортно произшествие с участието на лица от Въоръжените сили на САЩ.

При анализ на изразените становища от МВР и служба „Военна полиция” се констатира следното :

1. Служба „Военна полиция” има готовност да предостави на американската страна данни относно пътнотранспортни произшествия с извършители – членове на силите на САЩ само при наличие на разрешение за това от КЗЛД. В писмото си службата се позовава на вече не действащ законов текст по отношение на разрешаване предоставянето на данни на трети страни-чл. 36, ал.1 от ЗЗЛД.

2. МВР има готовност да предоставя данни относно пътнотранспортните нарушения с участие на членове на Силите на САЩ само на служба „Военна полиция”, но не и директно на американската страна. Може да се предположи, че това произтича от разпоредбите на Закона за движение по пътищата, разписващи правомощията на служба „Военна полиция” спрямо военните превозни средства.

Изводи

При анализ на цялата постъпила информация и доказателства и при отчитане на приложимите в случая ратифицирани международни договори могат да бъдат направени следните изводи и обобщения:

Съгласно чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД този закон се прилага и за обработването на лични данни за целите на отбраната, националната сигурност и обществения ред, както и за нуждите на наказателното производство, доколкото в специален закон не е предвидено друго. В конкретния случай е налице ратифициран, обнародван и влязъл в сила международен договор с предмет „сътрудничество в областта на отбраната” - Споразумение между Правителството на Република България и Правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната (Рамково споразумение). На основание чл. 5, ал.4 от

Конституцията на Република България международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната. Те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат. Самият международен договор в случая не съдържа конкретни разпоредби относно обработването, в т.ч. предоставянето на лични данни, отнасящи се до персонала на Силите на САЩ на американската от българската страна. Най-общо приложение намира текстът на чл. I, пар. 3 от Рамковото споразумение, който предвижда, че силата и нейният граждански компонент, техните членове, както и зависими лица на тези членове, поемат задължение да съблюдават законите на Република България.

В конкретния случай следва да се вземат предвид специфичният характер на двустранните отношения, военнокомандната структура във въоръжените сили на САЩ и дисциплинарният контрол върху Силите на САЩ, който остава в прерогативите на американската страна. Въпреки че в Рамковото споразумение няма изрични норми, свързани със задължение за българската страна да предоставя лични данни на лица от персонала на Силите на САЩ, на практика става въпрос за обработване на лични данни на лица, които са субекти на американската военна юрисдикция. Не може да се отрече, че в хода на упражняване на военнокомандния и дисциплинарния контрол при обработването на лични данни на персонала на Силите на САЩ в двустранните командни отношения: Сили на САЩ – членове на Силите – следва да се отчитат изискванията на съответното американско военно законодателство и двата международни договора, които регламентират специфичния режим, свързан с пребиваването на Силите в Република България. Самото Рамково споразумение предвижда за неуредените в него и в споразуменията по прилагането му въпроси, да се прилага Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили, доколкото последното урежда тези въпроси (ССВС на НАТО). Последното е ратифицирано, обнародвано и влязло в сила (обн. ДВ, бр.121 от 17.12.1997г.).

В контекста на искането за получаване на информация относно пътнотранспортни нарушения следва да се има предвид и разпоредбата на чл. XXI, пар. 3 а от Рамковото споразумение. Съгласно нея Военните власти на САЩ забраняват управлението на моторно превозно средство на членовете на Силите на Съединените щати, гражданският компонент и зависимите лица в случай на основателно съмнение относно тяхната надеждност или годност да управляват моторно превозно средство. Те разглеждат благосклонно искания, отправени от българските власти, за налагане на такава забрана. Военните власти на Съединените щати уведомяват българските власти относно всяка забрана, направена в съответствие с тази разпоредба, и за всички случаи, при които след налагане на забрана, тази забрана е отменена.

В рамковото споразумение са разписани задължения за американската страна за спазване на определено поведение и зачитане на интересите на българската държава. Съгласно чл. I, пар. 3 от Рамковото споразумение Силата и нейният граждански компонент, техните членове, както и зависими лица на тези членове, поемат задължение да съблюдават законите на Република България и да се въздържат от всякакви дейности, които са в противоречие с духа на Споразумението. Чл. IV, пар. 1 отбелязва, че достъпа до и използването на договорените съоръжения и обекти става при пълно зачитане на суверенитета и законите на Република България. Предвид това не е без значение за българското общество дали поведението на което и да било лице от персонала на силите на САЩ е съвместимо с духа и философията на ратифицирания международен договор, регламентиращ статуса, правата и задълженията на Силите на САЩ и поетите ангажменти от американската страна. Преправянето на американски въоръжени сили на територията на Република България за значителен период от време (съгласно Рамковото споразумение този първоначален срок е 10 – годишен, като същият ще бъде продължен, освен ако споразумението не бъде прекратено от някоя от Страните с едногодишно писмено предизвестие до другата Страна по дипломатически път), правомерното или неправомерното изпълнение на техните служебни задължения и зачитането на българското законодателство са въпроси от значим обществен интерес. В тази връзка, по отношение възможността да бъдат предоставяни лични данни на лица от персонала на Силите на САЩ при извършени

пътнотранспортни нарушения, може да намери приложение разпоредбата на чл. 36а, ал.6, т. 4 от ЗЗЛД, която установява като самостоятелно правно основание за предоставяне на лични данни в трета държава (каквато се явяват в случая САЩ) наличието на значим обществен интерес. Следва да се има предвид, че при необходимост от трансфер на данни поради значим обществен интерес не е необходимо Комисията за защита на личните данни да извършва преценка на адекватността на нивото на защита в съответната трета държава, респ. не е необходимо изрично разрешение от нейна страна за осъществяване на самото предоставяне на личните данни.

От гледна точка на защитата на личните данни от българските администратори на лични данни (в случая служба „Военна полиция” и органите на МВР) е необходимо да се отчитат основните принципи на обработване на данните, а именно законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Предвид горното, няма пречка, въпреки липса на изрична клауза за предоставяне на лични данни в Рамковото споразумение, информацията относно участието на персонал на Силите на САЩ в пътнотранспортни нарушения, съставляваща лични данни (ако такава информация е необходима за упражняването на дисциплинарна и военна власт от страна на съответните командири), да бъде предоставяна на американската страна в изпълнение на чл.VII, пар. 6а от ССВС на НАТО (под формата на оказване на съдействие) и на основание чл.36а, ал.6, т. 4 от ЗЗЛД. Обработването на тази информация от американската страна обаче би било законосъобразно, ако е в изпълнение на правомощия на американския команден състав, произтичащи от американското военно законодателство. За целта американската страна с писмо рег. № 11102/11.12.2010г. е представила информация пред Комисията за защита на личните данни относно наличието на правомощия на военните власти на САЩ за получаване на информация, свързана с извършването на пътнотранспортни нарушения.

Преценката за наличие на целесъобразност (конкретни, точно определени и законни цели) и отчитане на принципа на пропорционалност (предоставяните данни да са съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват) са в тежест на администратора, предоставящ данните - в случая служба „Военна полиция” или органите на МВР.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Видно от информацията, представена с писмо рег. № 11102/11.12.2010г. от Силите на САЩ, изискване на американското законодателство е Силите на САЩ да получават информация за извършени пътнотранспортни произшествия от персонала на Силите на САЩ (членове на Силите, цивилния компонент и техни зависими лица) с цел упражняване на правомощия в тази връзка.

2. Преценката относно целесъобразността от предоставяне на лични данни на извършители на пътнотранспортни нарушения от персонала на Силите на САЩ (членове на Силите, цивилния компонент и техни зависими лица) и пропорционалността на предоставяните данни следва да се прави във всеки конкретен случай от администратора, предоставящ данните (служба „Военна полиция”, органите на МВР).

3. При предоставянето на данни за извършителите на пътнотранспортните нарушения – членове на Силите на САЩ, цивилния компонент или техни зависими лица, не следва да бъдат разкривани лични данни на трети физически лица. Такива могат да бъдат предоставени само с изричното съгласие на третите лица, за които те се отнасят.

4. Няма правна пречка, при изпълнение на изискванията на това становище (т.1-3), в изпълнение на ратифицираните и влезли в сила Споразумение между Правителството на Република България и Правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната и Споразумение между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили и

с цел упражняване на дисциплинарна и военна власт, на американската страна да бъде предоставяна информация, съдържаща лични данни на участници в пътнотранспортни произшествия от личния състав на Силите на САЩ (членове на Силите, цивилния компонент и техни зависими лица) - субекти на военното законодателство на САЩ.

5. Въпрос на механизъм и координация от българска страна е коя компетентна българска структура (органите на МВР или служба „Военна полиция“) да предоставя на американската страна информацията, съдържаща лични данни за физическите лица (членове на Силите, цивилния компонент и техни зависими лица) - субекти на американската военна юрисдикция, участващи в пътнотранспортни нарушения.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № 2804/2011 г.
гр. София 02.08.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане, вх. № 2804/22.06.2011г., подадено от комисар Б. Б. - зам. директор на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към Министерството на вътрешните работи, за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 27.07.2011 г. разгледа искане за становище с вх. № 2804/22.06.2011г. от зам. директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към Министерството на вътрешните работи.

В искането се сочи, че в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към Министерството на вътрешните работи е постъпил сигнал от М.Х.М., в който същия твърди, че в сайта Facebook.com е регистриран профил от негово име, с личните му данни и телефон, без негово знание и съгласие. М.Х.М. твърди, че по-горе описаното действие е довело до телефонен тормоз и нарушаване на личното му спокойствие и пространство. Същият не може да промени нищо по профила, тъй като не разполагал с парола и достъп до този профил и именно поради тази причина се е обърнал за съдействие и помощ към Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“. Като доказателство за твърдените в сигнала обстоятелства гражданинът М.Х.М. е посочил два линка - единият с направена регистрация във Фейсбук, вероятно на негово име, и втори линк, на който последният твърди, че е публикуван неговият телефонен номер. Приложена е и екранна разпечатка на страница във Фейсбук, с направена регистрация на М.М. (М.М.).

След постъпване на искането е извършена служебна проверка относно твърдените в сигнала обстоятелства, от която е установено следното: На първият посочен от лицето линк <http://bg-bg.facebook.com/people/Martin-Manchev/100002447281146>, се достъпва информация за направена регистрация

във Фейсбук на М.М., като на стената на профила няма данни за публикуван телефонен номер. Освен посочените две имена и нецензурното определение към тях, друга информация, която може да попадне в рамките на определението за лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД не е публикувана.

Относно посочения в сигнала втори линк

<http://www.facebook.com/pages/%D0%92%D1%81%D0%B8%D1%87%P0%BA%P0%BE-%P1%85%P1%83%D0%B1%P0%B0%P0%B2%P0%BE-%P1%81%P0%B2%P1%8A%P1%80%P1%88%P0%B2%P0%B0-%P0%B2-%P0%94%P0%98%P0%92%P0%90%P0%9A%P0%90/123400524357716>, на който лицето твърди, че е публикуван телефонният му номер, то последният дава информация, че е направена регистрация във Фейсбук на кръчма „Д.“ с наименование „Всичко хубаво свършва в Д.“. Единствената връзка, която може да се направи между двата посочени линка е, че М.М. е харесал въпросната страница, като е качил на стената препратка към <http://izlugan.com/?go=signals&p=:profile&signalld=2306>.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до конкретно физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, тоест това са признаци, свързани с неговата физическа (имена, ЕГН, паспортни данни, адрес, телефон и др.), физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност. В конкретния случай има налице използване на данни, които могат да се приемат че съставляват информация от личен характер, а именно: две имена - М.М. с направена регистрация във Фейсбук, което става видно от посочения в сигнала линк - <http://bg-bg.facebook.com/people/Martin-Manchev/100002447281146>, но информацията е в обем и вид, който не позволява да бъде направена еднозначна индивидуализация на физическото лице, като по този начин не е налице и възможност същото да бъде свързано с лицето М.Х.М., подал сигнала. Телефонният номер, който се твърди, че е публикуван и с който е извършен телефонен тормоз не е посочен изрично в сигнала. Тъй като от приложената към сигнала разпечатка, направена към дата 16.06.2011 г. на профил в социалната мрежа във Фейсбук – М. (М.М.), става видно, че е публикуван мобилен телефонен номер, а именно: „***** е telefona на glavnia...“ on Всичко хубаво свършва в Д.в Wall“ може да се приеме, че същият индиректно прави връзка с главния... и на кръчма „Д.“. От предоставената информация може да се направи предположение, че лицето, което е подало сигнала - М.Х.М. се свързва с посоченият по-горе телефонен номер.

Относно твърдението за публикуването на телефонния номер на лицето М.Х.М. на посочения линк на профила във Фейсбук на кръчма „Д.“, то при извършване на проверката, публикуван телефонен номер на посочената в сигнала интернет страница не се установява да е наличен към момента на изразяване на настоящото становище. В случай, че това е въпросният номер, за който последният твърди, че е неправомерно публикуван във въпросната страница във Фейсбук и чрез който е извършван телефонен тормоз и нарушаване на личното му спокойствие и пространство, то при извършената проверка е установено, че този мобилен телефонен номер е публикуван и на други страници в интернет с цел реклама на кръчма „Д.“ и възможност за контакт и резервации в нея, т.е. предполага се доброволният характер на неговото предоставяне, като информация, достъпна публично за широката общественост.

За да е налице неправомерно обработване на лични данни (в конкретния казус - две имена и мобилен телефонен номер), следва да са налице няколко условия, а именно: обработените данни да съставляват лични данни по смисъла на закона, т.е. данни, които по своето естество, вид и обем да водят или да могат да доведат до еднозначна идентификация на конкретно физическо лице; действията по тяхното обработване да са извършени без да бъде на лице нито едно от визираните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването; действията по тяхното обработване да бъдат извършени при нарушаване на принципите за обработване на лични данни. В конкретния случай публикуваните данни в направената във Фейсбук регистрация - М.М. са в обем, който не позволява да бъде направена еднозначна идентификация на конкретното физическо лице, както и възможността последното да бъде припознато в лицето на М.Х.М. - подало сигнала, т.е. публикуваната информация от личен характер, а именно две имена - М.М., в конкретния казус не попада в определението за лични

данни по смисъла на закона.

Тъй като посоченият мобилен телефонен номер ***** е публикуван на други страници в интернет с цел реклама на кръчма „Д.“ и възможност за контакт и резервации, следва да се приеме, че е налице доброволен характер на неговото предоставяне.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Лични данни, по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В тази връзка данните трябва самостоятелно или в своята съвкупност да водят до еднозначна идентификация на конкретно физическо лице. В настоящият случай публикуваните данни в направената във Фейсбук регистрация М.М. са в обем, който не позволява да бъде направена еднозначна идентификация на конкретното физическо лице, както и възможността последното да бъде припознато в лицето на М.Х.М. - подало сигнала до Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“. В настоящия случай не е налице предмет, по отношение на който да се упражни контрол за неправомерно обработване на лични данни, тъй като такива по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД няма.

2. Публикуването на мобилен телефонен номер ***** в интернет с цел реклама на кръчма „Д.“ и възможност за контакт и резервации в нея, предполага доброволният характер на неговото предоставяне.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

№ 2640/2011г.

гр. София, 26.07.2011г.

ОТНОСНО: Искане с рег.№ 2640/10.06.2011г. от г-н Р.Х. – кмет на община К., област Р. за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, относно получаване на разрешение от КЗЛД във връзка със заявление на г-н И.А.Х. за достъп до регистрите по гражданско състояние на с. Р.П. и на с. К., община К. за периода 1911г.- 1965г. за целите на краеведческо изследване

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 14.07.2011 г. (Протокол №31), разгледа искане с рег.№ 2640/10.06.2011г. от г-н Р.Х. – кмет на община К., област Р. за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4

от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, относно получаване на разрешение от КЗЛД във връзка със заявление на г-н И.А.Х. за достъп до регистрите по гражданско състояние на община К. на с. Р.П. и на с. К., община К. за периода 1911г.-1965г.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Със заявление до кмета на община К. с вх.№95-00-2/01.06.2011г., г-н И.А.Х. от гр.Р. е поискал достъп до регистрите по гражданско състояние (раждане, граждански брак и смърт) на с. Р.П. и на с. К., община К. за периода 1911г.-1965г. Мотивите на заявителя за необходимостта да осъществи преглед на актове за раждане, граждански брак и смърт, които се съхраняват в регистрите по гражданско състояние на общината са изследване на демографските характеристики на 12 рода от с. Р.П., община К. от 1530г. до 1965г. Същият е изтъкнал, че от 25 години се занимава с краеведческа дейност, като към настоящия момент е събрал архивни материали за събития и родове от Централен държавен архив (ЦДА) – гр.София, Териториална дирекция - гр.Р. към ЦДА, османски архивни документи-гр. Истанбул, Турция и от Сорбоната – гр.Париж, Франция. Във връзка с отправената молба, кметът на община К. - г-н Р.Х. сезира КЗЛД с настоящото искане за получаване на разрешение на основание чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, като към искането като доказателство е приложено заявлението на г-н И.А.Х.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установява следното:

Общината е основната административно – териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление. Органът на изпълнителната власт е кметът на общината. Кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на лицата на територията на общината. Съгласно чл.44 ал.1 т.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл.35, ал.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) кметът на общината е длъжностно лице по гражданско състояние. Той има правомощието да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата, в които се подържат регистри за гражданското състояние.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тази връзка, кметът на общината (в конкретния случай – кметът на община К.) притежава качеството на администратор на лични данни, поради обстоятелството, че по повод осъществяването на правомощията си обработва лични данни на физически лица. При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД, бе установено, че община К. е вписана като администратор на лични данни с идент. №50339, като е заявила 20 броя регистри. Към настоящото искане са относими следните три регистъра: 1. „Актове за раждане на община К.”; 2. „Актове за сключен брак в община К.”; 3. „Актове за смърт на община К.”.

Във връзка с естеството на искането, съгласно чл.83, ал.1 и ал.2 от ЗГР, регистрите на актовете за гражданско състояние за цялата община се образуват чрез събиране на съставените през текущата година формуляри - актове за раждане, граждански брак и смърт - по отделно за всеки вид, които се подвързват след приключване на годината в специална книга. Неразделна част от регистрите на актовете за гражданско състояние са документите, въз основа на които са съставени съответните актове за гражданско състояние. На основание чл.85, ал.3 от ЗГР, приключените регистри се предават за ползване и съхраняване в административния център на общината до 130 години от съставянето им, след което се предават в Държавния архив. Видно от информацията по преписката, в случая, личните данни, до които е поискал достъп г-н И.А.Х. за периода от 1911г. до 1965г., се съхраняват в община

К. към настоящия момент. Предвид факта, че се иска достъп до лични данни, прави впечатление, че в заявлението си г-н И.А.Х. не са конкретизирани физическите лица, с чиито данни той иска да се запознае, а най-общо упоменава, че изследва 12 рода, за които също липсва информация. Според твърденията на заявителя, основната цел на неговото искане е свързана с извършване на краеведческо изследване. В тази връзка, по своята същност „краеведческата дейност” представляват издирване и събиране на исторически и филологически паметници с оглед тяхното опазване и популяризиране и е израз на стремежа за усвояване и съхраняване на историческата памет.

В чл.106 от Закона за гражданската регистрация е регламентиран редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Действията по отношение на данните, свързани с гражданската регистрация на физическите лица (вкл. в конкретния случай) представляват „Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне достъп до данните от регистрите за гражданско състояние на с. Равно и с. К., община К. следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, предвид обстоятелството, че става въпрос за обработване на лични данни.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В конкретния случай, липсва правно основание съгласно разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД и на чл.106 от ЗГР за предоставяне на достъп на г-н И.А.Х. до регистрите по гражданско състояние на с. Р.П. и с. К., община К.

На проведеното заседание на КЗЛД на 14.07.2011г. г-н Веселин Целков – член на Комисията за защита на личните данни изрази становище, че следва на г-н И.А.Х. да се предостави достъп до регистрите по гражданско състояние на с. Р.П. и с.К., община К. единствено за постигане на целите

на неговото краеведческо изследване, като му бъде указано, че при публикуване на изследването, данните трябва да бъдат анонимизирани.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

Г-н И.А.Х. няма правно основание по смисъла на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 106 от Закона за гражданската регистрация да получи достъп до регистрите по гражданско състояние на с. Р.П. и с. К., община К. за периода 1911г. - 1965г. за целите на краеведческо изследване.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № 1568/2011г. гр. София 19.07.2011г.

ОТНОСНО: Искане с рег.№ 1568/04.04.2011г. от адв. Р.В.- пълномощник на директорите на „М.П.Б.П.К.Л.“ (ООД) – Република Кипър, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно необходимостта за предприемане на мерки по регистрация или освобождаване от регистрация на „М.П.Б.П.К.Л.“ (ООД) като администратор на лични данни

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 06.07.2011 г. (Протокол № 28), разгледа искане с рег. №1568/04.04.2011г. от адв. Р.В. - пълномощник на директорите на „М.П.Б.П.К.Л.“ (ООД) – Република Кипър, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно необходимостта за предприемане на мерки по регистрация или освобождаване от регистрация на „М.П.Б.П.К.Л.“ (ООД) като администратор на лични данни. С писмо от 31.05.2011г. в КЗЛД са постъпили допълнителна информация и доказателства по повод искането, по инициатива на дружеството чрез адв. Д.К. Приложено е пълномощно, от което става видно, че адв.Р.В. и адв.Д.К. са упълномощени от г-н Х.С. - представляващ „М.П.Б.П.К.Л.“ (ООД) – Република Кипър, да представляват заедно и поотделно дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Съгласно представената информация в искането, „М.П.Б.П.К.Л.“ (ООД) е вписано в регис-

тър на търговските дружества в Република Кипър под № 1, със седалище и адрес на управление: гр.Никозия, „Лимесу Авеню” № 154. В искането се твърди, че въз основа на лиценз, издаден от Държавния финансов ревизор на банките в Република Кипър на 25.03.1946г., дружеството осъществява банкова дейност на територията на Република Кипър. С уведомление № BS 1020/42320 Националната банка на Република Кипър е уведомила Българска народна банка, че „М.П.Б.П.К.Л.” е банка, регистрирана и действаща законно в Република Кипър и съответно е кредитна институция, върху чиято дейност се упражнява надлежен контрол, включително и по отношение на мерките за защита на данните. В тази връзка, на основание чл.21, ал.2 от Закона за кредитните институции и съгласно писмо с изх.№0407-0107 от 14.102008г. на Българска народна банка, се твърди, че банката има право да осъществява банкова дейност на територията на Република България като кредитна институция, лицензирана в държава-членка на Европейския съюз (в конкретния случай-Република Кипър), с уведомление за извършване на дейност на територията на Република България. В същото време, съгласно изложеното в искането, поради драстично променената икономическа обстановка в световен и регионален план, банката за момента е преустановила планираната експанзия (разширение) в Република България и няма да установи присъствие в страната чрез регистриране на клон или развиване на клонова мрежа или директно осъществяване на дейност на територията на страната. Именно, поради изтъкнатите мотиви, банката не разполага със собствени, наети или предоставени и по друг начин помещения на територията на Република България за осъществяване на дейност. Банката не разполага с какъвто и да е адрес на дейност на територията на Република България, както и няма наети служители и директор в Република България.

Към искането на дружеството от 04.04.2011г и към писмото от 31.05.2011г. са приложени следните документи:

1. Удостоверение за актуално състояние на дружеството №136288/11 от 04.05.2011г., издадено от Министерството на търговията, индустрията и туризма на Република Кипър (Департамент на архивар-регистратор на фирми и служебен съдия–изпълнител гр.Никозия). От него става видно, че дружеството е регистрирано на 20.05.1924г. и към настоящия момент е вписано в Регистъра на търговските дружества.

2. Удостоверение за състава на Съвета на директорите на дружеството №136281/11 от 04.05.2011г. издадено от Министерството на търговията, индустрията и туризма на Република Кипър (Департамент на архивар-регистратор на фирми и служебен съдия–изпълнител гр.Никозия).

3. Извлечение от Протокол на заседание на Съвета на директорите на дружеството, проведено на 12.09.2007г., на което е взето решение за определяне на лицата, които могат да го представляват, като г-н Х.С. е едно от лицата с право да представлява дружеството пред трети лица.

4. Писмо с изх. №0407-0107 от 14.102008г. от подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банков надзор”- г-н Р.С. и от директора на дирекция „Надзорно-правна” – г-н Т. Т. до изпълнителния директор на Агенцията по вписвания към Министерството на правосъдието.

Съгласно съдържанието на писмото, в Българска народна банка (БНБ) е постъпило уведомително писмо с вх.№9800-0192/04.08.2008г. от управление „Банков надзор и регулация” на Централната банка на Република Кипър, относно намерението на „М.П.Б.П.К.Л.” да осъществява дейност в Република България чрез клон. Месец по-късно, в БНБ е заведено писмо с вх.№98-0204/09.10.2008г. от г-н Х.С., член на Съвета на директорите и заместник-главен изпълнителен директор на „М.П.Б.П.К.Л.”, с което се потвърждава информацията от уведомителното писмо за изразеното намерение. Съгласно становището на БНБ, изложено в писмо с изх.№0407-0107/14.10.2008г. до изпълнителния директор на Агенцията по вписвания към Министерството на правосъдието, БНБ потвърждава обстоятелството, че по отношение на „М.П.Б.П.К.Л.” са спазени законово регламентирания изисквания за започване на процедурата по подготовка за осъществяване на дейност в Република България чрез клон.

На основание изложеното, сезирането на КЗЛД с настоящото искане за становище е относно това дали е необходимо при така изложената фактическа обстановка, „М.П.Б.П.К.Л.” (ООД), Репу-

блика Кипър да бъде регистрирана в Република България като администратор на лични данни или да бъде освободена от такава регистрация съгласно Закона за защита на личните данни.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

Съгласно чл.20, ал.1 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), банка, лицензирана в държава-членка (съгласно §1, ал.1, т.15 от Допълнителните разпоредби на ЗКИ, „държава-членка” е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство), може да извършва на територията на Република България **чрез клон** дейностите, регламентирани в чл.2, ал.1 и ал.2, ако те са включени в лиценза и след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза. Във връзка с това, Българската народна банка предприема необходимите действия за извършване на надзор върху клона в срок до два месеца от получаване на уведомление от компетентните органи на изпращащата държава, относно намерението на съответната банка да извършва дейност на територията на Република България. В този срок БНБ може да посочи условията, при които банката трябва да извършва дейността си на територията на Република България в съответствие с разпоредбите, свързани със защита на обществен интерес, като не се предвижда процедурата да бъде приключена с издаването на някакъв специален акт, разрешение или лиценз от страна на БНБ по отношение на банковия клон. Предвид това, банката, лицензирана в държава-членка, може да започне извършване на дейност на територията на Република България след получаване на съобщение за това от БНБ или след изтичане на срока по чл.21, ал.1 от ЗКИ. Съществува правна възможност, на основание чл.22 от ЗКИ, банка, лицензирана в държава-членка, да може да извършва на територията на Република България директно дейностите, регламентирани в чл.2, ал.1 и ал.2 от ЗКИ, ако те са включени в лиценза и след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза. Тази банка трябва да посочи имената и адресите на лицата, които ще я представляват пред БНБ.

Във връзка с наличието на две хипотези по отношение на процедурата по взаимно признаване на банки, лицензирани в държави-членки от съответните компетентни органи, след анализ на представените доказателства се налага изводът, че „М.П.Б.П.К.Л.” на основание чл.20, ал.1 от ЗКИ може да започне осъществяването на дейност на територията на Република България чрез клон.

Съгласно чл.17а, ал.1 от Търговския закон, клон на чуждестранно лице, регистрирано с право да извършва търговска дейност според националния си закон, се вписва в Търговския регистър. Вписването се осъществява по реда на чл.17, ал.2 от Търговския закон, а именно: клонът се вписва в Търговския регистър, въз основа на писмено заявление, което съдържа: 1. Седалище и предмет на дейност на клона; 2. Данните за лицето, което управлява клона и за обема на представителната власт. Освен данните по чл.17, ал.2, заявлението за вписване съдържа и данни за: 1. правната форма и фирмата или наименованието на чуждестранното лице, както и фирмата на клона, ако тя се различава от тази на чуждестранното лице; 2. регистъра и номера, под който е вписано чуждестранното лице, ако приложимото право го предвижда; 3. правото на държавата, което се прилага за чуждестранното лице, ако това не е правото на държава - членка на Европейския съюз; 4. лицата, които представляват чуждестранното лице според регистъра, в който е вписано, ако има такъв регистър, начина на представляване, както и ликвидаторите и синдиците и техните правомощия.

На основание чл. 4 от Закона за Търговския регистър, в Търговския регистър се вписват клонове на чуждестранни търговци и свързаните с тях обстоятелства, за които е предвидено в закон, че подлежат на вписване. В тази връзка съгласно чл.6, ал.1 от Закона за Търговския регистър, нормативно установено задължение за всеки търговец е да поиска да бъде вписан в Търговския регистър, като заяви подлежащите на вписване обстоятелства и представи подлежащите на обявяване актове. Всяко лице, което е задължено да заяви вписване на обстоятелства или да представи актове в търговския регистър, трябва да извърши това в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелството, съответно от приемането на акта, освен ако със закон е определен друг срок. С оглед на това, е изпратеното писмо

с изх. №0407-0107 от 14.102008г. от подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банков надзор” - г-н Р.С. и от директора на дирекция „Надзорно-правна” – г-н Т.Т. до изпълнителния директор на Агенцията по вписвания към Министерството на правосъдието, във връзка с вписването на клон на „М.П.Б.П.К.Л.” в Република България.

На основание изложеното, въпреки че „М.П.Б.П.К.Л.” е заявила намерение пред БНБ да осъществява дейност на територията на Република България чрез клон, в искането е заявено по категоричен начин, че към настоящия момент банката не е регистрирала и няма да регистрира клон в Република България. В същото време, актуална е регистрацията на банката в Регистъра на търговските дружества в Република Кипър, където е и седалището и адресът на нейното управление.

Във връзка с изложеното и с оглед на поставените въпроси в искането, относно това дали е необходимо „М.П.Б.П.К.Л.” (ООД), Република Кипър да бъде регистрирана в Република България като администратор на лични данни или да бъде освободена от такава регистрация, е необходимо да се има предвид следното:

На основание чл.1, ал.4, Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) се прилага за обработването на лични данни, когато администраторът на лични данни:

1. е установен на територията на Република България и обработва лични данни във връзка със своята дейност;
2. не е установен на територията на Република България, но е задължен да прилага този закон по силата на международното публично право;
3. не е установен на територията на държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, но за целите на обработването използва средства, разположени на българска територия, освен когато тези средства се използват само за транзитни цели; в този случай администраторът трябва да посочи представител, установен на територията на Република България, без това да го освобождава от отговорност.

В конкретния казус, съгласно постъпилата информация, „М.П.Б.П.К.Л.” (ООД) е установена на територията на държава-членка на Европейския съюз, (Република Кипър) и не е налице нито една от хипотезите, разписани в чл.1, ал.4 от ЗЗЛД. Предвид това администраторът на лични данни - „М.П.Б.П.К.Л.” (ООД) не може да бъде регистриран или да бъде освободен от регистрация като администратор на лични данни в Комисията за защита на личните данни на Република България, тъй като Законът за защита на личните данни не може да намери приложение спрямо него в конкретния случай. Такова задължение обаче ще възникне, ако „М.П.Б.П.К.Л.” (ООД) регистрира клон на територията на Република България.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 във връзка с чл.1, ал. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

Администраторът на лични данни „М.П.Б.П.К.Л.” (ООД), поради това, че е установен на територията на Република Кипър и не е налична нито една от хипотезите по чл.1, ал.4 от Закона за защита на личните данни, няма задължение за подаване на заявление за регистрация/молба за освобождаване от регистрация в Комисията за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ

Въпрос: Необходимо ли е в трудовото досие на работниците и служителите да бъде включена декларация за съгласие за обработване на техните лични данни от техния работодател?

Отговор: Законодателят е предвидил няколко алтернативно дадени условия за допустимост на обработването на личните данни. Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В конкретния казус, личното трудово досие представлява съвкупност от писмени документи, които са свързани с трудовото правоотношение на работника или служителя и са регламентирани в Кодекса на труда и в Наредба № 4/25.05.1993г. за документите, които са необходими за сключване на трудов договор. Задължението за изготвяне и съхраняване на тези документи произтича от различни правни норми. В тази връзка една част от документите, които се включват в трудовото досие се представят от работника или служителя, а друга част се изготвят от работодателя.

Предвид това, че при възникване, изменение или прекратяване на трудово правоотношение на работника или служителя, се осъществява обработване на негови лични данни, които се съхраняват в трудовото му досие, това е в изпълнение на нормативно установено задължение, както за работодателя, така и за работника или служителя. В тази връзка обработването на личните данни на служителите или работниците се извършва съгласно чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни - в изпълнение на нормативно установено задължение, поради което **не се изисква декларация за съгласие за обработване на техните лични данни от работодателя.**

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (32) 2011 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

